

Naročnina mesečno
25 Din. za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljski izdaja ce-
loletno 96 Din, za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

SCOUENEC

Telefoni uredništva: dnevna služba 2050 — nočna 2996, 2994 in 2050

Izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Ček. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inserate;
Sarajevo št. 7565
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Delu čast

Kakšno je dandanes življenje? Imate jih nekaj — kaj rečemo nekaj — na tisoče in milijone jih je, ki se valjajo v lenobi in izobilju. V poletju po hribih in gorskih postojankah v veliko nadlego in kvar zdravemu turizmu, po zimi v morskih kopališčih in na rivierah, zapravljajo svoj čas, — kolikor jih ne zaposle njih pretevilne telesne potrebe — z igro, športom, lovom in raznimi razkazovanjem svojih telesnih vrlin. Med tem pa se njih premoženje lepo ohranja, še več: klub temu, da ga razsipa, so celo možni! Na kakšen način? Stotine in stotine delovnih rok robotu zanje. Vsi ti nimajo za življenje drugega kot trdo delo in trpljenje, pa morajo biti še veseli, da imajo v danasnjih časih vsaj delo in majhen zasluzek, da morejo z najpotrebnjejšim oskrbivi sebi in svojce. Torej, na stotine ljudi se mora truditi in si celo pritrugovati pri nujnih življenjskih potrebsčinah, da more ena dvočlanska družina — redko kaj več — živeti brezskrbno in brezdelno življenje. To gotovo ni red po božji volji. Mnogo drugače bi lahko bilo!

Ni treba, da bi človek že boljševik, če misli, da bi vse to moglo in tudi moralno družače biti. Ako misli, da bi marljiv, delaven človek pa naj dela duševno ali telesno, moral pravzaprav imeti prvo mesto v družbi; kdor pa ne dela in bi lahko delal, pa bi moral tudi socialno čutiti, da je škodljiv in nekoristen ud človeškega občestva. Saj človeški družbi zlasti v sodobnih časih prav res ne gre tako dobro, da bi en del lahko same užival in nič delal. In delovni človek s pravico lahko vpraša, od česa prav za prav taki lenuhi žive. Od tega, kar sama narava rodí? No, to bi gotovo bilo premalo. Torej? Potem ostane le se delo drugih ljudi. To pa je izrabljjanje, je greh, je krivica nad družbo. Vseeno je, kdo so izrabljeni: rudarji, predilničarji, Kitajec pri Lloyd ali zmorec na bombažnih nasadih. Tujo delo je!

»Saj imajo svojo plačo«, bo morda rekel. »Založil sem svoj denar v podjetja in za mene dela moj denar! Za njega dela njegov denar! Ali je že kdo videl, kako dela denar? Denar, ki je le menjalno sredstvo, zadobiva potem takem naenkrat čudovito rodovitost, ki ti lahko donaša zemljišča, tovarne, ladje, kopico vseh mogočih užitkov in še mase delovnih ljudi, ki za tebe delajo. Toda, da ne bomo nikomur krivčni: Tudi snov, kapital je potreben za delo in gre potem takem del proizvodov ali dohodkov tudi lastninku kapitala. Toda ta razdelitev dohodkov med kapital in delo ni danes v nikakšnem pravičnem razmerju. Je le prepogosto tako, kakor pravi okrožnica »Quadragesimo anno«, da si vse dohodke iz dela in kapitala lasti enostavno kapital sam, delavcem pa vrže kvečjemu toliko, da bi komaj zadostovalo, da za silo obnovi svoje telesne moči. Še vedno se večina našega gospodarstva suše v znamenju mamonističnega kapitalizma, čigar gospodarski zakon je, da se vse kupičenje kapitala steka kapitalistom, delavci pa so po istem zakonu izročeni večni bedi ali vsaj prisiljeni živeti v najskromnejših življenjskih razmerah. Proti zakonom socialne pravičnosti gresi razred bogatih, ki je v svojem bogastvu takoreč brez skrbi, a misli, da je pravi red tisti, ki daje vse njemu, a delavcem nič (okrožnica).

Premoženje, posest kapitala je v današnjem redu ustvarila predpravice, kakor so bile nekoč navezane le na pripadnost h plemstvu, predvsem predpravico udobnega in brezskrbnega življenja. Ali ne bi mogla družba odpomoci temu socialno nezdravemu stanju? Za starec, bolnike in betežne velja seveda drugo merilo. Toda vse, kar more stati na svojih zdravih nogah, bi moral biti cenjeno in plaćeno predvsem po svojem delu. Delu gre prvo mesto v proizvodnji, delo je tisto, ki šele oplodi mrtvo snov, da postane donosna, zato bi moral delu pripasti največji dohodek. To pa je danes le izjemni slučaj. Redko, redko se bo našel kdo, ki je prišel do večjega premoženja z lastnim delom. Pač pa so dohodki iz kapitala tisti neomejeni donos, pri katerem marsikdo potegne tolikšno »dnevnou plačo«, kakor je resnični dnevniki ne zaslubi dolge mesece; prvi klub svojemu brezdelju, drugi klub svoji marljivosti in delu. Ali niso to privilegiji posesti? Da, so to predpravice, ki niso ne pravične ne socialno koristne, pač pa kvarne za družbo in često celo za tiste, ki jih uživajo.

Povelj, učitelj narodov, je pisal prebivalcem Soluna dve pismi; v drugem beremo zlate besede, ki so vredne, da jih na tem mestu ponovimo: »V imenu Gospoda našega Jezusa Kristusa vam bratje, ukazujemo, da se ogibljite vsakega brata, ki živi nerедno in ne po izročili, ki so ga prejeli od nas. Zakaj sami veste, kako nas je treba poenamati; saj nismo živel med vami neredno, tudi nismo pri nikomer jedli kruha zastonj, ampak smo s trudem in naporom noč in dan delali, da bi komu izmed vas ne bili v nadleglo... Zakaj, tudi ko smo bili pri vas, smo vam to naročali, da kdor noče delati, naj tudi ne je. Kajti slišimo, da žive nekateri med vami neredno in nič pravega ne delajo, ampak se ukvarjajo s praznimi rečmi. Takim ukazujemo in jih opominjamo v Gospodu Jezusu Kristusu, naj mirno delajo in jedo svoj kruh. (2. Tes. 3, 6-12).

Krščanstvo je z zgledom samega učlovečnega Boga in z zgledom prvih poglavjarjev nove verske družbe posvetilo delo in mu dalo pravljato plemstvo. Naš sedanji gospodarski red je svojo kapitalistično poplavilo pa ni le omogočil brezdelnega življenja gotovemu stanu, ampak gleda v brezdelnem življenju in v dohodkih brez dela naravnost svoj ideal, s hrepenjem zasedovanja cilja. Iz tega se vidi, kako daleč se je ta družba odmaknila od pravih krščanskih vzorcev. Le tako je mogoče, da pred sleparjem in postopcem Staviskim leži vse na trebuhi, od ministrov do kanclistov. Brezdelnim tretom, ki zapravljajo denar, ki so ga jim drugi s kravami žulji zasužili, se povod in v vsako družbo odpirajo na široko vraja, med tem ko drugi, katere je delo poplemenito, često zmanjšajo še tako skromnega mesta pod solncem. Prav tako tudi o tistih ne moremo reči.

Sklepi rimske „podonavske“ konference

Gömbös: „Gotovi smo!“ - A s čim?

Avtstria, Italija in Madjarska so sinoči podpisale neki megleni sporazum, da se bodo sporazumevale

Rim, 17. marca. b. Danes dopoldne ob 8 so se nad glavnim mestom Italije pojavila tri letala, ki so v obliki črke V krožila v velikih lokih nad večnim mestom. Letala so predstavljala trojni sporazum med Avstrijo, Madjarsko in Italijo. Danes popoldne ob 5 se je podpisal v beneški palači rimske sporazum. Danes popoldne je bila enourna konferenca z voditeljem madjarske delegacije Winklerjem. Nekaj po 1 popoldne je francosko poslanstvo v Rimu telefonično sporočilo Gömbösom, da želi odpravnik poslov govoriti z njim. Francoski poslanik de Chambrun, ki je odpotoval v Rim, je dal telefonično navodila francoskemu poslanstvu, da stopi v zvezo s predsednikom madjarske vlade. Zanimivo je, da se je pojabilo zaradi tega tolmačenje, da se je rimska konferenca klub včerajšnji vesti, da se bo podpisala za 2—3 dni, zaključila tako hitro, da se onemogočijo razgovori francoskega poslanika de Chambruna z madjarskim ministrskim predsednikom Gömbösom in avstrijskim zveznim kanclerjem dr. Dollfussom.

Dve pogodbi:

politična in gospodarska

Razgovori med Mussolinijem in Gömbösom so so torej končali. Izdelala sta se dva protokola, od katerih je eden politični, drugi pa gospodarski. Ta dva protokola sta bila sčno podpisana. Svečan podpis pa se izvrši nočjo.

V prvem protokolu, ki je političnega značaja, so označena jamstva za neodvisnost Avstrije. Avstrijska neodvisnost ostane kot temelj za sklenitev vseh gospodarskih sporazumov. Madjarska, priznavač avstrijske neodvisnosti, pa pri tem vendar ne gre v skupno fronto proti Nemčiji.

Drugi protokol vsebuje gospodarsko klavzulo, ki pušča odprtva vrata za nadaljnjo pogajanje z vsemi podonavskimi državami v cilju, da se ustvari v Podonavju enoten gospodarski red. Pri organizaciji tega reda lahko sodelujejo še druge države, ki imajo v Podonavju interes, kakor Francija in Nemčija. Trdi se, da so s tem protokolom odstranjeni vsi dvomi, ki so se pojavili zlasti pri Mali zvezzi, češ, da je rimska sestanek odgovor na balkanski pakt.

Fašistični listi trdijo, da uspeh rimskega sestanka zadovoljuje pričakovanje vseh onih, ki iskreno želijo sodelovati pri delu za gospodarsko obnovno in utrditev političnega položaja v srednji Evropi. Težko je bilo mnogo, ker je bilo treba spraviti v sklad veliko nasprotnoči si teženj.

Snoči je bil na Kapitolu v poslopu guvernerja mesta Rima svečan sprejem na čast dr. Dollfussu in Gömbösu. Sprejema so se udeležili vsi italijanski ministri, številni vitezi malteškega reda, ki so se zbrali v Rimu, med njimi nadvojvoda Josip Habsburški in knez Ludvik Bavarski ter vsi člani diplomatskega zbora.

Sedaj čakajo na francoski: da

V Rimu so se pojavile danes zanimive govorice glede konference. Posebno pozornost obračajo politični krogovi zlasti na pisanje francoskega tiska, po katerem je sedaj Malo zvezda glede pogajanj z Italijo, Dunajem in Budimpešto postavljena v ugodnejši položaj. Francija, tako se glasijo rimska posločila, računa, da bo sedaj po rimskega sestanku podana mnogo večja možnost zbljanja med državami Male zvezze ter med tremi državami, ki so bile zastopane na rimske konferenci. Vsekakor gledajo z velikim zanimanjem, kako bo Francija konkrentno odgovorila, ko izve za točen rezultat te konference.

V Rimu so z največjo pozornostjo opazili tudi istočasni začetek trgovinskih pogajanj med Jugoslavijo in Nemčijo v Belgradu.

Madjari so črnogledi:

Mussoliniu šlo le za osebni ugled

Budimpešta, dne 17. marca. b. Ker madjarski ministrski predsednik Gömbös snoči po tretji konferenci in hotel dati časnikarjem nikakrsne izjave, in je samo dejal: »Gotovi smo!«, so se v Budimpešti razširile razne govorice. Bolj zmeren in objektivnejši je posebni dopisnik »Pester Lloyd«, za katerega je znano, da ima najožje zvezze z ministrskim predsednikom Gömbösom. Po njegovem poročilu se je snoči med Italijo, Madjarsko in Avstrijo sklenili posvetovalni paket treh, ki je približno enake vsebine kakor že obstoječi posvetovalni paket med Avstrijo in Madjarsko. Ta posvetovalni paket bo predstavljal zvezo, ki ni naperjena proti nikomur in bo v njo stopila lahko vsaka druga država. V tukajšnjih političnih krogih ne verjame nihče v politični ali gospodarski čudež, ker vse ne predstavlja prav za prav nič novega, zlasti ne na političnem

polju, ker med Madjarsko in Italijo že zdavnaj obstojo prijateljske vezi in ozko sodelovanje, do govorje meje pa tudi z Avstrijo. Kar tiče gospodarskega dela tega sporazuma, bo treba pocakati podrobnosti, da se lahko izreče končna sodba. So pa tudi skeptiki, ki ta rimske sporazum smatrajo kot politično demonstracijo, ki naj dvigne ugled še italijanske vlade, ki je v zadnjem času doživel dva huda poraza.

Angleži:

„Italija je hotela rešiti Trst“

London, 17. marca. b. Angleški tisk obširno komentira uspeh rimskeh pogajanj. Glede samega sporazuma je list mnrena, da vsebuje sledče štiri točke:

1. Skupen sporazum, po katerem se mora brinuti avstrijska neodvisnost z vsemi sredstvi.

2. Italija daje važne gospodarske ugodnosti Avstriji in Madjarski.

3. Sporazumu se lahko priključijo še ostale podonavskie države.

»Daily Telegraph« pravi, da je Italija dala govor brez nadoknad velike ugodnosti podonavskim državam, zlasti v ugodnih carinskih postavkah, dovolila je cenejsi transport na italijanskih železnicah in končno je ponudila obema državama svobodni luksi coni. Italija želi predvsem, da usmerita Madjarska in Avstrija ves svoj promet na Trst, odnosno na Reko. »Daily Mail« je imenova, da Mussolini ni bil preveč velikopotezen v svojih oblijubah in da se je spremno izogibal vprašanju, ki zahajevajo temeljite proučitve in dolgotrajnega reševanja. Njemu je šlo predvsem za to, da se doseže konkretna in končna rešitev, ki bi se dala praktično takoj izvesti. Mussolini se je tudi skrbno izogibal vseh točk mirovnih pogodb, tako da se vprašanje revizije sploh ni omenilo.

V mir ali v vojno ...

Nikdo noče razorožiti

Nemški odklonilni odgovor na francoske razorožitvene predloge

Berlin, 17. marca, tg. Danes popoldne je bila objavljena vsebina odgovora, ki ga je nemška vlada poslala Franciji na njeno noto o razorožitvenih predlogih. Nemška vlada nagaša v svojem odgovoru, da je ravno tako kačor preje na stališču, da se ustvarijo vsi potrebeni pogoji, da se razorožitev izvrši na zelo široki podlagi in do skrajnih meja, ker bo samo na ta način mogoče odstraniti vse spore med Nemčijo in med Francijo, ki so danes največji ovira za ozdravljenje Evrope.

Nemška nota odgovarja točko za točko na francosko vprašanja ter izraža željo, da bodo nemške razlage pomirile francosko nezaupljivost in razjasnile vsa obstoječa nesoglasja.

1. Francoska vlada očita nemški spomenici z dne 19. jan., da ne pove jasno, kaj misli pod imenom »nenapadalni pakt« in kako misli po paket sprevriti v sklad s sporazumom, podpisanim v Locarnu. Nemška vlada odgovarja na to, da je dala dejanski zgled, kaj misli pod nenapadalnim paktom, ko je sklenila sporazum s Poljsko. Slednji sporazum je bil objavljen in ga je svetovna javnost odobrala. Ako se sprejme nemški stališči, bodo zopet mogoči razgovori med Nemčijo in med velesilnimi gledi bodočih odnosov z Zvezo narodov.

2. Francijci očita nadalje Nemčijo, da so njeni predlogi zgrajeni na popolnoma napačnih predpostavkah, češ, da je dejanska razorožitev v danes nemogoča. Na to odgovarja nemška vlada, da bi nič rajši ne storila in nič rajši ne videla, kot pa da se v bodoči razorožitveni pogodbi omeji oboroževanje do skrajnih meja, ampak da je hotela Francije samo opozoriti na dejstvo, da so vsa razorožitvena pogajanja dozdaj bila neplodna in da noben predlog ni mogel jamčiti Nemčiji varnost njenega ozemlja. Francoska vlada ni nikdar stavila kakšnega predloga, ki bi ga mogla

Nemčija sprejeti, ne da bi ji bilo treba ponizati se na državo druge ali tretje vrste.

3. Francoska vlada je kritizirala tudi nemško stališče z ozirom na predlog mednarodnega nadzorstva nad oboroževanjem. Nemška vlada odgovarja na to se enkrat, da se ji zdi čisto naravno, da naj bo podvržena vsaka država in na same Nemčijo mednarodni kontroli. Na tem stališču tudi vztraja.

4. Francoska spomenica omenja tudi nekatere organizacije, ki imajo v vojski značaj. Ako avročno nemška vlada smatra, da njene organizacije nimajo nikakoga vojaškega značaja, poudarja, da bi ravno mednarodna kontrola, ki bi bila za vse države enaka, ravno v pogledu tako imenovanih »polvojaških organizacij« napravila red. Predno pa bi se kakšna razorožitvena pogodba podpisala, Nemčija nikakor ne more sprejeti niti nadzorstva, niti polvojaške označitve svojih političnih organizacij, če bi se

Sava - grob splavarjev

Pri Zagrebu je Sava razbila splav iz Slovenije, dva splavarja so rešili vojaki, eden je utonil

Zagreb, 17. marca, k. Vsako leto ob tem času, ko Sava nekoliko naraste, se vidi po Savi plavati mnogo splavorjev, ki prihajajo iz Slovenije in ki dovožajo na ta najenečji način les v Zagreb in se dalje do Siska in do Belgradu. Tako je tudi sedaj, ko Sava nekoliko naraste, videti na njej mnogo splavorjev. Danes pa so blizu vasi Jurina, tik pred Zagrebom opazili velik splav, na katerem so bili trije splavarji, in sicer lastnik lesa in dva njegova spremjevaleca. Vsi trije so bili iz Slovenije.

Bližu vasi pa so nedavno urejali tok Save in so bili v Savi še zmiraj veliki močni leseni piloti. Ker je zaradi narasle Save tok tam zelo močan, splavarjem ni uspelo, da bi zaobrnili v pravem času splav in tako srečno prebrodili skozi pilote. Splav je z vso silo udaril ob pilot in v naslednjem trenutku

je že bil razbit. Vsi trije splavarji so popadali v Savo. Po krajetem času sta se na površju valov pojavila samo dva splavarja, ker se je tretji, najbrž pri padcu v vodo, udaril tako nesrečno ob debla, da je utonil. En splavar, in sicer lastnik sam, je te s težavo priplaval na obrežje, drugi splavar pa se je oprijel debla, ki ga je neslo proti železniškemu mostu v Zagreb. Pri železniškem mostu pa so se ravno vadili vojaki zagrebške posadke. Ti so opazili nesrečnega splavarja, ki se je boril z valovi, mu prisekli s čolni na pomotč in ga rešili na obrežje.

Oba splavarja sta vsa pobita od nesreče, ki je zadela njunega tovarnika. Lastnik splavja pa je še bolj pobit, ker je s splavom izgubil vso svoje premoženje.

Za Veliko noč se vsakomur — tudi malemu inserentu — posebno bogato izplača oglaševanje v „Slovencu“

Naši trgovski krogi to dobro vedo, zato se od leta do leta raje poslužujejo našega lista. Prav posebne važnosti je pa oglaševanje v izdajah prihodnjega tedna ter v

Velikonočni izdaji

ki izide kot običajno že v soboto zjutraj v zelo pomolučeni nakladi in se bo prebirala po naših družinah v vseh treh prazničnih dneh.

Ne zamudite izredne prilike!

Nazadovanje prebivalstva v Italiji

Rim, 17. marca. Mussolinijev »Popolo d'Italia« izteče veste, da je mesto Florencija izkazovala dne 6. marca 1934 3 rojstva in 22 smrtnih slučajev. Je pa Florencija — tako nadaljuje imenovani list — vsak dan pasivna in je v zadnjem petletju padla absolutno. Isto velja za Sieno, ki je v zadnjem petletju padla za 1380 prebivalcev. Ostala mesta Toskane izkazujejo zelo skromen plus rojstev nad

smrtni. Edino Grosseto in Massa izkazujeta bolj znaten previsek rojstev. Ce bi ne bilo kmetiškega prebivalstva, ki se vseljujejo v mesta, bi vsa mesta izkazovala počasno izumiranje, zakaj ves plus rojstev, kolikor ga je, izhaja iz kmetiških družin, dolič v mesta. »Stevilke povedo toliko, da je komentar nepotreben.« — končuje svojo notico Mussolinijev dnevnik.

Nesreča na morju

London, 17. marca. V Queenstown je prispel angleški tovorni parnik, ki je resil 5 mornarjev belgijskega parnika »Oskarja Eda«. Belgijski parnik se je zaradi viharja na visokem morju potopil v četrtek zjutraj. Posadka 6 mornarjev s kapitanom se je resila na resilni čoln. Ko je hotela angleška tovorna ladja prevzela brodolomec, se je njihov resilni čoln prevrnil. Le z veliko težavo so nato resili pet mornarjev, dvojico pa so valovi odnesli.

Škandal Stavijski

Pariz, 17. marca, c. Predsedništvo preiskovalne komisije v alerji Stavijškega je danes sprejelo delegacijo francoskih bojevnikov, ki so komisiji izročili spomenico, v kateri zahtevajo, da se za čas velikonočnih počitnic vsem poslancem in senatorjem ukine imuniteto, da bi tako mogla preiskava priti do uspešnih zaključkov.

London, 17. marca, c. Danes sta dva najslavnnejša angleška detektiva poslala francoski parlamentarni komisiji, ki preiskeuje Stavijškevo afero, pismo, v katerem ji dajeta na znanje, da sta pripravljena kmalu najti krivce Stavijškevega škandala, če komisija hoče njuno pomoč. Ta dva detektiva sta bivši šef kriminalnega oddelka angleške policije Collins in bivši član proslute petorice Scotland Yarda Wemsley.

Bufet pri „Ivanu“

Ljubljana. Aleksandrova cesta 5, dvorišče, vabi na kupico novodošlega pristnega ter izbornega vina. Topli in mrzli prigrizek vedno na razpolago.

Največja veslaška tekma na svetu

London, 17. marca. AA. Današnji dan tradicionalne tekme v veslanju med oxfordskimi in cambridgskimi akademiki je bil deževen in močno vetroven. Vzlio temu so se že v ranih jutranjih urah zbrale velike množice gledalcev, da vidijo vse priprave za ta največji sportni dogodek leta. Današnja tekma je bila še po številu. Dosej je Cambridge 44 krat zmagal, Oxford pa 40 krat. Leta 1877 je bila tekma neodločena. Razen leta 1923 je Cambridge došel do voljne vse tekme. Prijekovanje, da bo zmagal tudi to pot, se je izpolnilo: Cambridge moštvo je zmagalo s 4 in pol dolzino čolna. Izprva je Oxford neznano vodil, toda kaj kmalu je Cambridge prešel v vodstvo in ga postopno povečeval vzlio obupnim prizadevanjem oxfordskih veslačev. Doseženi čas 18 minut in 3 sekunde pomeni nov rekord.

Trboveljski slavčki v Zagrebu

Zagreb, 17. marca, c. Včeraj zvečer so trboveljski slavčki priredili v Zagrebu koncert, ki je sijajno uspel. Dvoran glasbenega zavoda je bila razprodana. Danes dopoldne pa so trboveljski slavčki priredili pevsko matinejo v Evropa Palace-kino, katere se je udeležila deca iz vseh zagrebskih šol in tudi dopoldanska matineja sijajno uspela. Pred pričetkom koncerta so pevski zbor trboveljskih slavčkov pozdravili zastopniki zagrebških učiteljskih organizacij in sicer gosp. Dragotin Pavlin in učiteljica gdč. Geberta. Po koncertu so bili pevskemu zboru podarjeni mnogi venci. Opoldne jim je zagrebško društvo JUU priredilo svezano kosilo v učiteljskem domu, med katerim jih je pozdravil voditelj zagrebške učiteljske gosp. Dušan Merac. Ob 1 popoldne je pevski zbor trboveljskih slavčkov odpotoval v Karlovec.

Glasbena Matica v Belgradu

Belgrad, 17. marca, m. Z današnjim jutranjim brzolokom je prispeto semikaj 130 pevcev in pevki ljubljanske Glasbene Matice, ki priredi jutri v Belgradu dva koncerta. Prvi koncert bo ob pol 4 pooldne v frančiškanski cerkvi v Bregalniški ulici. Predvajale se bodo na tem koncertu Gallusove (Pefelinovo) skladbe. V dvorani Kolarčeve ljudske univerze bo zvečer drug koncert Glasbene Matice, na katerem bo predvajala Berliliozovo »Faustovo« pogubljenec.

Imenovanja v vojski

Belgrad, 17. marca, m. Na predlog ministra za vojsko in mornarico je Nj. Vel. kralj postavljal za svoje adjutante: pehohoga brigadnega generala Vladislava Kostića, dosedaj poveljnika pehohoga jadranske divizijske oblasti; pehohoga polkovnika Radovića Miloradova, do sedaj poveljnika 1. planinske peh. polka; peh. podpolkovnika Djordža Juraja, do sedaj poveljnika 2. baterije 27. peh. polka; peh. podpolkovnika Ivana Božića, do sedaj poveljnika 13. planinskega polka; za vršilca dolžnosti upravnika dvora topniškega polkovnika Pavlovića Jovana, do sedaj poveljnika 2. samostojne topniške divizije; za svoje ordonančne oficirje: pehohoga kapetana 1. razreda Nikole Pavlovića, topniškega kapetana 1. razreda Dragotina Dogana; konjiškega kapetana 1. razreda Jovana Petrovića. Razrešil pa je svojega adjutanta pehohoga brigadnega generala Pavlovića Pavla, pehohoga polkovnika Jovana Leko, svojega ordonančnega časnika topniškega majorja za generalstabne posete Franca Stropnika, topniškega brigadnega generala Vučovića Vojislava, ki jih je postavil na razpolago ministru za vojsko in mornarico.

Belgrad, 17. marca, m. Na pošto Velenje je premeščen Ferdinand Nadrag, do sedaj na poštem uradu Ljubljana I. — Upokojen je dr. Ferdo Kern, ravnatelj državnega veterinarsko bakteriološkega zavoda v Ljubljani.

Anton Bauer:

Molitev brezposelnega

V podstreže so nas vrgli, glej: med staro šaro. Gindoba v pljuča mlada se kot strup zajeda. Nekje zamolkača škrablja kot ura smeti, iz kolov vseh kriči in joka: Beda.. beda.. beda..

Ne zmoren več. Kot steber hrhel se bom zrušil. Noge vsak dan mi krevate. Tolazim ženo, in v gnevu rem: vse blazna lož je. Kot bolniku roke po mizi tipljejo mi izgubljeno.

V brezdelju mišice hromč, ki so mogočno

kot morski val se bočite, da v ritmu dela

ki zemlja jo gradi. Nemoč jih bo izčelo.

In kadar spominim se, kako bežijo dneri in jaz postajam sic in star, družina

izgublju vero same, v mrzno dozoreva, —

mi v sencih kljuje ostra bolečina.

O Krist, brat revnih in teplih, ki na slami

rodil se sam ves reven in ubog si —

kaj niso prvi te postirji počastili?

Ti blagoslovil delo naših rok si:

O, naj gre mimo nas ta srešni mrviči čas!

Glej, himna tisočerih rok je izvenela;

prosede sklenjene zdaj dragajo se k Tebi...

O Krist, naš Kralj, povedi nas v kraljestvo Delat.

(Poslogevni Mirk K.)

Posadka „Čeljuskina“ gleda smrti v obraz

Moskva, 17. marca, k. Položaj brodolomca »Čeljuskina« je zmeraj hujši. Po zadnjih vesteh se pripravlja konec žaloigre na ledu, ker je plast ledu, na katerem se nahajajo brodolomci, začela pokati. Tudi z letali jih ne bodo mogli več rešiti, ker se je zlomila plast ledu, na kateri so brodolomci zgradili zasilon letališče.

ALJ ŽE VESTE?

ni samo
okusna
ampak tudi
redilna in
poceni!
Prepričajte se!

Katoličani v rovi Nemčiji

V kulturni boj ali ne?

Danes objavlja »Slovenec« posnetke iz petega članka »La Croix« o razmerah v novi Nemčiji.

Sodelovanje katoličanov s hitlerjevskim režimom, ali odprt odpor in povzročitev javnega in odkritega kulturnega boja, to sta dve izberi, ki jih imajo pred seboj nemški katoličani. In pri tem so si na jasnen, da bi bil kulturni boj tako sridit, da bi v primeru z njim kulturni boj pod Bismarckom bil le slabotna igra.

Predno vam poročam o razgovorih, ki sem jih imel z neštetimi katoličani, je treba za razumevanje prilik poudariti dejstvo, da je ugled katoličkih vodij v Nemčiji zadnje leto veliko trpel med ljudstvom. Zakaj? Privi zaradi tega, ker so sprva tako strašno podlegli Hitlerju. Pomislite le to: že v januarju narodni socialisti niso smeli pristopiti k svetim zakramentom v uniformah, en mesec pozneje je to veja več in hitlerjevske uniforme polnijo cerkve, med njimi pa plapolajo zastave s klijastimi križi! To ljudstvo le težko razume. Drugič je padla avtoriteta tudi v sledi tega, ker od kraja niso nič ukrenili proti hitlerjevskemu iz rodoljubnih razlogov, ko niso marali povzročiti notranjih nemirov in so smeli zapati v slovenske oblike državnega kralja. To ljudstvo je težko razume. Drugič je padla avtoriteta tudi v sledi tega, ker so v sliški cerkve se temu tudi izgubljeno. Saj je mnogo boj učinkovito, če se režim nazunaj spozlji klanja pred škofi, jih pusti na miru, ter jih draži in se kira na druge načine in navsezadnjе vse zagrova v neprodrljiv molk. Naj govor, naj protestirajo, a mi bomo gledali, da jih nikdo ne sliši! Mi bomo pritiskali, mi bomo vodili tisoč borbo ne z zakoni ampak z izvajanjem zakonov. Škofje bodo protestirali, a slišal jih nikdo ne bo. In ljudstvo bo mislilo, da moč, se bo zgražalo in se poslagoma — od njih oddaljevalo. To so satanske metode kulturnega boja. Položaj pa danes tudi nikakor ni podoben položaju leta 1837 ali položaju pod Bismarckom od 1872 do 1880. Leta 1837 so katoličani smeli računati na proteste katoličkih držav, ki so bile avtonome v zvezni Nemčiji. Katoličani so bili vladarji Bavarske, Porenja, Porurja, Badenske. In v Bismarckovi dobi je veljalo še isto, danes pa kraljinski svoboščini ni več. Nemčija je postala velika Prusija in katoličani so manjšina, ki plove v centralizirani večinski protestantski državi. Nekateri so mi rekli, da je nova Nemčija postala eno samo velikansko koncentracijsko taborišče za protirežimske kaznjenje. V prejšnjih časih je vladala različna katoličanska uradništva, učiteljstva. Danes, ko čakajo milijoni in milijoni brezposelnih na službe, ni tudir, da bi za upornike ne bilo mogoče najti nadomestila. Zato danes vlada ne bo več udrihalo po glavah Cerkve v Nemčiji, ona bo rajši stisnila na vrat posamezne člane ter udarila katoličke družine s kaznijo — brezposelnosti.

Kaj bi storila mladina?

Ali res mislite, da bi imeli za seboj mladino, če bi presli v odprt odpor proti režimu, če bi hoteli edkritega kulturnega boja?«

Ce bi bilo vprašanje postavljeno čisto iz verskega stališča, so mi večkrat odgovarjali, potem ni droma, da bi šla za name vsa mladina. Toda tega danes ni. Danes danes govor vse v Nemčiji o načrnujučem prebujenju, o velikem socialnem obnovitvenem delu, o borbi proti gospodarski krizi, o pobiranju marksizma, o veličini nemškega plemenskega idealja. Akoravno se dejstvo, da se vrši kulturni boj na tisočih pritajen način, nikakor ne da zaoknati in je dokazov za to, da režim hoti prisiljanja na katoličko cerkev, dosti, vendar mladina nima vtrsa, da je hitlerizem napovedal vojno katoliški veri. Zato je težko povedati, kako bi se odločila. In če je danes mladina še trdna in še bojevita, bo težko mogoče isto o njej trditi po enem, dveh letih. Čas teče naprej, in ljudje se hitro spreminja v prilagode. Danes vsi otroci prebjajo hitlerjevski tisk, ki ga sijajno izvedeno propagando brezplačno vali med ljudstvo. Hitlerjevski tisk opravlja svoje delo, to naprično vyskladje debate, ki jih slišimo med šolskimi otroci, kadar pride govor na zgodovino, na vero, na literaturo. Kolikor kar že smo imeli priliko videti in slišati male otroke, kako so se v grdih izrazih, ki so jih pobrali v njihovem dnevnem četvrti, obrnili proti katoliškim škofom, če, da so protinemški. Ce bi se kakšen veroučitelj držil razlagati otrokom njenih hovore dneva, pride takoj hitlerjevski šef v okraju z obtožnico, da je politični agitator in mu zagrozil s koncentracijskim taborom. Mladina nam uhača, da je ena največjih skrbiv, ki nas navdaja in ki je težko na tehniki, ko se sprašujemo, če najznameno odprti kulturni boj.

In katoliško izobraženstvo?

čeln vaši izobraženi krog?«

Od zadnje umestitve slovenskih knezov minilo 520 let

Spomin nekdanje slave svobodnega slovenskega kmela

18.3.1414-18.3.1934

Danes poteče 520 let, odkar so na slovenski način zadnjikrat umestili naši predniki — korotanski Slovenci svojega kneza — vojvoda na knežjem kamnu pri Krnskem gradu na Gospodovskem polju.

Na lev strani Gospodovskega polja stoji na vzvišenem mestu Krnski grad — nekdanja prestolnica slovenskih, narodnih knezov. Na mestu, kjer je stal utrjeni Krnski grad, glavno mesto slovenske kneževine Karantanije, stoji sedaj ljubka cekvica sv. Petra. Pred gradom je stal nekoč kamen, del rimskega stebra iz razvalin starega rimskega mesta Viruna. »Knežji kamen« je stal stoletja pred krnskim gradom, na katerem so prvi sedeli slovenski knezi od leta 630. dalje, ko je bil na njem umeščen prvi slovenski knez Valuk. To je nema priča nekdanje slave, moči in svobode slovenskega korotanskega kmela. Za Valukom so bili na njem umeščeni še ti-te slovenski knezi: Borut (okoli l. 738), Gorazd (okoli l. 749.), Hontimir Prešernov Kajtimar, (okoli l. 752.), dalje Valtunk ali Volkun imenovan tudi Vladuh, ki ga Prešeren omenja v »Krstu pri Savici« z imenom Valjhun in ki je vladal okoli l. 772. Temu je sledil okoli l. 795. knez Vojnomir, nato pa l. 800 Ink, ki je bil zelo goreč kristjan. Za njim so se še vrstili Pribislav, Semika, Stojmir in še zadnji slovenski korotanski knezi Etgar, ki so ga pa žal okoli l. 818 odstavili Franki, ker se jim je uprl s pomočjo Ljudevita Posavskega. Od tega leta dalje pa niso bili knezi čiste slovenske krvi. Prvi tuječ je bil Nemec Helmevin, kateremu so sledili poleg pravih čistokrvnih Nemcev tudi mešani — sinovi slovenskih mater.

Prvi knez, ki o njegovem umeščenju zgodovina natančno poroča, je bil vojvoda Majnhard Tirolski l. 1286. Habsburžan Ernest Zelezni se je dal zadnji umestiti na knežjem kamnu 18. marca l. 1414. — torej na današnjem dan pred 520 leti. Tega poslednjega umeščenega vojvoda je ustoličil slovenski knežji kmet Jurij Cater (nem. Schatter). Ernest Zelezni ga je po starodavnem običaju oprstil vsake davčnice.

Točno nam poročajo o obredu umeščanja kronisti šele za Majnharda Tirolskega, ki je bil ustoličen l. sept. l. 1286. Poročajo nam o tem: opat Ivan iz Vetrinja, Otokar Štajerski, pisec »Reimchronike«, Enec Silvij Piccolomini ter nemška kronika »Švabsko zrcalo« (Schwabenspiegel).

Kneza je smel ustoličiti le kmet-umestitelj, nazvan tudi »knežji kmet«, ki je bil svoboden, prost vsake davčine in čigar posestvo je mejilo na Krnski grad, ki se je imenovalo »knežje zemljische«. Pozneje je ta pravica umeščanja prenesla tudi na lastnike zemljišč v Pokrčah in Blažji vasi. Umeščati je smel kneza le najstarejši član te rodotvorne. Ti svobodni kmetje, nemško nazvani »Edlinger«, so ohranili pod nemškimi vladarji svojo samostojnost ter živeli po starem slovenskem narodnem običaju, smeli so svobodno voliti župane in kneze.

Novega kneza, ki je prišel na Krnski grad, so preoblekl v preprosto kmetiško obliko, v roke so mu dali palico, lisastega vola in kobila, ki se še nista rabila za vprego. Kneza sta spremljala dva deželana, pred njimi pa je stopil goriški grof-palatin Korotana z velikim deželnim praporjem in vojaki z dvanaestimi manjšimi praporji. V sprevodu je šlo posvetno in duhovno plemstvo v najsijsnejši opravi. Na knežjem kamnu pa je sedel svobodni kmet, obdan od mnogoštivilnega kmetskega naroda.

Ko je zagledal kmet bližajočega se kneza v množici, je vprašal: »Kdo je tisti, ki se tamkaj približuje?« Goriški grof mu je od-

vrnil: »Deželni knez je. Svobodnjak pa ga je vpraševal: »Ali je pravičen sodnik? Ali bo skrbel za blagor naše domovine? Je li svobodnega stanu in častile prave vere?« — »Je in bo vedno!« je odgovoril grof ter pozval knežjega kmela, naj zapusti kamen ter ga odstopi novemu vojvodi. Toda kmet

Slovenski knežji kamen v celovškem muzeju

se ni dal ugnati. Vprašal je še: »S kakšno pravico pa me more pregnati s tega sedeža?« Grof mu je odvrnil: »S šeststodesetimi belimi, z lisastimi živalmi in z obliko, ki jo ima, twojo hišo pa bo oprostil davkov.« Kmet je nato udaril kneza v lice, opominjajoč ga, naj bo dober in pravičen sodnik. Nato je zapustil kamen ter prejel od kneza živali ter odstopil knežji kamen knezu. Knez je stopil na kamen ter zavitiel meč proti severu, jugu, vzhodu in zahodu ter s tem zatrdil, da bo dober in pravičen sodnik svojemu ljudstvu. Naposled je še spil iz kmetskega klobuka nekoliko sveže studenčnice, da pokaze narodu zmernost in trezrost ter zadovoljnost s tem, kar mu daje domača zemlja. Ljudstvo je vodilo nato vojvodo trikrat okoli kamna, pojoč pesmi ter hvaleč Bogu, da jim je poslal takega kneza, kakršnega si je samo želelo.

Po obredu je šel vojvoda s spremstvom na nasprotno stran Gospodovskega polja k starodavni slavni nad tisoč let stari cerkvi, k znameniti zgodovinski Gospo Sveti. Tu je škof blagoslovil novega kneza, ki je bil še vedno oblačen v kmetsko oblačilo. Po cerkveni svečanosti pa je oblekel vojvoda sijajno oblike ter sel k slavnostnemu obedu. Po obedu pa je šel k vojvodskemu prestolu, kjer je podejleva na vzhodni strani prestolovega sedeža fevde, sodil ter prejemal poklonitve in prisegje plemstva. Na zahodnem sedežu vojvodskemu pa je sedel goriški grof, ki je tudi podejleva fevde in sprejemal poklonitve svojih vazalov.

Od tega slavnega obreda nam je ostal le žalosten spomin na nekdanje slave, moč in samostojnost naših slovenskih prednikov. Sedaj so te tisočletne pravice potpetane, nesvobodni bratje za Karavankami pa se zatekajo k svoji zaščitnici, mogočni Gospo Sveti, goreče prošnje in vzdihki klipe v nebo. Volkun.

Spomladanske vode in kmetovi križi

Uravnajte vode Ribniške doline!

Dolenja vas, 16. marca.

Gotovo ni rodovitnega polja v Sloveniji, ki bi tolj trpel od povodnij ko spodnji del ribniške doline, to je dolenjevaško polje. Redno je vse polje od Goričke vasi in Lipovca pa do Stare Cerkve poplavljeno dvakrat letno, a slednja leta, ko radi izsekanih gozdov voda že ob malem deževju naraste, nastopajo povodnji še pogoste. V zvezi s tem vodovjem je bila jesenska katastrofa v Strugah. Razne naprave, ki naj bi odpomogle takim pojavitvam, kot so ponori in zkopnine, so padle v pozabljenost in se nikdo ne briga več zanje, ne oblasti ne ljudje same si jih več ne spomnijo. Vedno vnehementno nastopajoče povodnji spravljajo kmetiča iz Dolenje vasi in Prigorice in Rakitnice v obup in to so vasi brezdomno največje v kočevskem glavarstvu, saj stoji Dolenja vas 140 hiš, Prigorica 98 in Rakitnica 80. Poplavljeno ozemlje je najroditvenja zemlja kočevskega kraja. Često je trikratna setev brezuspešna in še posebno, če se mora še kupiti seme in plačati orac, potem je to zadeva, ki kljče po odpomoci vso deželo oziroma državo. Dosedanje pomožne akcije pa ne izdajo nič — kmetiči, ki je imel 9 njiv pod vodo, ki ni prav ničesar dobil s polja, je prejel podporo 5 Din! Ravno sedaj pa spet obkroža gric sv. Roka v Dolenji vasi celo morje in vse polje je pod vodo.

Ljudstvo to uvideva in je dalno krepak izraz svojih želja s prošnjo, ko se je vodopravne obravnavi 15. t. m. v Sajevcu udeležilo 100 mož z obč. zastopom iz Dolenjevasi. Ljudstvo najprvo želi, da se izvrši regulacija vgori omenjenem smislu, potem pa pričakuje spomladnih semen, kajti sicer ne bo imelo s čim posejati svojih polj! Zasluga iz gozdov ni prevoz lesa je minimalen, tovarne stojte, Amerika je zaprtia. Prosimo oblast, naj to upošteva in našemu kmetiču pride na pomoč!

Ljudstvo to uvideva in je dalno krepak izraz svojih želja s prošnjo, ko se je vodopravne obravnavi 15. t. m. v Sajevcu udeležilo 100 mož z obč. zastopom iz Dolenjevasi. Ljudstvo najprvo želi, da se izvrši regulacija vgori omenjenem smislu, potem pa pričakuje spomladnih semen, kajti sicer ne bo imelo s čim posejati svojih polj! Zasluga iz gozdov ni prevoz lesa je minimalen, tovarne stojte, Amerika je zaprtia. Prosimo oblast, naj to upošteva in našemu kmetiču pride na pomoč!

Povodenje v Planini

Planina pri Rakeku, 15. marca.

Zadnje deževje je našo veliko ravnino zopet spremnilo v ogromno jezero. Nocoj je voda zalila obe banovinski cesti, uno proti Rakeku in uno proti Logatu. Vasi Laze in Jakovica sta zopet odrezani od Planine. Lansko leto je voda stala skoraj pet mesecov: spomladi in jeseni, deloma tudi še meseca junija, izginila je jesenska poplava še v decembra. Skoda na njivah in travnikih je bila ogromna. Nujno opozarjammo merodajne činitelje, naj se vendar zavzamejo za temeljito čiščenje odčetnih jam, ondi se je moral nabratiz izredno veliko blata in druge navlake, posebno potrebno pa bi tudi bilo razširiti — da tako rečemo — žrelodolčenih jam, da bi požiralniki vodno maso mogli čim hitreje požirati. Povodnji so sicer v naši ravnini običajne, a sedaj čim dalje bolj katastrofalne.

Regulacija Savinje nujna

Savinjska dolina, 16. marca.

Odkar si je Savinja ob strašni jesenski povodnji razbil nasipe in bregove, se bojimo Savinčani nove povodnje, še predno bi se regulirala Savinja, ker ima sedaj ponekon na vsako stran dočela prost po pot. Tudi govorilo in pisalo se je mnogo o neobhodno potrebnih regulacij Savinje, katera je zelo nujna. Sedaj nam neizprosno izpodkova pa suho zemljo in si dela čedalje širšo strugo. Zlasti ob zadnjih deževnih dneh si je tako razširila trugo, da je v nevarnosti več poslopij, med njimi posebno, znani veliki valjenci mlín g. Balanta. Ta je bil primoran kozolce z prestaviti. Vzelo mu je mnogo zemlje, sadnih dreves in sedaj loči le še par korakov celine od njegove miline in elektrarne ob Savinji. Tudi v Letjušu je v resni nevarnosti stanovanjska hiša, iz katere se morajo prebivalci ob deževju izseliti!

Ko gledamo Savinjo pri tem njenem razdiral-

15.0m
Mravlja s
pranjem

Ali ste že kdaj pomislili,
koliko ur svojega življenja
se mora gospodinja ubijati
s pranjem perila? Kako silno
težavno je bilo to delo, ko
je morala gospodinja perilo
še mencati in otepati!

Dandanašnji ni več treba,
da bi se s pranjem perila
tratile moči in čas, zakaj
dandanes imamo Radion.
Schichtov Radion prihrani
gospodinji delo.

Tako lahko je zdaj to:

- A) zvečer se perilo nameči,
- B) drugo jutro se Schichtov Radion v mrzli vodi raztopi, v raztopini pa se potem kuha perilo vsaj 15 minut,
- C) nato se perilo izpere na poprej v topli, potem v mrzli vodi, dokler ni voda čista... in perilo je opranol!

Brez menanja, brez otepanja prizanesljivo in hitro kakor sneg belo perilo s Schichtovim Radionom.

**Ne muči se!
Vzemi SCHICHTOV
RADION**

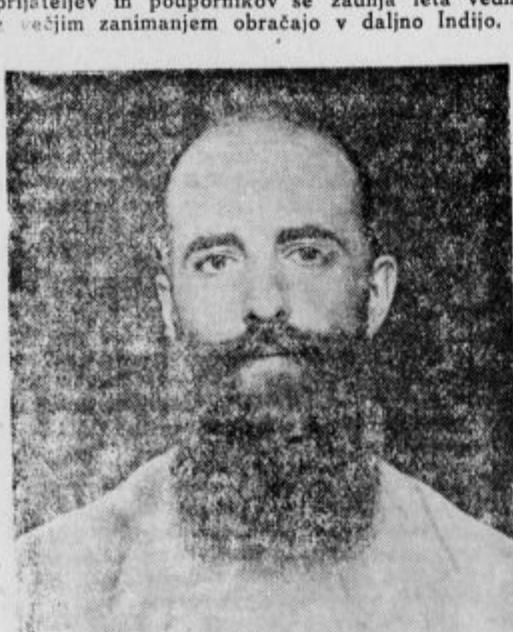
nem delu, vidimo, da se bo treba takoj lotiti z reguliranjem, in sicer čimprej, tem manj bo škoda, tem manj dela in tem manj stroškov!

Sava upadla

Litija, 17. marca.

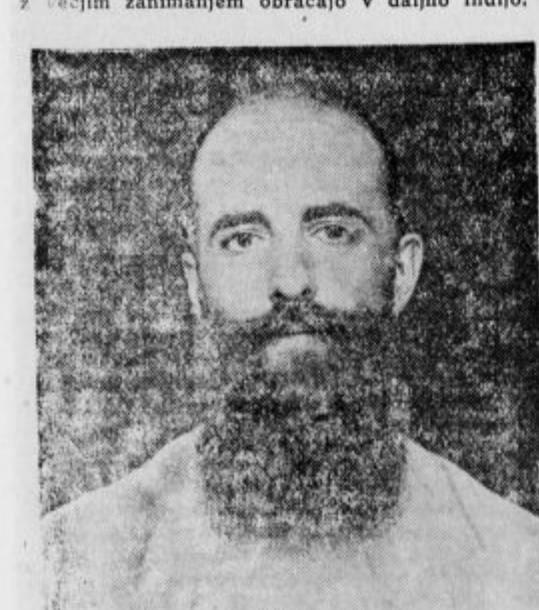
Letošnja spomladanska povodenje ni bila posebno huda, čeprav je Sava bila 4.30 nad normalo. Na litiskem polju je odplavila precej gnoja, ki je bil pred povodnijo navozen na polje, tudi ozimina je ponekod trpela. Najobčutnejšo škodo je povodenje napravila pri nasipu, katerega je zgradila litiska posojilnica proti poplavni na polju. Na več krajih pa je voda predala in bodo imeli precej stroškov, da to popravijo. Pri regulaciji reke ni bilo škode.

Ravno tako ni resnično »Jutrovo« poročilo, češ, da je Sava odnesla na Zgornjem Logu čoln z Kresovim Nestlom, ki je roke »vila« in vpljal na pomoč... Resnica je le ta, da pri »Premetovihi« ob vsaki narasti vodi domači fantje z čolnom love drva, blode in sploh vse, kar narasta Sava nosi seboj. Ti Kresovi fantje so tako korajni, da v največji vodi z čolnom gredo čez Savo za svetu plenom, kaki lepih hlodom. Tako so tudi ob tej narasti vodi šli s čolnom čez Savo. To so nekateri videli in takoj so šle govorice ko blisk po cel Litiji, da je Kresovega Nestlina Sava s čolnom vred odnesla na Hrvaško...

(Ob predavanju našega bengalskega misjonarja p. A. Vizjaka v Uniju.)

Oči vseh slovenskih in hrvaških misjonarskih priateljev in podpornikov se zadnja leta vedno z večjim zanimanjem obračajo v daljno Indijo, v

... njer so slovenski in hrvaški misjonarji prevzeli zapušcene misionske postaje.

Bonoti je neznačilna vas z okroglo 1000 prebivalci i leži kakih 60 km zravné črti jugovzhodno od Matice ob močni reki Gangesovem rekavu Matia. Prebivalci sejejo v močvi nih predelih rizi,

Ljubljanske vesti:

Na litografski razstavi

Ljubljana, 17. marca.

Danes popoldne ob 4 je ob številni udeležbi občinstva odprl gosp. Mihalek v dvorani OZUD litografsko razstavo, katero je priredil Grafični prosvetni krožek ob stoletnici smrti izumitelja litografije, Senefelderja. Govornik je podal kratek zgodovinski razvoj litografije in njeni posmeni, zlasti pa je poudaril, da kakšne višine je prispela vprav slovenska litografija, katera ima svoje odjemalce celo v Grčiji in Turčiji. Za njim je spregovoril gosp. Drago Kos em nekaj tolip besed v priznanju našim litografom. Zbor »Grafike« je zapel občuteno pesem, nakar si je občinstvo ogledovalo vzorno prijeto razstavo.

Razstava nam nazorno pokaza predvsem razvoj domače litografije od leta 1835 (prvo slovensko litografsko podjetje je vodila Rozalija Egger v nekdanji Špitalski ulici, njej je nasledil Josip Blaznik (1847), ki je še danes tvoren, v novejšem času pa so sledili še ostala podjetja, zlasti Jugoslovenska tiparka, ki je na višku sodobne litografske umetnosti.) Vprav ta oddelok je izredno zanimiv, ker vidimo med številimi izdelki skrbno izdelane vsakovrstne predmete ter hkrati prehod od bakroreza k litografiji. — Drugi oddelok razkrije fotolitski postopek, dalje vidimo v nazorni razvojni vrsti skalo homolitografije za offsetni tisk. Posebni litografski stroj celo razmnožuje slike in obiskovalcem se nudi tako prilika, da v podrobnostih spoznajo načelo v delu litografske umetnosti. Prezanimiva je tudi litografija na pločevino, katero vodi podjetje »Saturnus«. Razviden je ves razvoj kon-

čne slike. Vso pozornost zaslužijo tudi dela naših rojakov v inozemstvu, kjer sta se udeleževala zlasti naša domača slikarja Zagari in Trpin. In končno zbrani lepaki naših litografij, ki nazorno pričajo o zmerem večjem razvoju naših domačih litografskih podjetij. Cesar obiskovalcev ne razume, mu razlože prijazni strokovnjaki, ki so stalno na razpolago. Zanimiva je tudi zbirka starih ljubljanskih litografij, med temi celo prvi litografirani železnični vozni red iz leta 1849, ko je v Ljubljano privozila železnica.

Litografska razstava, ki so jo priredili naši izvrstni grafiki, ima zlasti ta namen, da se pouče širše plasti naroda o začetku in velikem razvoju slovenske litografije, o veliki sposobnosti in marnljosti domačih sinov, zato je vstop prost za vse obiskovalce. Razstava bo odprta oba praznika od 9—12 in od 14—18. Priporočamo jo predvsem šolski mladini pa tudi ostali slovenski javnosti, da spozna velik kulturni vzgon slovenske litografije od skromnih začetkov do sodobne zavidne stopnje.

Obleke za gospode

po meri ali pa blago za obleke modernih vzorcev, najboljših kvalitet, po najnižjih cenah pri

Drago Schwab, Aleksandrova cesta

Za varnost ob regulirani Ljubljanci

Struge in bregovi Ljubljance so od tromostovja navzdol do železniškega mostu dolenske železnice v glavnem uravnani. Nevarnost za ljudi in živilo ob teh bregovih je v umestnim sklepom občinske uprave, da se napravijo ob njih provizorne ograje, deloma odstranjene in je storila občina v tem pogledu svojo dolžnost. Ni pa v tem odseku poskrbljeno za to, da se človek, ki bi zašel po nesreči ali se pognal v samomornilnem namenu v valove Ljubljance, hitro in pravočeno reši. Betonirani obrežni zidovi padajo, zlasti v odseku med Frančiškanskim in Svetopeterskim mostom, naprejno v strugo in v njih po vsej tej progi niti enih stopnic, po katerih bi mogli reševalci priti do vodne gladine. Tudi ni ob teh gladih zidovih nobenega prijemušča, klinov ali podobnih priprav, za katere bi se mogel ponesrečenec prijeti in se takoli časa držati, da mu pride na pomoč rešev-

valec. Na to pomanjkljivost opozarjam že sedaj oblastva, ki vodijo regulacijska dela. Morda bi se dale v betonske zidove na primernih mestih vendarle vsekati stopnice, kar je to izvršeno v odseku od Frančiškanskega do Hradeckega mostu.

Pomislišti je treba, da se bo po vsej Ljubljani, in ne samo do Frančiškanskega mostu, morda razvilo športno člavnarenje in veslanje, da pa ne bi mogli čolni od Frančiškanskega mostu navzdol nikoder pristati. Treba bo, da mestna občina za morebitni potreben reševanje poskrbi rešilne čolne, ki bodo v določenih presledkih ob bregovih za vsak slučaj pripravljeni in pritrjeni, tako n. pr. pod Hradeckega mostom, frančiškanskim, zmajskim in Svetopeterskim mostom. Dostop do njih pa se mora seveda tudi omogočiti s stopnicami, ki jih pa, kakor smo že poudarili, od frančiškanskega mostu navzdol še ni.

KINO KODELJEVO Tel. 31-62

Danes ob 3, 5, 7 in 9:

„PESEM ZA TEBE“

Jan Klepura. — Ob 9 tudi še

„FRANKENSTEIN“

Jutri ob 3, 5, 7 in 9 in v torek ob 8:
„NEKOČ JE ŽIVEL MUZIKUS“

R. A. Roberts, Szöke Szakall, V. de Kowa.

○ Akademiki letnega semestra. V zimskem semestru je bilo vpisanih na ljubljanski univerzi 1942 akademikov, v letnem pa se jih je sedaj vpisalo 284 manj, torej 1658. Na juridični fakulteti se jih je vpisalo 561, prej 601, na tehniški 410, prej 483, na filozofski 396, prej 473, na teološki fakulteti 166, prej 167, na medicinski 125, prej 218. Skoraj nič ni torej padlo število teologov, najbolj pa mediciniek. Solinino je plačalo dosedaj 1247 dijakov, oproščenih jih je dosedaj 164, ki so predložili ubožna spričevala, 248 dijakov pa še niha, kaj bo o njihovih šolninh ukrenjeno.

○ Uspehi dobrodelne akcije. Neki list je prispebil vest, da je dobrodelna akademija vrgla 120 tisoč dinarjev čistega za mestne revere. Ta veste pretirana v toliko, ker je toliko vrgla v resnici le vsa dobrodelna akcija, torej tudi tisto, kar so vrlj mestni uslužbenici sami nabrali pri raznih podjetjih in strankah. V resnici pa je vrgla dobrodelna akademija sama: bušet 18.000 Din, vstopnina s preplačili pa 30.000 Din. Od tega je odbiti manjše stroške za bufet, ki je bil sicer založen po vencini z brezplačnimi darili in pa državno in banovinsko veselično takso, ki znaša tudi okoli 5000 dinarjev. Odbiti pa je že nekaterje stroške, tako, da je akademija vrgla čistega okoli 30.000 Din, kar je nedvomno tudi lep uspeh.

○ Vsaka damska, katera rabi eleganten klobuc k nizke cene, naj obišče Salon Anita, Krekov trg 10, Ljubljana.

○ Dunajska pranje, svetlolikanje, Šimenc, Koldovska 8.

letih pridobil čudovito umetnost znansvenega dela in zbiranja gradiva, kar je potem kot uradnik v dvorni knjižnici na Dunaju pridno nadaljeval; vsi tisti nabrali zakladi so hoteli biti dvignjeni, obdelani, objavljeni. — Poleg strogo poklicnega dela pa si znanstvenik tako širokoga obzora, kakor je bil Mantuan, naloži na rame še poseben križ: prične se znanstvena korespondenca, prihajajo nanj vprašanja, razvije se učeno dopisovanje. Samo okrog novega leta je rajnili pisal nad st obširnih pisem raznim znanstvenikom in prijateljem, poročajoč jima pa svojem delu; seveda je tudi prejemnik vsega njegova cenj. rodbina pismo, ki ga je bil rajniku na Dunaju v neki zadavi iz Milana pisal uradnik Ambroževske knjižnice Achille Ratti — pozneje papež Pij XI.

V lepem nekrologu je bil »Slovenec« lani (dne 20. marca 1933) poudaril dvojno strokovno usmerjenost Mantuanjevo: zgodovino glasbe in zgodovino upodabljaljajoče umetnosti, pri čemer ga je podpiral res čudovit spomin. Ali tisti, ki smo mu bili po letih in prijateljstvu še bliže, smo občudovali še drugačno znanje njegovo: v botaniki — bila je pač tudi njemu scientia amabilis — je menda ni bilo rastline, ki je ne bi bil poznal in ji vedel slovenskega, nemškega in latinskega imena. Grški in latinski klasični so mu bili ljubi prijatelji. Za daljšo vožnjo po železnicu (kadar je moral kam kot za prizeten sodni izvedbenec) je jeman s seboj Homerja, da ga je vedno in vedno čital ter odkrival v njem novih in novih lepot. Horaciju je imel v mezinu. V tem pogledu je to meril z rajnikom dr. Detetol; čudili smo se jima, kako sta umela navajati našim časom odgovarjajoča mesta! Oba humanista v najlepšem pomenu!

Krščanskim idealom je bil dr. Mantuan zvest vse svoje življenje. Na Dunaju se je takoj, ko se je ustanovila, oklenil Leonove družbe (Leo-Gesell-

Zahvalejte Gaglova vrtna semena!

Prepir v mestni klavnici. Kadars se mesarji sprej, je že hudo, zakaj vsak mesar ima nož. Včeraj opoldne sta se sprla na mestni klavnici med delom 20 letnega mesarski vajence Fr. L. in njegovem tovarišem. Slo je menda zaradi nekega obračuna pri kartah. Tovariš je v jezi pograbil nož in sunil z nožem L. ter mu prizadeval nad levim komolcem precej veliko rano. L. je moral v bolnišnico.

Dva ponesrečenca z deževje. V St. Vidu nad Ljubljano je padel pod avtobus 33 letni sprevidnik avtobusa Franc Štrlic iz Žirov. Kolesa avtobusa so Štrlicu strla levo nogo. — Pri televadbi v Notranjih goricah je padel in si zlomil levo roko 19 letnega delavca Valentina Šibernika iz Prešibice. Oba poškodovanca sta bila prepeljana v bolnišnico.

Francosčino poučuje proti honorarju deset dinarjev za uro. Naslov pove uredništvo Slovenca.

Ogleste si razstave evjeta v etnoloških muzejih v nebotičniku in na Miklošičevi cesti, ki jo je priredila tvrdka KORSIKA povodom svojega 60 letnega obstoja.

LJUBLJANSKO GLEDALIŠČE

Drama

Začetek ob 20.

Nedelja, 18. marca ob 15: »Raj potepuhov«. Cene od 5 do 14 Din. Izven. — Ob 20: »Kariéra klanista Vincika«. Cene od 5 do 14 Din. Izven. Ponедeljek, 19. marca ob 20: »Belgrad nekdaj in sedaj«. Izven. Znižane cene.

Opera

Nedelja, 18. marca ob 15: »Gorenjski slavček«. Gostuje Marij Šimenc. Izven. Znižane cene. — Ob 20: »Ples v Savoju«. Izven. Gostuje Mirko Jelačin. Znižane cene.

Ponedeljek, 19. marca ob 20: »Ples v Savoju«. Izven. Znižane cene. Gostuje M. Jelačin.

Kvalitetni radioaparati!

Popravila — Zamenjave

RADIOVAL - LJUBLJANA

Dalmatinova ul. 13, poleg hotela Strukelj. Tel. 3363

Moste pri Ljubljani

Duhovne vaje za žene in dekleta se pričeno v torek 20. marca. Uvodni govor bo v kapelici Salizzianskega mladinskega doma v torek ob pol 8 zvezcer za žene in dekleta skupaj. V sredo, četrtek in petek ob 6 zjutraj skupen govor v Salez. mlad. domu, nato sv. maša, dočim bo zvečer ob pol 8 v Salez. mlad. domu govor samo za žene, za dekleta pa ob 7 zveter v cerkvi Karmelitank na Selu. Zaključek za oboje bo v soboto ob 6 zjutraj v Salez. mlad. domu. Duhovne vaje bo vodil g. ravnatelj dr. Josip Valjavec, le večerne govore za žene bo imel g. prof. Franjo Mihevc.

Duhovne vaje za može se bodo pričele v ponedeljek po cvetni nedelji.

Krka narasca

Novo mesto, 16. marca.

Tudi Novemu mestu pomladanska povodenja ni prizaneela Krka je prestopila bregove, poplavila je stanovalcem Brega spodnje vrtove in jim s tem prizadejala občutno škodo, ker so vrtovi bili že obdelani.

Belgrajsko pismo

Belgrad, v sredji marca 1934.

V svojem zadnjem pismu sem vam skušal v glavnih obirih pokazati nastanek sedanjih slovenskih društev v Belgradu, danes vam pa hočem spremogovoriti o verskem življenju belgrajskih Slovencev.

Belgrajski Sloveni so razkropljeni in raztreseni po vseh belgrajskih okrajih, ali takor tu pravijo »kvartice«. Od prevega okraja v centru mesta, kjer se dvigajo krasne velikomestne palače z razkošnimi trgovskimi prostori, pa vse do daljnjih predmetij na Cukarici in se dalje proti Makišu, nadalje proti Cuburi, Voždovcu in Višnici — povsod so Slovenci. Preeje jih stanuje tudi v Zemunu, posebno na Kalvariji pred Franzalom, neškovo vasjo, ki jo pozna menda pač vsak Slovenc, ki je že bil v Belgradu ter je v nedelje popoldne poroval k očetu Brašlu na prigrizek in dobro kapljico. In se dalje od Zemuna stanujejo naši ljudje, vse do Batajnice. So to že lezničarji, ki so večinoma zaposleni v Belgradu.

Kakor vidite, razkropljeni po vsem širnem prostoru, na katerem stoji Belgrad, kateri tako ponosno in zmagošlavno zre z zvišenega prostora na Kalemeđdanu, kakor da bi se zavedal svoje krasne legi, za katere ga lahko zavidajo razna svetovna

slovenstvo. Vsakemu ostanejo v neizbrisnem spominu slike, ki vstanejo pred vami, če se vračate z vrnjanjem iz Zemuna v Belgrad, ali pa prihajate ponoči z vlačkom s sremske ravani v prestolno mesto, ter se odgrne pred vami veliko savsko pristanišče, razsvetljeno s sto in sto žarnicami in obločnicami. Človek se nehote zarez v nemirno vodno gladino in čutiči pozdrave, ki ti jih pošilja očja domovina. Za trenutek se te poloti domotizo. Spomniš se vseh lepih, belih vasi, zelenih hribčkov z belimi cerkvicami na njih, spomniš se na vse naše lepe planine in potoke, ki se vsi razpenjeni mečejo v doline, spomniš se vsega, kar ti je drag in ljubo, vsega, kar je ostalo doma in česar nisi mogel ponesti s seboj v daljini sveta. In stopiš v ladje na belgrajsko ulico in že si sredi velikomestnega vrveža. In na ubo ti udarja srbsčina, hrvaščina, madjarčina, romunčina itd. Slika preprestra. In bežiš dalje, vedno dalje iz ulice v ulico, iz nemira v nemir.

Pot te pa morda zanese tudi v Krnsko ulico v bližini dvora in naletišča na skromno cerkvico, ki se pa vendar ponosno dviga iznad okolnih enostropnih hiš. To je naša cerkev, to je cerkev Krista Kralja, kjer sedaj »pase dušec« g. dr. Matija Petlič, bivši profesor na bogoslovju v Djakovem. To je naša cerkev, ki jo vsaj po imenu poznajo pač vsi v Sloveniji. Belgrajski katoliški Sloveni jo tudi imajo za svojo. In to čisto razumljivo. Saj je bila župnija Krista Kralja dolgo vrsto let po prevratu edina katoliška župnija v Belgradu in to za vse katolike brez razlike narodnosti. Bivši dolgoletni župnik te župnije g. dr. Vekoslav Wagner, kateremu gre brez dvoma velika zasluga in priznanje, je močno priklenil vse katolike na cerkev in to v onih razglasnih dneh ter je s svojim delom postavil tudi trdne temelje za razvoj katolištva v našem prestolnem mestu. Tudi na Slovence ni pozabil — tu se mu je večkrat delala krivica — ter je izposloval od slovenskih škofov, da so mu pridelili v župnijo tudi slovenskega kaplana. Tako je prišel semikaj g. Davorkin Medved, poznejši vojaški duhovnik za belgrajsko garnizijo in sedanjem vojaški duhovnik v Mostaru. Slovenci so na tak način že imeli večkrat slovenske maše in pridige. Pri tem so veliko pomagali tudi oni bivši slovenski poslanci, duhovniki, ki so se služljivo mudili čez nedelje v Belgradu.

Ko je g. Medved postal vojaški duhovnik, je postajala cerkev Krista Kral

Pismo slovenskega izseljenca iz Združenih držav

Nepoštenost in brezbriznost sta Ameriki prinesli stisko

20% ljudi imata vse, 98% ljudi pa lakoto...

Cleveland, 23. februar.

Gre nam precej trda, pa upam, da se bo enkrat že obrnilo na bolje, če poprej ne bomo vsega izgubili. Naj ti zato malo popišem, kako je tukaj.

Med vojno so šle plače hudo kvišku in ljudje so dobro živelji. Največje dobičke pa so delali bankirji in veliki tovarnarji. Ko pa je žeč nekaj let po vojni začelo zmanjkovati naročil za ameriško blago, bogatini pa so še vedno hoteli imeti enako velike dohodke, so začeli trgati plače. Ker so si napravili tudi nove vrste stroje, so po tovarnah potrebovali mnogo manj ljudi. Zato je bilo vedno več ljudi brez dela; tisti pa, ki so še delali, so imeli vedno manjše plače. Tako je nastala stiska, ki jo v Ameriki imenujejo depresija.

Prihranki, če jih je kdo kaj imel, so se začeli hitro krčiti. Ljudje so začeli pobirati denar iz bank. Ker pa ljudje, ki so bili dolžni, bankam niso več mogli plačevati obresti, drugi pa ne vlagati, so začele banke zapirati vrata. Tako so postali reweži tudi tisti, ki so imeli kaj denarja. Tako se je rewežina vedno bolj širila.

Posetva na kmetih in v mestih so izgubila vsako vrednost. Miliонje je ljudi, ki so izgubili vse, kar so si v življenju pribranili.

Med tem je prišla na površje druga vlada in novi predsednik Roosevelt. Ta je začel delati na pomoč kmetom in delavcem, in ne samo za bogatine, kakor se je delalo poprej. Določili so najmanjšo plačo, katero mora dobiti vsak, ki dela. Določili so, koliko ur na teden sme vsakdo delati. Prepovedali so, da bi smeli otroci delati po tovarnah.

Poprej je bilo čisto narobe: Ljudje so bili

lačni, zato so delali za vsako plačo. To lakoto so izkoristili tovarnarji in niso ljudem za delo skoraj nič plačevali, sami pa delali ogromne dobičke. V mnogih tovarnah je bilo tako: Ko bili vedeli, da spadaš k ameriški delavski organizaciji, bi te bili takoj vrgli na cesto. Sedaj pod Rooseveltom pa imajo vsi delavci pravico, organizirati se.

Bogatini se kajpada upirajo predsedniku in delavcem nasprotnujejo. Zato pa so stavke na dnevnom redu.

Kakor sedaj vidimo, so pod prejšnjo vlado na debelo drli ljudstvo. Dan za dnem prinašajo časopisi nova razkrivljena goljufij v sleparji v javnih in državnih oddelkih. Državni blagajnik v prejšnji vladni Melon je milijone dohodninskega davka vrnil milijonarjem in velikim družbam. On in njegova dva brata imajo tovarn in rudnikov v rednosti šest tisoč milijonov dolarjev. In le malo tega ogromnega premoženja so dobili po poštem potu.

Preračunali so, da dva odstotka ljudi v Združenih državah premoreta 80% vsega bogastva ali vrednosti, 98% ljudi pa le 20%. Sedaj so spoznali, da je tak sistem napačen in bodo poskusili predragčiti. Davki so ogromni, ljudje ne morejo plačevati, ker so brez dela, ali pa zasluzijo le za živež.

Tukaj v Clevelandu plačujejo mestne delavce z nekakimi listki namesto z denarjem. Vsem so plače odtrgali, pa jih še tega ne morejo plačevati. Učitelji, policijski, ognjegasci in drugi delavci včasih po cele mesecu ne dobe plače. Zato pa prihajajo povson na dan sleparje, ki so jih nekateri delali prej, ko je bilo dovolj denarja. Preiskovalni odbori in sodnije imajo sedih dosti dela.

Je sicer tukaj vsega več ko dovolj, a vendar mnogo ljudi strada, na milijone pa jih živi v pomankanju.

Ostale vesti

— Redna služba božja na Šmarni gori se bo danes zopet začela in bo trajala do pozne jeseni. Služba božja se bo vrnila vsako nedeljo in praznik in sicer ob 10. Le v primerih prav slabega vremena je ne bo.

— Nagrada docenta dr. Matka za znanstveno medicinsko delovanje. Da bi vzpodobljuji mlajše zdravniku k znanstvenemu delovanju, je že leta 1932 docent dr. Ivan Matko dal Slovenskemu zdravniškemu društvu v Ljubljani na razpolago 3000 Din kot nagrado za najboljšo medicinsko razpravo. Po sklepnu ocenjevalnega odbora je bila letos nagrada razdeljena na dva enaka dela po 1500 Din in podeljena: 1. Dr. Mihaelu Kaminu, asistentu splošne državne bolnišnice v Ljubljani za razpravo: Reakcijske oblike meskalinovega opoja pri duševno nediferenciranih. 2. Dr. Fedorju Mikšiču, zdravniku šole narodnega zdravja v Zagrebu, za delo: Slovenija v luč tablice redosleda umiranja. Za leto 1934 je docent dr. Matko zopet dal Slovenskemu zdravniškemu društvu 1500 Din v svrhu razpisa nagrade za najboljšo medicinsko razpravo. Podrobni pogoj razpisa bodo objavljeni v Zdravniškem Vestniku. Upati je, da bodo tudi drugi premožnejši zdravnički sledili zgledu docenta dr. Matka in na razne načine podprtji znanstveno delovanje slovenskih zdravnikov.

— Na Trsatu vabi veliki zvon Slovence na binkoštno romanje k Mariji. Odpeljali se bodo s posebnim vlakom: za izlet po morju na otok Krk je najeta posebna ladja. Vsa podrobna pojasnila dobite brezplačno v romarskem listu »Preporod«, če sporočite svoj naslov po dopisnici na naslov: »Sveti vojska«, Ljubljana, Tyrševa (Dunajska) c. št. 17.

— Pri bolezni na ledvicah, v mehurju in debelem črevusu polažejo »Franz-Josef«-grenčica v najkrajšem času tudi večje težkoče pri odvajjanju. Spričevala bolnišnic potrujejo, da je »Franz-Josef«-voda radi svojega olajšujočega učinkovanja brez bolečin prav posebno primerna za neprestano porabo pri mladih in starih.

— Mednarodna konferenca na Dunaju. Kakor je »Slovenec« že poročal (22. februarja), bo na Dunaju v binkoštih prazničnih važna mednarodna konferenca za vpeljavo esperanta v šole in prakso. Že mnogo držav se je odzvalo vabilu dunajske vlade. Upamo, da bodo tudi naše prosvetne organizacije častno zastopane. Vsi dobe brezplačen vizum. Zadostuje veljavni potni list. Kdor se želi priglasiti, naj se javi na naslov: Internationale Konferenz, Wien, Neue Burg. Pristopnina znaša 12 švicarskih frankov ali 20 šilingov. S tem si pridebiti pravico za znižano vožnjo na avstrijskih železnicah in za brezplačne vstopnice za svečano otvoritev konference v dunajskem parlamentu, za slavnostno predstavo v državni operi (Staatsoper) ter za obisk sob cesarskega gradu.

G.P.

Snežno belo perilo

je ponos vseke gospodinje.

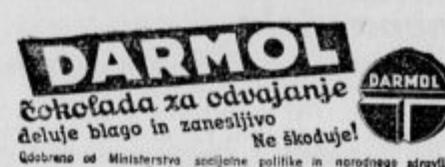
»PERION« Vam opere Vaše perilo res belo in mu ne škoduje.
Pazite na znamko: »PERION«.

Zločin nad našim gospodarstvom

V četrtek 15. marca t. l. se je vrnila v Ljubljani likvidacijska razprava v konkursu »Vzajemne pomoči«. Priglašenih je bilo nad 3.500 terjetev z vsoto Din 27 milijonov 779.349. Upniki so dobili prideljen le mali del svojih terjetev, oni pa, ki so zahtevali posmrtnine, sploh ničesar.

Tako se polagona bližajo pogrebu enega najbolj v nebo vpijočega grehov povojne dobe. Žal, da so hudočni ali tudi nepoučeni ljudje ta slučaj hoteli raztegniti na pravo in solidno zavarovalstvo. Tako so oplašili ljudi, ki bi bili sicer lahko medtem sklenili s solidnimi zavarovalnicami pametne zavarovalne pogodbe.

Vsem neštetim tisočim zavarovancem »Vzajemne pomoči« bodi povedano: Preteklost Vam je bila šola. Zdravo in prav zavarovalstvo ni nehalo svariti pred pogubnostjo »Vzajemne pomoči«. Prave zavarovalnice so se baš v tej krizi izkazale kot najtrdnejši steber zdravega gospodarstva in kot skoroda edina opora onim, ki so potrebovali suhi denar. Na tej poti bo zavarovalstvo vztrajalo. Borilo se bo proti tehernevu izročku in računu s polno uvidevnostjo ter podporo poštene javnosti. Zlasti naša domača Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani se globoko zaveda poslanstva med narodom in zato ne bo nehala opozarjati na pomembnost in koristnost pravilnega in solidnega zavarovanja. Poslušaj jo, dokler ni prepozno!

— Napad na tovorni vlak. Med postajama Blinjki kui in Sunjo pri Sisku je bil predsinčnjem izvršen napad na tovorni vlak. Neznani napadalci so med vožnjo skočili na vagon, ki je bil natovoren s suknom, in vrgli z njega tri velike bale. Nato so poskakali z vlaka. Napad je izvral veliko senzacijo, ker kažejo vsi znaki, da je bil izvršen na drzen ameriški način.

— Brzjav in telefon. Nova abeceda za brzjav. Z odlokom ministrstva za promet P. in T. št. 96.185 od 29. XII. 1933 stopilo v veljavo 1. julija 1934 za notranji promet nova brzjavna znamenja. Novo brzjavno abzuko nam razumljivo kaže knjiga »Brzjav in telefon«, prično navodilo za Morsejev in kabelski brzjav. Knjiga je koriščena pri opravljanju brzjava in se priporača tudi vsem, ki so bočno seznaniti s tem brzjavom. Vsebuje 46 slik, stane 42 Din in se dobri v Jugoslavski knjigarni in pri izdajatelju Janezu Napotniku, administrativni dravske direkcije pošte in telefona v Ljubljani.

Zakaj zadržavljate brez potrebe?

Oglejte si cene in kvalitete dežnikov in nogavice v prodajalnah tovarne

VIÐMAR ★ LJUBLJANA
PRED ŠKOFIJO 19 in PRESENOVA ULICA 20

— Po znižani ceni. Ostanek naklade: M. Elizabeta »Iz moje celice« oddaja uršulinski samostan v Ljubljani po znižani ceni: vezan izvod po 10 Din, broširan po 6 Din. V zalogi je tudi še: M. Elizabeta »Cvetje na potu življenja«, broširan izvod po 15 Din.

— Pri hemeroidalni bolezni, zagatenju, natriganji črevih, abcessih, sečnem pritisku odebelenih jetreh, bolečinah v križu, tesnobni v prsih, budem utrenem utrpanju napadih omotice prinaša uporaba naravne »Franz Josefove« grenčice vedno pristreno olajšanje, često tudi popolno ozdravljenje.

— Vzori in boji, spisal dr. Jože Debevec, so še vedno aktualna mladinska knjiga. Ta dajaška povest v pismih nam živo slikajo nekdanje dijaško življenje; na ozadju stare Ljubljane se razvijajo živahne dajaške dogodivščine, prepletene s tedanjimi kulturnimi dogodki, vmes pa vodi pisatelj kot več vzgojitelj svojega junaka do pametnega in dobrega mladeniča. Morda je današnji mladini bolj potreben kot nekdanji. Knjigo je izdala Nova založba v Ljubljani.

— Pozor! Različne ostanke raznovrstnega blaga, tako ugodno lahko kupite v novem Bazarju Ivanka Strukelj, Ljubljana, Kopitarjeva 1.

— »Ljudski oder«, mesečnik za poglobitev našega igranja, 3. štev. bo izšla šele okrog 20. marca. Slovenski pasijoni so prejeli samo tisti naslovi, ki so se pismeno prijavili kot naročniki rednih iz-

Pismo slovenskega izseljenca iz Združenih držav

Nepoštenost in brezbriznost sta Ameriki prinesli stisko

20% ljudi imata vse, 98% ljudi pa lakoto...

Cleveland, 23. februar.

Gre nam precej trda, pa upam, da se bo enkrat že obrnilo na bolje, če poprej ne bomo vsega izgubili. Naj ti zato malo popišem, kako je tukaj.

Med vojno so šle plače hudo kvišku in ljudje so dobro živelji. Največje dobičke pa so delali bankirji in veliki tovarnarji. Ko pa je žeč nekaj let po vojni začelo zmanjkovati naročil za ameriško blago, bogatini pa so še vedno hoteli imeti enako velike dohodke, so začeli trgati plače. Ker so si napravili tudi nove vrste stroje, so po tovarnah potrebovali mnogo manj ljudi. Zato je bilo vedno več ljudi brez dela; tisti pa, ki so še delali, so imeli vedno manjše plače. Tako je nastala stiska, ki jo v Ameriki imenujejo depresija.

Prihranki, če jih je kdo kaj imel, so se začeli hitro krčiti. Ljudje so začeli pobirati denar iz bank. Ker pa ljudje, ki so bili dolžni, bankam niso več mogli plačevati obresti, drugi pa ne vlagati, so začele banke zapirati vrata. Tako so postali reweži tudi tisti, ki so imeli kaj denarja. Tako se je rewežina vedno bolj širila.

Posetva na kmetih in v mestih so izgubila vsako vrednost. Miliionje je ljudi, ki so izgubili vse, kar so si v življenju pribranili.

Med tem je prišla na površje druga vlada in novi predsednik Roosevelt. Ta je začel delati na pomoč kmetom in delavcem, in ne samo za bogatine, kakor se je delalo poprej. Določili so najmanjšo plačo, katero mora dobiti vsak, ki dela. Določili so, koliko ur na teden sme vsakdo delati. Prepovedali so, da bi smeli otroci delati po tovarnah.

Poprej je bilo čisto narobe: Ljudje so bili

lačni, zato so delali za vsako plačo. To lakoto so izkoristili tovarnarji in niso ljudem za delo skoraj nič plačevali, sami pa delali ogromne dobičke. V mnogih tovarnah je bilo tako: Ko bili vedeli, da spadaš k ameriški delavski organizaciji, bi te bili takoj vrgli na cesto. Sedaj pod Rooseveltom pa imajo vsi delavci pravico, organizirati se.

Bogatini se kajpada upirajo predsedniku in delavcem nasprotnujejo. Zato pa so stavke na dnevem redu.

Kakor sedaj vidimo, so pod prejšnjo vlado na debelo drli ljudstvo. Dan za dnem prinašajo časopisi nova razkrivljena goljufij v sleparji v javnih in državnih oddelkih. Državni blagajnik v prejšnji vladni Melon je milijone dohodninskega davka vrnil milijonarjem in velikim družbam. On in njegova dva brata imajo sedih dosti dela.

Je sicer tukaj vsega več ko dovolj, a vendar mnogo ljudi strada, na milijone pa jih živi v pomankanju.

Ali so pliučne bolezni ozdravljive?

S tem vašim vprašanjem se bavijo vsi, ki trpe na astmi, katarju pljučnih vršičkov, zastarelem kašču, zastuhen u. dolgotrajni hriposti in hripi, pa do sedaj se niso našli zdravila. Vsi tako

popolnoma brezplačno knjigo s slikami,

ki jo je spisal dr. med. Guttmann, bivši Šef-zdravnik zavoda za linzenkuro, o tem: »Ali so pliučne bolezni ozdravljive?« Da omogočimo vsakemu bolniku sponzori njegov bolezni, smo se odločili v interesu soškega blagovnega odprtja to knjige vsakemu zastonu in poštini prostu. Napisati je samo dopisnico frankirano z Din 175 s točnim naslovom: PUHLMANN & CO., BERLIN 615 MÜGGELESTRASSE Nr. 25-25.

Odobreno od ministrstva socialne politike, sanitetsko odelenje S. Br. 2416 od 12. XII. 1933

60 letnik Josip Marinko

Prav in v redu je, da se v kaki dobi živiljenja spominjam oseb, ki so bile kdaj vidne tudi v javnem živiljenju. Ako pa praznuje kdo, ki je v širši javnosti dobro znan, kar dva jubileja, pa že celo ni mogoče iti mimo tega dogodka. Takega jubilanta imamo tu pred seboj, ki praznuje prav te dni 60. letnico svojega živiljenja in v nekaj tednih 30. letnico srečne zakonske zvezre, poleg tega pa se svoj govor, kjer je pred seboj.

Josip

dan. Zadostuje dopisnica Založbi ljudskih iger, Kranj. Letna naročina 80 Din (mesečnik in štiri igre), sam mesečnik 20 Din.

Domače žarnice so v kratki dobi z zavidijskim uspehom osvojile naš trg. Inozemski kartel oziroma tovarne se zaradi tega bore za masten zaslužek, ki so ga imeli dolga leta, pa se jim sedaj izmika. Posebno je treba tu omeniti Prvo domače tovarno žarnic >TESLA< v Pančevu, kateri je uspel s kvalitetnim blagom pridobiti si domače odjemalce. Domača žarnica krasno sveti, pa porabi toliko toka, kolikor ima označeno. — Najboljše inozemske žarnice istega kalibra ne porabijo nič manj, kar so dokazala uradna merjenja. V Jugoslaviji imamo po zadnjih podatkih preko 300.000 nezaposlenih delavec. Tvrda TESLA zaposluje samo domače moči in se s kupovanjem njenih žarnic nezaposlenost zmanjšuje. Najboljši dokaz o kvaliteti njenih žarnic in ob enem najboljši reklama so uradne uvozne statistike. Iz te se vidi, da se je uvozilo 1. 1931 v Jugoslavijo žarnic za približno 16 milijonov dinarjev, a leta 1933 samo že za 7 milijonov dinarjev, pa je treba pri tem upoštevati, da po uradnih podatkih poraba toka ni padla.

Zaostajanje secene kistine v teleusu je za mnoge organe pravi strup. Najprej čutiči človek splošno neugodje, utrujenost, nervoznost, slabota, spuščanje, kar so dokazala uradna merjenja. V Jugoslaviji imamo po zadnjih podatkih preko 300.000 nezaposlenih delavec. Tvrda TESLA zaposluje samo domače moči in se s kupovanjem njenih žarnic nezaposlenost zmanjšuje. Najboljši dokaz o kvaliteti njenih žarnic in ob enem najboljši reklama so uradne uvozne statistike. Iz te se vidi, da se je uvozilo 1. 1931 v Jugoslavijo žarnic za približno 16 milijonov dinarjev, a leta 1933 samo že za 7 milijonov dinarjev, pa je treba pri tem upoštevati, da po uradnih podatkih poraba toka ni padla.

Kraste (Ekeeme), prisadi, kronične kraste, lišaji itd. Za vse te bolezni, ki povzročajo dosti bolečin, in znajo biti odporne vsakemu zdravljenju, so obkladi >Fitonina< zelo zanesljivo zdravilo. >Fitonin< desinficira, odstranjuje srbce, botečine hitro ponehajo. Steklonica >Fitonina< 20 Din v lekarnah. Po poštrem povzetju 2 steklenic 50 Din. Poučno knjižico št. 15 poslje brezplačno >Fitonin< dr. z o. z., Zagreb, I-78. (Reg. pod št. 1281 o 28. jul. 1933.)

KLOBUKE v najnovejših po-mladenskih bar-vah in oblikah, ter razne športne čepice nudijo po nizkih cenah!

Sprejemajo se popravila
Solidna postrežba

MIRKO BOGATAJ
trgovina klobukov in čepic
LJUBLJANA, STARI TRG 14

Za svoj denar kupujte prvorazredno blago! Vedno in povsod zahtevajte Radensko Slatino!

>Mojstrski izpit<, priročnik kandidatom iz izpitne snovi: obrne zakonodaje, trgovinstva in državoznanstva, je pravkar izšel. Naročila sprejema: Ljubljanska Žaložba, Ljubljana. Podrožnik, cesta V-40.

Pri zapeki, motnjah pri prebavi, gorenici v želodcu, krvnih navalih, glavobolu, splošni slabosti vzemite zjutraj na teče kozarec s Franz Josefem grenčice.

Javna dela v novomeškem okraju

Novomeški okrajski cestni odbor je dobil od banovine iz bednostnega fonda za javna dela 200.000 Din. S tem denarjem se bo popravila škoda, ki jo je napravila povodenje v septembetu lanskega leta. Popravili bodo zlasti mostove na Krki, katere je odnesla voda ali pa občutno pokvarila. Dalje se bo preložil klanec pri Zagorici in klanec na cesti Crmošnjice-Dolž. Uredili in popravili se bo cesta Mokronog-Smarjela-Kronovo. Zgradila se bo nova cesta iz Novega mesta na Hmeljnik ter preložil klanec na Migovici. Dovršila se bo občinska cesta Radohova vas-Sela-Sumberk-Zužemberk. Razširila se bo cesta Grosuplje-Krka. Znižal se bo klanec v Dol. Sušičah pri Topličah ter uredili ovinki v občini Dvor. Razširila se bo banovinska cesta Zvirče-Struge, kakor tudi subvencijonirana cesta Trebnje-Rače selo. Tudi subvencijonirano cesto Ratež-Brunice nameravajo izboljšati in razširiti.

Udeležite se na tečajuza
AGFA-BOX-KAMERA 24
Vsak trgovec Vam da informacije

Za spomladansko zdravljenje

čiščenje krvi in pri slabih prebavah uporabljajte znani PLANINKA-CAJ BAHOVEC. Pristen je le, če nosi:

1. začetni žig, — 2. ime proizvajalca: Apoteka Mr. Bahovec, Ljubljana, — 3. paket mora biti vezan in plombiran.

Torej za spomladansko zdravljenje samo pravi:

„PLANINKA-CAJ-BAHOVEC“ iz Ljubljane.

Reg. pod Sp. br. 76
od 5. 11. 1932

Maribor

■ Miha Maleš bo danes ob 11 dopoldne odpril v dvorani Kazine svojo obsežno kolektivno razstavo grafičnih del, v katerih bo viden njegov umetniški razvoj od leta 1920. do 1934. leta. K otvoritvi razstave kakor tudi k nadaljnji obiskom vabimo vse ljubitelje umetnosti. Slikar Maleš to tem bolj zasluži, ker bo svojo kolektivno razstavo pokazal najprej Mariborčanom in šele nato Ljubljancem in Belgrajcem.

■ Izpremenba v vodstvu Mestnih podjetij. Kako smo že poročali, sta bila izvoljena na zadnji občinski seji v upravnim sveti Mestnih podjetij občinska svetnika dr. Kac in Pagon. Na seji upravnega sveta MP, ki se je vršila v petek, pa se je izpolnilo tudi ravnateljstvo in sicer je bil izvoljen dr. Kac.

■ Gospodarsko predstavništvo je imelo sejo, na kateri se je razpravljalo o nameravani ustanovitvi vrtinarske šole v Mariboru. Gospodarski predstavniki so se izrekli za ustanovitev pod pogojem, da se ne obremeniti mestne občine z novimi dajatvami, ki bi jih sedaj več ne prenesla.

■ Smrtna kosa. V cvetu 23 let je izdhnil v bolnišnici čepljarski pomočnik Stanko Nusdorfer, rodom iz Loža pri Vipavi. — Magdalenski 21 je umrl Marija Bauer, vdova po strojevodji drž. železnice, stara 70 let. Naj počivala v miru.

■ Starši in žola. Roditeljski sestanek na I. dekliški meščanski šoli se je vršil dne 12. marca. Predavalja je strokovna učiteljica ga. Milica Juvanova o temi: »Napake naših otrok«. Aktualno predavanje je vzbudilo med roditelji živahno debato, ki je podala dokaz, da se starši vedno bolj poglavljajo v vzojnega vprašanja.

■ Kolodvorska restavracija dobiva nov vrt. Restavracija na mariborskem kolodvoru dobi letosno poleg novo pridobitev in sicer vrt, ki bo odprt proti cestni dovozni rampi ob Aleksandrovi cesti. Železniška uprava je dala prej zamenjano restavracijsko dvorišče splanirati ter primerno ograditi. To dvorišče je bilo že svoječasno namenjeno za restavracijski vrt ter radi tega zasajeno s kostanjem, vendar se pa ni uporabljalo v ta namen.

DOBRNA

Za srčne, živčne in ženske bolezni, počitka potrebne!

Do 30. junija in od 1. septembra do 30. oktobra 20 dnevno zdravljenje e za pavšalno ceno

Din 1.200— (oziroma Din 1.380—)

(avto, oba, hrana, kopeli, zdravnik, taksa in davki). — Prospekti na zahtevo.

■ Tiskarski škrat se je včeraj v poročilu o tačni občinski seji spravil nad ime novega žurista mariborske občine dr. Senkoviča ter napravil iz njega Senkoviča.

■ Nabavke mariborske garnizije. Dne 22. marca bo v Ljubljani na tamsojnjem divizijskem polveljstvu licitacija za nabavko kurirja za mariborsko garnizijo. In sicer se bo nabavilo 4500 m² drvin 1450 ton lignita.

■ Kamniška in kopališke vstopnice. Kamniška občina hoče biti soudeležena na dohodkih, ki jih ima mariborska občina od kopališča na Mariborskem otoku. Otok leži na teritoriju Kamnišča in Kamničani so nameravali uvesti posebno takso na kopališke vstopnice. Vodila so se radi tega med Mariborom in Kamničko pogajanja, ki so uspela ter bo plačal Maribor Kamnički mesto takse nek pavaš.

■ >Električna smrť< v klavnici. Aparat za omamljanje klavne živine v mariborski klavnici se

— Pri utrujenosti, razdražljivosti, tesnobnosti, pomanjkanju spanja, srčnih težkočah, tiščanju v prsih pospeši naravna Franz - Josefa - grenčica izdatno kroženje krvi v spodnjem delu telesa in pomirljivo učinkuje na valovanje. Profesorji za bolezni prebavil izjavljajo, da se izborno obnese >Franz-Josef-voda< kot čistilno sredstvo pri pojavih, ki izhajajo iz samootroves kana na debelega črevesa.

salonu g. Košaka v Mostalu na Zaloški cesti velik javen zbor.

■ Prvo društvo hišnih posestnikov v Ljubljani ima redni občini zbor v četrtek 22. marca ob 18 v malo dvorani hotela Union.

■ Podružnica Zvezke absolventov kmetijskih šol v Ljubljani ima redni sestanek v nedelji 25. marca na ekonomiji g. Koslerja, Lipe na Barju. Zbirališče ob 13.30 pri tov. Češnovarju na Dolenski cesti v Ljubljani.

■ IV. delavski kulturni večer Jugoslov. stek, zvezde bo drevi ob 8 v dvorani Delavske zbornice na Miklošičevi cesti 22. Vstopnilna po 3 in 2 Din, vajenci in dijaki 1 Din.

■ Angleško društvo v Ljubljani priredi v sredo 21. marca 1934 ob 20 v slavnostni dvorani Univerze kralja Aleksandra predavanje o Irski. Predava bo s spremljevanjem sklopčenskih slik Miss Edith Oxley, bivša diplomirana profesorica modernih jezikov na učiteljski v Londonu.

■ Izredni občni zbor Olepševalnega društva v Rožni dolini bo v nedeljo, dne 25. marca 1934 ob pol dveh popoldne v gostilni Franceta Nereda (pri Francelinu) v Rožni dolini.

■ Občni zbor Društva združenih zasebnih in trgovskih nameščencev Slovenije bo drevi ob 20 v dvorani Rokodelskega doma (Komenskega 12). Za vse člane in članice udeležba obvezna. K udeležbi pa izkreno vabimo tudi vse prijatelje našega društva. — Odbor.

■ Nočno službo imajo lekarje: danes: dr. Piccoli, Tyrševa cesta 6, in mr. Bakarčić, Sv. Jakoba 19; jutri: mr. Bahovec, Kongresni trg 12, mr. Ustar, Sv. Petra cesta 78, in mr. Hočevar, Celovska cesta 34; v torek: mr. Sušnik, Marijin trg 5 in mr. Kuralt, Gospodovska cesta 4.

Maribor

■ Tominškov večer na Pohorju. Mariborska podružnica SPD priredi drevi v Mariborski koči na Pohorju česten večer uredniku >Planinske vestnikov< ravnatelju dr. Josipu To-

sledil v noči od petka na soboto še en vrom in sicer v prodajni paviljon in trafiko gospa Orovič pri mestnem parku ob vhodu ceste proti Trem ribnikom. Vlomilec je tudi tukaj padel izdaten plan v roke. Orožniške pozivnice upoznive, da so tudi pri Rižniku dospeli vlomilci z avtomobilom ter so najbrže identični z onimi, ki so imeli svoje prste pri vromu v Makolah vmes. Na delu je sedaj poleg orožništva tudi policijski aparat, da se nepridrapi čimprej izsledijo.

■ Za tri krave 6 mesecov. Pred sodnikom pod edincem okrožnega sodišča se je vršila včeraj razprava proti Martinu Pečniku, 43 letnemu posestniku iz Zgornje Pristave. Martin je sejmaril s kramami, pa ne s svojimi, ampak s tujimi, ki jih je ukradel Ivan Pišč, Matevž Koren in Tomaž Bezjak. Vsako živinice je imelo ceno 1500–2000 Din, Martin pa jih je prodal za nekaj stotakov, samo da se jih je iznebil. Nazadnje pa so prišli njegovemu trgovemu na sled. Sodišča mu je za kravje kupčije prisodilo 6 mesecov ričeta v strogem zaporu ter dveletno izgubo častnih pravic.

■ Adresar Maribora bo izšel še letos. Zadnji mariborski adresar je izšel pred 30 leti in naravnoma, da se čuti vsestranska potreba po novem. Novi adresar bo obsegal poleg mesta tudi celo zaledje.

■ Počeni mesec. V torem, dne 20. marca se bo predajoval od 8 naprej na stojnici za oporečeno meso pri mestni klavnici, 120 kg govejega mesa po 4 Din kg in sicer na osebo do 2 kg.

MARIBORSKO GLEDALIŠČE

Nedelja, 18. marca ob 15: >Štambulski rožac<. Znizane cene.

Ob 20: >Ljubimkanje<. Prireditev zvezne mladih intelektualcev.

Ponedeljek, 19. marca ob 15: >Okence<. Globoko znižane cene. Zadnji.

Ob 20: >Scampolo<. Globoko znižane cene. Zadnji.

Papeževa proslava v Mariboru

Na Jožefovo, dne 19. marca

priredi mariborska Katoliška akcija ob 8. uri zvečer v dvorani >Unione

papežovo proslavo

ob 12. obletnici slovenskega kronanja

Spored: Govor — Pevske in glasbene točke — Zborna recitacija — papeževa himna

Vstop prost

Katoliška akcija

Celje

■ Jutri vsi na papeževa proslavo. Celje hoče ju v srečan način proslaviti obletnico kronanja papeža Pija XI. V ta namen priredi Katoliška akcija akademikov jutri na praznik sv. Jožefa ob 4 popoldne v veliki dvorani Ljudske posojilnice veliko papeževa proslavo. Prvi bo govoril g. Vinko Zor o veličini papeževa, potem pa akademik g. Julij Savelli o papežu Piju XI.

■ Uprava Drženja trgovcev za mesto Celje, izvoljena na občinem zboru v četrtek, dne 15. marca t. l. se je na prvi seji konstituirala slednje: predsednik g. Stermecki, I. podpredsednik g. Ravnikar, in II. podpredsednik g. Fazarine.

■ Umrl je v javni bolnišnici Stamol Jakob, 71 letni dñinar iz Žalc. N. v. m. p.!

■ Lepo delo domačega podobarja. V izložbi Mohorjeve knjigarne je razstavljen Kristus na Ojški gori, lepo delo podobarja g. Dolenca z Rečice ob Savinji.

Ptuji

■ Oddaja prevoza pošte. Poštna direkcija oddaja prevoz pošte Sv. Andreja v Haložah-Ptuji. To

Današnja svetnica sv. Ludovika de Marillac

Njen čudež se je zgodil v Ljubljani – Prvi slučaj v slovenski cerkveni zgodovini

Ta podoba kaže čudežno ozdravljenje s. Veronike Hočevar. Podoba je na slikal slikar Missori v Rimu, kakor si je dogodek sam zamislil na podlagi opisov. Zato ta podoba ni resničen izraz dogodka in oseb, ki so bile pri njem navzočne leta 1926. Podoba naj bolj spominja na dogodek, kakor ga pa opisuje.

V nedeljo, 11. marca dopoldne, je sv. oče proglašil pri sv. Petru v Rimu bl. Ludoviko de Marillac, soustanoviteljico usmiljenih sester sv. Vincencija Pavelskega za svetnico in dočil, da praznuje ves krščanski svet njen god na dan 15. marca.

Svetniških proglašenj smo v ponos krščanstva in bodovalo vojskujoče se Cerkve v povojnih letih doživeli že lepo število. Svetnike iz najnovije dobe posebno goreče častimo. Vsi so nam ljubi in domači. Prav posebno, skoraj nenavadno razmerje po vladu med današnjim svetnico in našim narodom. Njeno ustanovo in sadove njene dejavne ljubezni uživamo že 55 let, njene imena pa do pred kratkim sploh nismo poznali. Toliko časa nameč delujejo pri nas usmiljene sestre, hčere krščanske ljubezni, ki imajo za ustanovitelja in očeta sv. Vincencija Pavelskega, sveto Ludoviko de Marillac pa za soustanoviteljico in mater. Razumljivo samo ob sebi se nam zdi, kadar iščemo zdravja in skrbne nege v bolnišnici, da se zavzame za nas sestra z belim körnetom: Še pomislimo ne, zakaj in kako smo naenkrat v njeni ljubezni oskrbi. Dobro nam dé, toda dobrote smo navajeni. Kadar naši spoštovani občinski možje sklepajo, kaj bi s svojimi ubožci, ne vprašujejo, kdo bi ga prevzel, siromaka onemoglega, v oskrbo. Sprašujejo se le, ali bo trebalo kaj dosti prispevati. Da ga bodo vzele sestre usmiljenke v svoje zavetišče, se itak razume. Kaj imamo, ko imamo usmiljenke, bi menda prav spoznali šele, ko bi nam jih kdo naenkrat vzel. Ali pa če primerjamo naše razmere s tistimi deli naše domovine, kjer jih še ni.

Druga zanimivost o našem odnosu do sv. Ludovike pa je ta, da se je drugi, za kanonizacijo ali svetniško proglašenje potreben čudež, zgodil pri nas v Ljubljani, kar je menda prvi slučaj v slovenski cerkveni zgodovini. Tu je namreč 29. jan. 1926 sestra Veronika Neža Hočevar po dolgotrajni hudi bolezni, ki jo je spravljala v vedno novo smrtno nevarnost, po pripršnji bl. Ludovike nadomoma ozdravila in je od tedaj čvrsta in zdrava. Prvotni proces se je vrnil v Ljubljani. Skofijaska komisija je na podlagi izpovedi prič in strokovnih izpovedi poklicnih zdravnikov (zlasti hišnega zdravnika dr. V. Gregorića) izrekla mnenje, da je bilo ozdravljenje čudežno vsaj »quod modum«, to je, glede na način, da je nenadno ozdravila. Rimski komisija strokovnjakov-zdravnikov, je na podlagi vsega materiala ugotovila ne le, da je hipno ozdravila, temveč tudi, da je bila njena bolezen (naravno) neozdravljiva. Po njenem poročilu je po mnogih predpisanih sejah izreklo 12. nov. 1933, papež sam, če da je ugotovljeno (constare) čudežno ozdravljenje s. Veronike Hočevar neozdravljive zraslosti prsne mrene z osrčnikom in oslabosti srčne mišice (ab insanabilibus adhaesioribus pleuro-pericardicis cum insufficientia myocardica AAS. XXV., 1933, 498) in da se zato more varno izvesti kanonizacija. Kanonizacija se je v naše veselje in ponos ree izvršila v nedeljo.

Ludovika de Marillac se je rodila 12. avgusta 1591 v Parizu v plemeniti rodbini, ki je dosegla svoj najvišji ugled na dvoru Marije Medičejske in Ludovika XIII. Mater je izgubila prav zgodaj. Zato so jo oddali v vzgojo njeni teti, dominikanski redovniki v St. Denisu, ki je bila sveta in nenavadno izobražena žena. Poleg običajne gospodinske in družabne izobrazbe se je deklica naučila pri njej tudi latinske predvsem pa pobožnosti. Trinajstletna je izgubila tudi očeta. Odslej skrbi zanjo stric Michael, tudi pobožen mož. Na njegovo željo in nasvet duhovnih voditeljev se je omožila s tajnikom Marije Medičejske, mladim Antonom Le Gras, dasi jo je njen hrepnenje vleklo, da bi vstopila v strogi red »ubogih klarisink«. Z ozirom na moževno družabno stališče ji je šel naslov »mademoiselle«, pridevek žena nižjih plemičev. Živila sta v vzorni ljubezni. Imela sta sinčka Mihaela, ki ji je pa njen živ dan napravil hude skrbi. Mož je tudi vedno bolehal in po osemih letih umrl l. 1625. Stregla mu je kot prava »usmiljena sestra«. Po njegovi smrti pa se je vso želela posvetiti Bogu. Kmalu je prišla v duhovno vodstvo Vincencija Pav., ki je v njej spoznal močno dušo, ona pa v njem

zanesljivega vodnika. Iz tega duhovnega prijateljstva se je rodila njena svetost in tisto velikopotezno delo krščanske ljubezni, ki nad njim strmimo. Očetati na kratko njeni oziroma nuno delovanje bi bil brezuspešen poizkus. Začetek je bil ta, da jo je sv. Vincencij pošiljal po deželi obiskovat društva krščanske ljubezni. Po izkušnjah, ki sta si jih nabrala, sta sprevredila, da plemenite gospa same ne obiskujejo rade revežev v bolnikov, ampak raje posiljajo k njim svoje služkinje; s tem pa delo ljubezni ni več – delo ljubezni. Zato je sv. Vincencij izročil 29. nov. 1633, sveti Ludoviki 4 kmečka dekleta, ki bi se rade posvetile službi bolnikov iz ljubezni do Boga, naj jih za to delo uposobi. S tam sta položila temelj svojemu največjemu delu: družbi usmiljenih sester, ki nosi na sebi znake silne ljubezni in modrosti sv. Vincencija ter praktičnih izkušenj sv. Ludovike. Umrla je l. 1660, istega ko sv. Vincencij.

F. J.

O čudežnem ozdravljenju s. Veronike Hočevar leta 1926 poroča marčeva Številka »Bogoljubac takole:

»Usmiljenka s. Veronika Hočevar je že od mladostibolehalaa na raznih znakih tuberkuloze (jetike). Pred ozdravljenjem so zdravniki izjavili, da njen bolezen sploh ni ozdravljive. Le s težavo se je še držala po koncu. Zaupno je začela opravljati devetdnevno na čast ustanoviteljici Ludoviki. Zadnji dan devetdnevnice, 20. januarja 1926, ob petih popoldne je bila v Ljubljani v Marijinem domu med blagoslovom z Najsvetejšim enenkrat popolnoma ozdravljena, tako da je opravljala tudi težja domača dela. Tudi danes je še popolnoma zdrava. To ozdravljenje je par let kasnejje najprej v Ljubljani silno natančno preiskala posebna komisija zdravnikov in bogoslovnih veščakov. Ko je potem rimska kongregacija vse še enkrat pregledala in ugotovila, je končno izjavila, da je to ozdravljenje bilo res nadnaravno, čudežno. Mislim, da je to prvo čudežno ozdravljenje med nami Slovenci, ki je bilo uradno potrjeno.« – Tako »Bogoljubac.«

Čudežno ozdravljenja s. Veronika Hočevar je doma iz Hinj pri Zužemberku.

V prazgodovinskem grobu pri Schifferstadt v Porrenju so našli zlato posodo, ki je prava umetnina. Učenjaki niso mogli doslej ugotoviti, za kaj so ljudje rabili posodo. Poleg posode so našli še dve bronasti motiki.

Mož brez teka. Zdravnik: »Če ste za zajtrk pojedli dva rezaka, štiri kruhe in spili tri čaše piva, se vendar ne smete čuditi, ako pri kosilu nimate teka.«

Bolnik: »Saj ga pred zajtrkom tudi nisem imel, gospod doktor.«

Smrtna vožnja ledolomilca „Čeljuskina“ 186 dni se je boril z ledom

Usoda ljudi, ki so bili na potopljenem ruskiem ledolomilcem »Čeljuskincem«, vzbuja po vsem svetu veliko sočutje. Ladja se je potopila v objemu ledene plošč. Ljudje pa so se rešili na led. Z letali so ponesrečenim prinesli pomoč ter rešili vse ženske in otroke. Ali bodo rešeni tudi drugi? Ekspedicija »Čeljuskina« je najbolj tragična v zgodovini bojev za severni tečaj. Že toliko jih je poskušalo najti najkrajšo pot iz Evrope v daljno Azijo. Ta pot vodi skozi veliki sever in je najnevarnejša.

Ledolomilec »Čeljuskine« je 10. avgusta lastnega leta prvič odpeljal iz Murmanska proti Barterovem morju, da ponovni posrečno pot ledolomilca »Siberjakova«, ki je v letu 1932 preplul Ledeno morje iz Arhangelska v Vladivostok. Na čelu »Čeljuskina« ekspedicije je bil prof. Schmidt. Člani pa so bili Bajevski, Konusov, Bobrov, arheolog Spakovski, zoolog Stančanov, hidrolog Širšov, hidrograf Hmiznikov, geometri Gakol, inženjer-fizik Fakidov, radiotelegrafist Krekel in mnogo drugih učenjakov, poročevalcev, dopisnikov raznih listov in kolonista, ki je hotela prezimeti na Wranglovsu otoku. Na krovu je bil tudi znani ruski letalec Babuškin s svojim letalom »W 2«. Ledolomilec je vodil sposobni polarni kapitan Voronjin.

Ekspedicija na »Čeljuskina« je srečno premagala težave v Karskem morju ter je s pomočjo ledolomilca »Krasinac« in letalskih ogledov prebrodila Tajmirske polotok ter preplula zahodni del Vzhodnosibirskega morja. Led je začel nagajati že okrog Severnega Rta, kamor je »Čeljuskine« privožil 16. septembra. Odtod je s težavo plul proti vzhodu in se junashko boril proti ledu, tako da je vsak kilometr bil pridobljen v najhujšem boju.

Sredi oktobra je ladja dosegla Rt Unjikin, ki je 76 km oddaljen od Beringovega preliva. Valovi so metali ladjo sem in tja, jo potiskali nazaj in gnali zopet naprej. Do 24. oktobra je odgnal ladjo, ki je bila od vseh strani uklenjena v led, kakih 150 km stran od preliva. A v začetku novembra se je položaj zboljšal in ladja je srečno prišla v Beringov preliv. Dne 4. novembra je ladja, vsa v ledu, dosegla otok Diomid, ki leži na najskrajnejši točki Rusije proti ameriški Aljaski. Letalec, ki se je dvignil na pozivede, je sporočil, da je morje šest milj daleč proti ledu.

Toda strašen vihar, ki je začel ladjo gnati proti severu. Z ladjo vred je gnalo tudi primrzlo ledovje. Med 9. in 11. novembrom je »Čeljuskina« gnalo proti ameriški obali, pozneje pa zopet proti severu. A 20. novembra je veter spremenil smer ter je ladjo gnal nazaj na zahod, potem pa zopet na sever. »Čeljuskina« se je vedno bolj oddaljeval od Beringovega preliva, dokler 21. decembra ni bil na 68 stopinjih 42 minutih severne širine in 172 stopinjih zahodne dolžine, celih 105 milj (1 milja 1.8 km) stran od celine. Ladja je sedaj plula proti »Wranglovu otoku.«

V januarju se je obrnilo proti jugovzhodu. Dne 10. jan. je prof. Schmidt brezično brzjavil: »Hud severovzhodnik drobi več metrov debele ledene plošč. Led z ogromno silo pritiska

na ladjo. Ladjan trup vzdržuje naval, a smo vse ukrenili za vsak slučaj. Na krovu je pripravljen živež, šotori, spalne vreče, da jih v potrebi takoj vržemo na led. Znanstvena dela se nadaljuje.«

Dne 13. februarja ob polštirih popoldne se je »Čeljuskine« potopil 155 milj od Severnega Rta in 144 milj od Rta Mellen (otok Diomid). Zdrobil ga je led – tako je kratko sporočil prof. Schmidt. Na led so znesli vse potrebno ter rešili tudi letalo. Dne 15. februarja so brodomolci po zvezdah ugotovili, kje so.

Tako so Rusi začeli organizirati reševanje. S Severnega Rta je krenila ekspedicija s 60 pasjimi vpregnimi na Onmanov Rt (150 km od kraja nesreče). Druga pomoč so bila letala, ki so res rešila že žene in otroke. Na pomoč pa hite tudi ruski ledolomilci od vseh strani.

Iz Moskve poročajo, da so letalsko postajo za reševanje brodomolcev preložili na Rt Vancaren, kjer je boljše vreme. Letalec Lapedevski je 10., 11. in 12. marca trikrat zletel, da bi prisel do Schmidtovih ekspedicij. Vsakokrat mu je odpovedal motor, da se je moral vrniti. V Oltjorsko na vzhodni obali Kamčatke je priplul parnik »Stalingrad«, ki je pripljal letala in kurivo.

V taboru prof. Schmidta so po zadnjih poročilih vsi zdravi. Led se je nehal grmaditi. Dne 12. marca so se brodomolci nahajali na 69°, 24°, 9° severne širine in na 137°, 17°, 3° zahodne dolžine.

Peter Rendl, slavni igralec Petra v pasijonskih igrah v Oberammergau, je menadoma umrl. Poboda ga kaže, ko je leta 1930 igral vlogo sv. Petra.

Pred templom Sheishoji v Tokiu so postavili trem japonskim vojakom, ki so padli med obleganjem Sangaja, bronast spomenik. Tриje vojaki so z debelim kolom predeli vrata v mesto, a še v tistem hipu, so jih pokosile kitajske puške.

Največji podvodni predor na svetu

Te dni končujejo na Angleškem največje delo moderne tehnike. Meseca julija bo angleška kraljeva dvojica slovensko odprla predor pod reko Mersey. Predor bo naravnost zvezal štiri angleška mesta, ki imajo vsega skupaj 1½ milijona prebivalcev: Liverpool in Bootle na tisti strani reke, kjer je mesto Lancashire, ter mesti Birkenhead in Wallasey na Cheshirejski strani.

Tunel so začeli kopati decembra l. 1925. Dne 3. aprila 1928 so se prednji vrtalni stroji srečali sredi rečne struge. Načrt je bil tako dobro narejen, da niti za eno colo na nobeno stran niso prišli navzkriž. Poslej je šlo delo gladko izpod rok: izvažali so gramoz in širili predor. Okrog zunanjega predorove stene so položili ovoj iz litega železa ter ga od znotraj in zunaj proti rji zavarovali s cementom, malto in betonom.

Po sredini predora so iz betona napravili vozno cesto. Njene zgornje loke so zgladili s cementom, ob straneh pa vdelali dva metra visoke črne steklene plošče. Po teh so položili na betonsko podlago plošče iz litega železa. Ta cesta ima štiri proge, ki jih loči drugo od druge gumijev trak.

Predor ima 4 vhode, na vsaki strani po dva. Dolg je od vhoda v Liverpoolu do izhoda v Birkenhead 3.43 km. Vozna cesta v njem je 12 m široka. Ob vsaki strani pa je speljana še pešpot za delavce.

Najnižja točka tunela leži 51 metrov pod gladino reke. Nad predorom je najprej 6 metrov na debelo skalo, potem 1½ do 3 metre gruša, nad njim pa ilovica. Ko so vrtali predor, so izvozili 1.200.000 ton gramiza. Delalo je 1700 delavcev.

MLADI SLOVENEC

V.: Nagajivka

Gremo do Police,
tam dado potice,
gremo do Godiča,
tam dado prasiča,
v Lož gremo po nož,
v Reteče pa po pleče,
na Bled po sladoled,
v Beljak po tobak,
na Rako po omako,
po pet čebul pa na Horjul,
v Žlebič pa po radič,
v Zaplato po solato,
v Mozirje po krompirje,
v Celje pa po zelje,
v Loko pa po moko,
v Gorico pa po žlico,
na Rožnik pa po krožnik,
na Glinice pa po vince,
na Vič pa polič,
oh, skled pa res še nič ni —
dobimo jih tam v Stični.
A kje kosilo bo?
Pri mami za pečjo...

Robinzon v resnici

Svetovnoznanova povest o Robinzonu je že zelo star: letos je pretekel 215 let, kar jo je spisal Daniel Defoe.

V povesti so, kakor znano, opisani deloma resnici doživljaji škotskega mornarja Aleksandra Selkirka, ki se je na širokem morju s kapitanom sprl in so ga potem na njegovo lastno željo izkrcali na samotnem otoku. Na otoku je živel štiri leta in štiri mesece. Sele v avgustu leta 1709. ga je izsledila tam ladja kapitana Rogersa, ga vzela na krov in odpeljal v njegovo domovino na Angleško.

Kmalu so ljudje daleč naokoli vedeli, da je junak povesti o Robinzonu mornar Selkirk. Njegov ugled je zrastel posebno v vasi Largo, kjer je bil Selkirk rojen in kjer se je nastanil po čudežni rešitvi s samotnega otoka. Bogastva mu pa to občudovanje v začetku ni prineslo. Zivel je s svojim očim zelo siromašno. Sam ni bil sposoben za nobeno pravo delo, očim pa je najrajski posedal v gostilni.

Nekoga dne sta obja čemerko sedela doma in zavajljala čez slave čase. Tedaj je pridrdrala na vaso gospinka kočija in obstala pred njuno revno kočo. Iz kočje sta skočila dva dečka, za njima pa črno oblecena gospa, vdova nekega škotskega plemenita.

Dečka sta čitala povest o Robinzonu, ki jo je, kakor rečeno, spisal Daniel Defoe, in tako navdušila nad njo, da sta si junaka povesti zaželeta videti živega.

Selkirk se je čutil zelo počaščenega nad imenitnim obiskom.

*Mlada gospoda me morata videti kot pravega, resničnega Robinzona! je zaklical in stekel v drugo sobo.

Cez nekaj minut se je že vrnil, oblečen v ovčji

kožuh, ki si ga je na samotnem otoku s takim trudem sešil, na glavi je imel kosmato kučmo, v roki pa dolgo puško. Razen tega je razkazal dečkom še nekaj drugih reči, ki jih je vzel s seboj z otoka: lok, nož itd.

Potem je začel dečkom na dolgo opisovati svoje pustolovštine na otoku. Ko se je gospa s svojimi sinčkoma čez dobro uro poslovila, je stisnila presenečenemu Selkirku nekaj zlatnikov v roko.

Ob tem obisku je šinila iznajdljivemu Selkirku v glavo misel, da bi si s svojo znamenitostjo lahko mnogo prislužil. Sklenil je, da bo hodil z očmom iz kraja in se proti primerni vstopnini razkazoval radovednim ljudem.

Rečeno — storjeno.

Najprej sta v očmom prepotovala vso Škotsko, potem pa sta obiskala tudi večje vasi in mesta na

Angleškem. Posebno dolgo sta se zadržala v glavnem mestu Londonu, kjer je Selkirka prišel obiskat tudi pisatelj povesti o Robinzonu, Daniel Defoe. Ta je namreč Selkirka poznal do onega dne samo iz pripovedovanja kapitana Rogersa.

Pet let sta Selkirk in njegov očim tako potovali iz kraja in si nabrali lepo premoženje. Nato sta se vrnila v domačo vas Largo na Škotskem, kjer sta s prihranjenim denarjem zadovoljno in brez skrbi živel do smrti.

Se leta 1806. je neki Selkirkov pravnuk, premožen italijski mojster, razkazoval ljudem »Robinzonov« ovčji kožuh, kosmato kučmo, puško in druge reči.

ZA ŽIDANO VOLJO

Dežnik in solnčnik

Metka stoji pri oknu in milo joče.
Teti, ki je prišla k Metkinim staršem na obisk, se zasmili plakajoča punčka, pa jo vpraša:
»Metka, kazaj kačješ?«
»Zato, ker mi je očka kupil dežnik in solnčnik — pa ni ne solnca ne dežja — veeel!« se zadere Metka.

Huda bolezan

Neki gospod, ki je bil že ves plešast, in brez zob, se je strašno bal nalezljivih bolezni. Nekega dne se je peljal z vlakom. V kupeju je sedela tudi mlada mati z otročičkom v naročju, ki je vekal na vse grlo.

»Joj!« se je prestrašil stari gospod, »ta otrok ima pa gotovo kakšno nalezljivo bolezan?«

»Nalezljivo bolezan? Lahko bi bili veseli, če bi se te bolezni nalezli. Mali dobiva zobel!« se je odrezala mati.

Točen odgovor

Učiteljica vpraša Tončka:
»Tonček, povej mi, koliko je dve manj dve?«
»Ena!« odgovori Tonček.
»Ni res!« ga pouči učiteljica. »Pomisl vendor! Ce imam v torbi dva kolača in najprej vzamem iz nje enega ter ga pojem in nato še drugega, kaj mi ostane v torbi?«
»Drobline!« se odreže Tonček.

V deželi Narobesvet

(Nadaljevanje)

»Torej takšno moč imajo te bombe?« je streljal Tonček in z velikim spoštovanjem ošnil z očmi bombe v košarah. »Ampak povej mi, se je zaupno obrnil do zajca-pilotu, »povej, zajček, čigav je pa prav za prav tale aeroplans?«

»I, čigav neklik! ga je začedeno pogledal zajec-pilot. »Tvoj vendor. Minister Praznoslamomolatž ti ga je podaril.«

»Eja? ni mogel verjeti Tonček. »Pa lahko zdaj storim z njim, kar hočem?«

»Seveda! je prikimel zajec-pilot.

»Ali ga lahko vzamem s seboj domov?« je previdno vprašal.

»Tisto pa ne,« je odkimal zajec-pilot. »Dokler si v deželi Narobesvet, ti je popolnoma na razpolago, kakor hitro pa bi hotel poleteti z njim čez državno mejo, te graničarji ustavijo in rečajo: Zapis! In boš moral spet poleteti nazaj.«

»Pa kako me bodo graničarji ustavili, ko so na tleh? Saj ne znajo letati po zraku!« se je začudil Tonček. »Dvigneve se visoko v zrak in poletiva čez, pa je. Takšnih imenitnih pušk gotovo nimajo, da bi streljali tako visoko.«

»Pušk sploh nimajo, nego imajo štiri tisoč metrov visok plot okoli in okoli dežele Narobesvet. Niti miška ne more neopazeno smukniti skozenj na ono stran.«

»Pa kako je potem ptič mene prinesel sem v deželo?« je čedalje bolj strmel Tonček.

»Ta plot je čudne sorte plot,« mu je pojasnil val zajec-pilot. »Od druge strani ga sploh ni videti in je dostop v deželo Narobesvet dovoljen vsem komur: plot je viden samo od te strani.«

»Že vidim, da je res vse narobe pri vas,« je majal Tonček z glavo in nič kaj prijetno mu ni bilo pri sreu.

Medtem je aeroplans letel brez cilja v neznano daljavo. Tonček je nekajkrat pogledal navzdol, pa

ni videl drugega kakor pisane lise. Spomnil se je vseh neprijetnosti, ki jih je doživel, in obšla ga je zapeljiva misel, da bi začel metati bombe na deželo Narobesvet in jo porušil do kraja. Prav nič je ne bi bilo škoda, si je na tistem dejal. Samo za med, mleko, torte in potico mu je bilo žal... Ze je segel z roko po najbližji košari, da bi zagrabil bombo in jo vrgel, pa mu je to nakano preprečil zajec-pilot, ki je viknil:

»Stoj! Zdaj se spustiva navzdol.«

»Zakaj vendor?« se je prestrašil Tonček. »Potem me spet kralj Prismodavz dobi v pest!«

»Vse nič ne pomaga,« je odvrnil zajec-pilot. »Moramo se spustiti. Aeroplans je zmanjkal točka. Ce mu takoj ne preskrbiva drugega, pobesni in naju vrže iz sebe. Kar prisluhnui! Ze jezno gorenja...«

Aeroplans je res nevišečno renčal in grozeče zavjal bele oči.

»Potem pa kar hitro navzdol!« je v smrtnem strahu viknil Tonček.

Aeroplans se je začel spuščati in ni minilo pet minut, že so bili na tleh.

Tonček se je ozrl okoli sebe in obšla ga je zona, takine čudovite in strašne reči so se nudile njegovim očem. Kraje, na katerem so pristali, ni bil nič drugega kakor velikansko, velikansko mravljišče. In mravlje, ki so lazile vsenaokni, niso bile navadne mravlje, nego so bile pol-ljudje, pol-mravlje. Glavo in roke so imele človeške, telo živalsko...«

»Jedet, jedet, kaj bo pa zdaj?« je zakričal Tonček. »Saj me bodo še pozrle!«

»Nič se ne boj,« ga je miril zajec-pilot. »Dokler se te ne lotijo, te ne pojedo. Kadar se te pa lotijo, niti koščica ne ostane za teboj!«

»Dajmo, dajmo, hitro si natovorilno tobak in odrinimo dalje!« je zaprosil Tonček.

»Le počasi,« ga je zavrnil zajec-pilot, »saj ne teče ogenj! Najprej se morava okreptati. Lačen sem in tudi ti najbrž nisi preveč sit.«

Med tem pogovorom so se okoli aeroplana za-

Gospod Slinar in tehnika

Konec:

Komaj krepko nanjo stopi — bum! in resk! pod njim udre tehnica se: gospod Slinar za sto kil se zredil jo... Ves prestrašen in obupan zre lastnik v to podrtjo, gospod Slinar pa ponosno dalje gre, rekoč: »Adjoko!«

»Saj za tehtanje pošteno plačal sem mu tisti dinar; zdaj naj sam tripi vso škodo! — modro misli si naš Slinar.«

Če pa prav ima, ne vemo; vprašati pojdimo sodnika! Jaz bi rekel: kriva vsega je požrešnost prevelika!

Nekaj drugih rešitev

Vladimir Pregelj, učenec I. razreda v Mariboru:

Ko gospod Slinar stopi na tehnico, da bi se stehal, se začne tehnica z vso silo vrleti. In vrli se toliko časa, da telebne ubogi gospod Slinar na svoj okrogli trebušek ki se mu s strašnim pokom razpoči kot balon...«

Bogdan Vajda, učenec (?) razreda v Ljubljani:

»Ko pogleda na kazalo, resk! je v tehnici dejalo: močno kosov se zdrobila je in Slinarja ubila...«

Ludvik Kos, učenec (?) razred. v Ljubljani, Idrisova ulica 3:

Gospod Slinar se je od dneva, ko se je zadnjie tehtal, tako zredil, da je že ležalna tehnica pod ogromno težo njegovega trebuščka počila. Tehtanje ga tako ni bilo samo en dinar, kakor je v začetku mislil, ampak sto dinarjev. S kislim obrazom je odviral lastniku dinar in sklenil, da se bo začel postiti. Ce bi mu trebušek še naprej rastel, bi gotovo vsak teden eno tehnico pokvaril. Tako bi ga tehtanje stalo na mesec najmanj širisto dinarjev...«

Tonček Medved, učenec IV. razreda v Mariboru:

Bila ni tehnica, bil je to peklenški stroj; gospod Slinar — siromak — mrtvev zdaj je, joj, prejobj...«

Vida Oset, učenca II. razr. gimn. v Mariboru:

Ko se je gospod Slinar skobacal na tehnico, se je ta začela strašno vrleti. Med vremenjem je gospod Slinarju odletela najprej palica, potem klobuk in še cigara. Nazadnje je odletel še sam in telebil z glavo v obcesto svetilko, da je videl milijon zvezd in še mavrica povrhu... Ves prestrašen in srdit je tekel na polje in povedal, kakšno nevarno tehtno ima ludobni mož. Policija si je opasala bridke sabljice in na vso sapo odhitela na kraj dogodka. Ko pa je z gospodom Slinarjem prihitela tja, se je gospod Slinar — prebulil. Imel je te grozne sanje, ker se je požrešez preveč na jedel, preden je šel spati...«

Mirko Strmšek, učenec III. razr. v Celju:

Tehnica je počila, mož ob njej zaklek, Slinar pa kot žoga je na zemljo zletel...«

Ivan Marinšek, učenec III. razr. v Ra-

dovljicu:

Tehnica pa ni prenesla silne teže Slinarjeva trebuščka. Kar nenadoma je v njej nekaj zaskrivalo in tehnica je dejala: resk! Gospod Slinar se je zvrnil na tla in milo zaječal. Zlomil si nogo. Pritekli so reševalci in ga odpeljali v bolnišnico. Takšne reči se človeku lahko pripetijo, če je tako požrešen kakor gospod Slinar...«

Majda Vrhunc, učenka V. razr. v Škofiji Loku:

Ko je gospod Slinar pogledal na kazalo, je tam stalo črno na belem, da tehta samo 29 kil. »Imenito!« je vzkliknil gospod Slinar. »Se več ovrtih pišč si lahko privoščim na dan. Vasj za trideset kil se pa moram še v tem letu zrediti... Gospod Slinar niti na misel ni prišlo, da je tehnica pokvarjena in da bi moralna v resnici kažati 125 kil...«

Milan Dornik, učenec IV. razr. v Ljubljani:

Lahko si mislite kako presenečen je bil vrli gospod Slinar, ko je videl na kazalu, da tehta celih 500 kil! Tehnica je bila pokvarjena in je vedno kazala samo to številko.

»Denar nazaj!« je ogorčeno zahteval gospod Slinar.

»Kaj?« se je razburil lastnik tehnice. »Se dinar vam bom nazaj dajal, ko ste mi tehnico pokvarili! Vi mi morate poravnati vso škodo, druže vas tožim!«

Tožila sta drug drugega in ker gospod Slinar ni mogel dokazati, da je bila tehnica res že prej pokvarjena, je moral lastniku plačati 300 dinarjev odskodnine. S kisl

DELAVSKI VESTNIK

Bednostni fond

Cudno in naravnost tragično je, da se pri nas vse lepe ideje v praksi popolnoma izmalčijo. Pred kakim poldrugim letom je bamska uprava — ob pritrjevanju vse javnosti — vzele vprašanje brezposelnosti resno v pretres in ga rešila z naredbo o bednostni mafondu. Toda še nista minili dve leti od tedaj, pa se že oglašajo strogi kritiki.

Moramo reči, da je ta kritika zelo na mestu, ker je pokazalo izvajanje naredbe o bednostnem fondu toliko hib, da spričo teh dobre strani te uredbe stopijo kar v ozadje.

Naše delavstvo se je razburjalo predvsem radi tega, ker so se prispevki za bednostni fond zahtevali tudi od onih, ki že itak žive naravnost beraško življenje, dočim se od drugih slojev, ki žive se vedno v dokaj dobrih razmerah, ni zahtevalo nič ali pa prav malo. Naj omenimo, da bodo letos k dohodkom bednostnega fonda prispevali delavci in delodajalci 2,750.000 Din, dočim bodo prispevali gospodje, ki prejemajo tantičje in sejnine le 150 tisoč Din. Poznamo nekaj gospodov, ki niso člani enega samega upravnega sveta, temveč petih, desetih in večih. Ti gospodje poleg svoje redne plače ali pokojnine, ki nikakor ni majhna, zaslužijo desetisoč brez vsakega pravega dela, a vsi skupaj plačajo v bednostni fond — 150.000 Din —. Davek za bednostni fond bi se moral naložiti tudi na luksus, na potratu, za zabavo, na izobilje itd. in bednostni fond bi znašal najmanj dvakrat toliko kot je proračunan za letošnje leto.

Drugo, kar razburja naše delavce in nameščence in sploh vso našo javnost, pa je to, da se iz bednostnega fonda delijo podpore brez pravega sistema. Bednostni fond je namenjen pobiranju in ublaževanju bude, ki pa ima svoj vzrok v brezposelinstvu. Ljudem je torej treba dati priliko, da delajo.

Nameščenci! Namaščenke!

Danes zvečer ob osmi uri se vrši

OBČNI ZBOR

•DRUŠTVA ZDRAVZENIH ZASEBNIH IN TRGOV. NAMAŠČENCEV SLOVENIJE

Občni zbor bo v dvorani Kokodelskega doma (Komenskega ulica št. 12, I. nadstropje). Na dnevnem redu so poleg poročil odbornikov in volitev tudi predlogi radi lastnega glasila in ustanovitve brezposelnostnega podpornega fonda.

Vabimo vse člane in članice, pa tudi vse prijatelje našega društva, da se občnega zabora zanesljivo in točno udeleži. Občni zbor naj bo dostopna manifestacija našega slovenskega krščanskega nameščenstva.

Društvo združenih zasebnih in trgovskih nameščencev Slovenije v Ljubljani.

Anglija v borbi proti brezposelnosti

Dne 15. preteklega meseca je predložil osrednji londonski vladni odbor za naseljevanje v angleški državi nov predlog o rešitvi brezposelnosti za ves britanski imperij. Odbor priporoča v tem svojem predlogu, da se naj ustanovi privilegirana družba z dejansko podporo vlade, ki bi izvedla načrtno, sistematično naseljevanje brezposelnih delavcev in nameščencev. Anglija je najbolj gosto naseljena država na svetu in je zato verjetno, da bo pojav brezposelnosti v njej trajen, osobito pri sedanjem gospodarskem sistemu, če se temeljito ne spremeni naseljevanje posameznih angleških vasi in kolonij.

V zadnjih dva desetletja se je izselilo samo en milijon 246 tisoč oseb in to število bi moralo biti mnogo večje, najmanj tri milijone, če bi bilo sorazmerno s številko izseljevanja v času pred svetovno vojno. Zato se tudi ni čuditi, pravi ta odbor, če je število brezposelnih lanskem jesen znašalo 2,300.000. Posebno je padlo v zadnjem času izseljevanje angleških državljanov v Kanado. Statistike pravijo, da je bilo od leta 1920. do 1930. med vsemi izseljenji v Kanadi samo sedminha Angležev. Vlada tega — pravi odbor — ni opazila, čeprav je v času zaključka svetovne vojne pa to danes izdala za pomoč brezposelnim delavcem in njihovim družinam že 1 milijard funtov šterlingov ali okrog 150 do 200 milijard dinarjev. Kako je moglo priti do milijonov brezposelnih delavcev, moči in sil, pravi ta odbor, če je pa na razpolago ogromna površina zemlje za obdelavo. V letih 1920 do 1930 je vlada izdala tudi 200 milijonov funtov šterlingov za različna javna dela in za zaposlitev brezposelnih. Da bi se bil ta denar uporabil za naseljevanje brezposelnih, bi se zlahkoto preskrbelo 900 tisoč ljudi, ki bi s svojim delom državne dohodke še povečali.

Odbor konkretno predlagata, naj se zaenkrat našeli samo 40 tisoč delavcev skupno z njihovimi družinami, 160 tisoč oseb v pokrajini, ki še niso naseljene. Tem novim naseljejanjem je treba takoj zgraditi tudi železnice. Stroški naseljevanja so preračunani na 50 milijonov funtov šterlingov. Denar bi zbrali na delnice z državno garancijo. Družba bi imela tudi posebne privilegije v pogledu zemljiške kontrole, trgovskih dovoljenj in skrbela bi tudi za strokovno izobrazbo naseljencev.

Zasebne posredovalnice za delo

A. L. iz K. vprašuje: Ali smejo zasebne posredovalnice za delo zahtevati plačilo za posredovanje?

Odgovor: Zasebne posredovalnice za delo smejo zahtevati posredovalnino. Po informacijah, ki nam jih je dal mestni magistrat v Ljubljani, veljajo za ljubljanske zasebne posredovalnice sledeče cene: vpisina za delodajalca 3 Din, za delojemalca 2 Din, posredovalnina za delodajalca 5 Din, za delojemalca 3 Din. Prestopke je prijaviti mestnemu magistratu.

O dumpingu

O japonskih izdelkih beremo, da so skoraj zastonji. Toda cene, ki jih ališimo, običajno niso posamezeni komadi, temveč za večvagona naravnica. Toda pot do konzumenta je dolga in je vezana z nevidnimi stroški, ki se jih veliko nabere. Se to stroški glavnega skladista, stroški vetrinovca, carinskih začetnikov, razni davki, prevoznina, carina itd. Tako da konzument pri kupu plača vse drugačno ceno, kot pa si jo je prvotno predstavljal. Dumping je samo v finančno škodo konzumenta. Sirovina, ki leži v zemlji ali

proti pijančevanju dražinskih očetov. Odkar so v Ameriki zopet dovoljene alkoholne piščice, premišljajojo oblasti o sredstvih zaomejitev pijančevanja. Tako je mesto Belleville, Illinois, pravkar izdal odredbo, po kateri ima vsaka zakonska žena pravico, da prepove posameznim lokalom, v katerih zahaja njen mož, da mu ne smejo dati nobenih alkoholnih piščic. Svojo zahtevo mora žena pisomno naznani lastniku ali upravi lokal. Odredba temelji na pravilnem načelu, da zakonski mož in družinski oče ne sme početi, kar bi hotel in ne sme zapravljati denarja, s katerim bi moral vzdrževati družino. Seve je pa veliko vprašanje, v kolikso bo ta odredba svoj namen dosegla.

ŽENA IN DOM

Materam priznanje — in pomoč

Na materinstvo danes kar dežujejo visokodobne fraze o njegovi pomembnosti, lepoti, zaslužnosti itd. Na drugi strani se pa za zaščito materinstva in družine bore malo storiti in gre razbrzdano življenje, ki je smrtni sovražnik vsakega srednjega materinstva in družinske blagobiti, neovirano svojo pot dalej, v javnem poldnevju. Še tista gmotna pomoč, ki jo odmerja naša socialno zavarovanje za matere, ima mnogo nasprotnikov in je vedno v nevarnosti, da se ukine. Tu utegne nekaj zaledi zgled nemškega narodnega socializma, ki pravkar ustvarja velikopotezno pomočno akcijo za "Mater in otrok", pod gesлом: »Mati in otrok sta poročno za nesmrtnost naroda.« Ustrezko akcije je naslednji:

Vsa dela in pripravljanja vodi novoustanovljeni Državni delovni odsek »Mati in otrok« pri državnem vodstvu za narodno blaginja. Pomoč je zasnovana na ta-te način:

Se v teku letošnjega leta je treba vsem brezposelnim družinskim očetom, posebno očetom številnih otrok preskrbeli delo in zaslužek. Prav tako je treba alkotorki že zaposlit za delo godne in sposobne otroke.

Načelno spadajo vse matere, ki imajo tri ali več otrok, izključno v družino; le kjer bi to očividno omajalo gmotno obstoj družine, naj mati se nadalje ostane v pridobitnem delu. Vdovam in ločenim materam, ki same preživljajo svoje otrocke, se dodeli primerno pridobitno delo. Vsaka delavka mati mora dobiti najmanj 14 dni plačanega dopusta na leto; paziti treba, da nobena mati ne opravlja zdravju škodljivega dela; v večjih obratih morajo běti otroške oskrbovalnice, v katere morejo delavke začasa dela oddajati svoje otrocke.

V sporazumu s hišnimi posestniki in stanovanjskimi uradci je treba poskrbeti, da izginejo vsa zaslinja in nezdrava bivališča in da dobi vsaka družina dobrojno, zdravo stanovanje. Z vsemi sredstvi se bo pospeševala kolonizacija zdravih družin s številnimi otroci. Ustrezko se posebna akcija pod gesлом: »Vsakemu otroku lastna postelja!«

Vsem okrepitev potrebnim materam, posebno takim, ki imajo več ko dva otroka, se zagotovi

Načelno spadajo vse matere, ki imajo tri ali več otrok, izključno v družino; le kjer bi to očividno omajalo gmotno obstoj družine, naj mati se nadalje ostane v pridobitnem delu. Vdovam in ločenim materam, ki same preživljajo svoje otrocke, se dodeli primerno pridobitno delo. Vsaka delavka mati mora dobiti najmanj 14 dni plačanega dopusta na leto; paziti treba, da nobena mati ne opravlja zdravju škodljivega dela; v večjih obratih morajo běti otroške oskrbovalnice, v katere morejo delavke začasa dela oddajati svoje otrocke.

V sporazumu s hišnimi posestniki in stanovanjskimi uradci je treba poskrbeti, da izginejo vsa zaslinja in nezdrava bivališča in da dobi vsaka družina dobrojno, zdravo stanovanje. Z vsemi sredstvi se bo pospeševala kolonizacija zdravih družin s številnimi otroci. Ustrezko se posebna akcija pod gesлом: »Vsakemu otroku lastna postelja!«

Vtem okrepitve potrebnim materam, posebno takim, ki imajo več ko dva otroka, se zagotovi

Načelno spadajo vse matere, ki imajo tri ali več otrok, izključno v družino; le kjer bi to očividno omajalo gmotno obstoj družine, naj mati se nadalje ostane v pridobitnem delu. Vdovam in ločenim materam, ki same preživljajo svoje otrocke, se dodeli primerno pridobitno delo. Vsaka delavka mati mora dobiti najmanj 14 dni plačanega dopusta na leto; paziti treba, da nobena mati ne opravlja zdravju škodljivega dela; v večjih obratih morajo běti otroške oskrbovalnice, v katere morejo delavke začasa dela oddajati svoje otrocke.

V sporazumu s hišnimi posestniki in stanovanjskimi uradci je treba poskrbeti, da izginejo vsa zaslinja in nezdrava bivališča in da dobi vsaka družina dobrojno, zdravo stanovanje. Z vsemi sredstvi se bo pospeševala kolonizacija zdravih družin s številnimi otroci. Ustrezko se posebna akcija pod gesлом: »Vsakemu otroku lastna postelja!«

Vtem okrepitve potrebnim materam, posebno takim, ki imajo več ko dva otroka, se zagotovi

Načelno spadajo vse matere, ki imajo tri ali več otrok, izključno v družino; le kjer bi to očividno omajalo gmotno obstoj družine, naj mati se nadalje ostane v pridobitnem delu. Vdovam in ločenim materam, ki same preživljajo svoje otrocke, se dodeli primerno pridobitno delo. Vsaka delavka mati mora dobiti najmanj 14 dni plačanega dopusta na leto; paziti treba, da nobena mati ne opravlja zdravju škodljivega dela; v večjih obratih morajo běti otroške oskrbovalnice, v katere morejo delavke začasa dela oddajati svoje otrocke.

V sporazumu s hišnimi posestniki in stanovanjskimi uradci je treba poskrbeti, da izginejo vsa zaslinja in nezdrava bivališča in da dobi vsaka družina dobrojno, zdravo stanovanje. Z vsemi sredstvi se bo pospeševala kolonizacija zdravih družin s številnimi otroci. Ustrezko se posebna akcija pod gesлом: »Vsakemu otroku lastna postelja!«

Vtem okrepitve potrebnim materam, posebno takim, ki imajo več ko dva otroka, se zagotovi

Načelno spadajo vse matere, ki imajo tri ali več otrok, izključno v družino; le kjer bi to očividno omajalo gmotno obstoj družine, naj mati se nadalje ostane v pridobitnem delu. Vdovam in ločenim materam, ki same preživljajo svoje otrocke, se dodeli primerno pridobitno delo. Vsaka delavka mati mora dobiti najmanj 14 dni plačanega dopusta na leto; paziti treba, da nobena mati ne opravlja zdravju škodljivega dela; v večjih obratih morajo běti otroške oskrbovalnice, v katere morejo delavke začasa dela oddajati svoje otrocke.

V sporazumu s hišnimi posestniki in stanovanjskimi uradci je treba poskrbeti, da izginejo vsa zaslinja in nezdrava bivališča in da dobi vsaka družina dobrojno, zdravo stanovanje. Z vsemi sredstvi se bo pospeševala kolonizacija zdravih družin s številnimi otroci. Ustrezko se posebna akcija pod gesлом: »Vsakemu otroku lastna postelja!«

Vtem okrepitve potrebnim materam, posebno takim, ki imajo več ko dva otroka, se zagotovi

Načelno spadajo vse matere, ki imajo tri ali več otrok, izključno v družino; le kjer bi to očividno omajalo gmotno obstoj družine, naj mati se nadalje ostane v pridobitnem delu. Vdovam in ločenim materam, ki same preživljajo svoje otrocke, se dodeli primerno pridobitno delo. Vsaka delavka mati mora dobiti najmanj 14 dni plačanega dopusta na leto; paziti treba, da nobena mati ne opravlja zdravju škodljivega dela; v večjih obratih morajo běti otroške oskrbovalnice, v katere morejo delavke začasa dela oddajati svoje otrocke.

V sporazumu s hišnimi posestniki in stanovanjskimi uradci je treba poskrbeti, da izginejo vsa zaslinja in nezdrava bivališča in da dobi vsaka družina dobrojno, zdravo stanovanje. Z vsemi sredstvi se bo pospeševala kolonizacija zdravih družin s številnimi otroci. Ustrezko se posebna akcija pod gesлом: »Vsakemu otroku lastna postelja!«

Vtem okrepitve potrebnim materam, posebno takim, ki imajo več ko dva otroka, se zagotovi

Načelno spadajo vse matere, ki imajo tri ali več otrok, izključno v družino; le kjer bi to očividno omajalo gmotno obstoj družine, naj mati se nadalje ostane v pridobitnem delu. Vdovam in ločenim materam, ki same preživljajo svoje otrocke, se dodeli primerno pridobitno delo. Vsaka delavka mati mora dobiti najmanj 14 dni plačanega dopusta na leto; paziti treba, da nobena mati ne opravlja zdravju škodljivega dela; v večjih obratih morajo běti otroške oskrbovalnice, v katere morejo delavke začasa dela oddajati svoje otrocke.

V sporazumu s hišnimi posestniki in stanovanjskimi uradci je treba poskrbeti, da izginejo vsa zaslinja in nezdrava bivališča in da dobi vsaka družina dobrojno, zdravo stanovanje. Z vsemi sredstvi se bo pospeševala kolonizacija zdravih družin s številnimi otroci. Ustrezko se posebna akcija pod gesлом: »Vsakemu otroku lastna postelja!«

Vtem okrepitve potrebnim materam, posebno takim, ki imajo več ko dva otroka, se zagotovi

Načelno spadajo vse matere, ki imajo tri ali več otrok, izključno v družino; le kjer bi to očividno omajalo gmotno obstoj družine, naj mati se nadalje ostane v pridobitnem delu. Vdovam in ločenim materam, ki same preživljajo svoje otrocke, se dodeli primerno pridobitno delo. Vsaka delavka mati mora dobiti najmanj 14 dni plačanega dopusta na leto; paziti treba, da nobena mati ne opravlja zdravju škodljivega dela; v večjih obratih morajo běti otroške oskrbovalnice, v katere morejo delavke začasa dela oddajati svoje otrocke.

V sporazumu s hišnimi posestniki in stanovanjskimi uradci je treba poskrbeti, da izginejo vsa zaslinja in nezdrava bivališča in da dobi vsaka družina dobrojno, zdravo stanovanje. Z vsemi sredstvi se bo pospeševala kolonizacija zdravih družin s številnimi otroci. Ustrezko se posebna akcija pod gesлом: »Vsakemu otroku lastna postelja!«

„SLOVENČEV“ SVETOVALEC

Naš domači zdravnik

A. K. — Z. Ječmen na očeh (gnojno vnetje mesičkov na trepalnicah ali vekah) je znana sitnost, ki se navadno brž pozdravi z domačimi pri-pomočki. Če se pa ječmen stalno ponavlja, kakor pri vas, treba poleg krajevnega zdravljenja (toplja obkladkov, umivanja s kamilčnim čajem, spiranja z zelo redko raztopino »rdečega kalija« ali tudi mazanja) tudi splošnega. »Kričitina« L. j. odvajalna sredstva so večkrat umeštana, slabotnim ljudem v tej letni dobi priporočajo ribje olje, mnogim pomaga krušni kvas (po eno, za oreh veliko kepiča, razmešano z mlacičnim mlekom zjutraj na teče), drugim dunajskim fiakrskim pršaskom. Kaj pada ne sme več sredstev rabiti hkrati, marveč samo po eno in sicer najmanj tri tedne. Ko bi vse to ne zaledilo, kaže poskusiti še cepljenje s protigojnimi snovmi. Opustite vsaj za tri mesece vsa živilska hrana razven mleka in mlečnih jedi.

A. P. — H. Boleče roke oz. lahki po težkem delu so običajen pojav, ki moti utrujenega človeka celo med nočnim počitkom. Varujte se pri delu prevelikega napora (= bolj spretno in varčno uporabljajte delovno silo), po delu si napravite za lahki topo kopel (z zavrelico senenih mrv ali smrekovih vrščkov), nato pride mrzel obliv in krepko odrgnjenje udov z otiralko, in naposled gnetenje (=masiranje), najbolje s kakšno kafno mazo.

L. J. — M. Ohromelost po možganski kapi se vam kar noč razgubiti, vrh tega vas se mučijo sunkovite bolečine in glavi in vratu? Trije zdravniki vam dobesedno niso mogli znatno pomagati. Bojim se močno, da tudi z menoj ne doživite veselješke skušnje. Vendar tvegamo lastno osmešenje. Glede prehrane se držite mlečnih jedi in vsega rastlinja, posebno svežih zelenjav in svežega sadja, izmed živilskih hraniv vzvijate samo hrustančaste jedi in žolico ter po eno jajce (z svežim rumenjakom) na dan. Pijte vsak dan čašo omelovega čaja (iz omelovega listja, ne jagod!) Poskusite v kakšnem radičnem zdravilišču ne toliko s kopanjem kakor egoli z vdihavanjem izpuhtin, a se to oprezno. Po-ročate o svojih izkušnjah čez tri mesece.

M. S. — Lj. Mokrota v dimljah je meni nemški pojav, menim pa, da tako označujete beli tok, ki je zelo pogostna nadležnost. O belom toku je bilo že večkrat pisano in tudi nedavno; o dimljenki mokrotnosti bi se upal kaj reči, ko bi si mogel ogledati tak redek primer.

S. M. — B. Živilnih nitkah ali »belih glisticah«, kakor jih vi imenujete, je bilo že letos pisano na tem mestu. Vsaj tri mesece morate slediti našim razgovorom, predno smete kaj vprašati!

F. A. — R. Solzenje oči, posebno zjutraj po umivanju, vas draži? Morda je kriva mrzla voda, morda zatočilo ozračje v spalnici, morda je solzenje izraz večernega napornega gledanja ali ne-primerne razsvetljave, morda se kaj drugega. Kdo naj vse to na daljo razpozna?

Isti. Zgaga in napihanje po vsaki jedi, ki ni mesna, vam postajata časi, kar nezmošna. Dajte si pri bližnjem zdravniku pregledati žleodec in določiti primerno prehrano (ki bo bržkone izprava boji pičla in enostranska, a kasneje bolj zadovoljiva), kar je poglavito za takšne motnje, zdravila so manjše važnosti. Ne odlašajte več s smotrimi zdravljenjem pod neposrednim zdravniškim vodstvom (menda opravite s 5 ali 6 obiski v pretek 2–3 mesecev), da preprečite hujše ali dolgotrajne tegobe.

Kmetijski nasveti

Nasolila sem zmrzljeno prašičje meso in ga pustila v solomuri 6 tednov. Ko sem jemala meso iz solomure, je imelo bolj slab duh in na njem je bila videti nekakšna smetana. Sedaj, ko je meso subo, se je pokazala na njem plesnoba. Kaj sem zakrivila in kaj naj napravim? A. B. Z. — Meso mora biti pač popolnoma mrzlo, preden ga nasolimo, ne sme pa biti zmrzljeno. Pri odtajanju izstopa mesni sok, soina raztopina pa ne pronica v isti meri v notranjosti mesa. Morda je bil prostor, kjer ste imeli meso v razsolni, pregorak, ker je postala slanica sluzasta. Čim opazimo, da postaja ista sluzasta, jo moramo nemudoma oditi in nadomestiti s svežo. Kadark je vreme toplejše, moramo to celo večkrat storiti. Da se je pojavila na suhem mesu plesen, bo najbrž kriva vlažna shramba. Z vlažno čisto obdrgnite meso in ga nato presušite na suhem zraku, najbolje na prepihu. Če ni meso v notranjosti slabo, potem ne bo preveč skodovalo.

K. M. B. 25–30 let staro sadno drevesa ne rode že 5–7 let; kako pripraviti drevje zlasti z umetnimi gnojili do rodovitnosti? — Premalo ste nam z vprašanjem opisali stanje sadovnika in bo zato odgovor le splošnega značaja. Za rodovitnost drevja ni merodajno le gnojenje, ampak še mnogo drugih činiteljev: vreme ob času cvetja, sadne sorte, količina vode, škodljivci, oskrba drevja, lega sadovnika itd. Iz vprašanja sklepamo, da je drevje pred leti rodilo in do se sede v zadnjih letih nastale spremembe predpogojev za rodovitnost starejšega drevja in je treba zopet te predpogoje ustvariti. V ta namen naročite svoji oskrbnici, da drevje očisti subuh in načinjenih vej, manuh in lišajev, drevje pa poskropi pred zelenjem s 8–10% raztopino kakačke karboneline. Drevje naj pognojte čimprej z umetnimi gnojili, ker ni domačega gnoja na razpolago. Če je sadovniški strnjene, naj vorabi na 100 m² sadovnika: 3–5 kg superfosfata ali 5 kg Tomaževe žlindre, 4 kg čilskega solitra, 3 kg kaličeve soli; vendar pa storite bolje, da z gnojili napravite poizkusne, kateri gnoj je bolj potreben; to je važno, ker ne poznamo zemljišča in stanje drevja. Tudi z »nitrofoskalom« dosežete uspehe in ga porabite za poskus 5–6 kg na 100 m². Če drevje preveč poganja v les, damo vsako leto manj duščnatih gnojil (čilski soliter) in več superfosfata ali Tomaževe žlindre, ki sta fozorni gnojili ter poštegnejo rodovitnost. Če sadovnjak ni strnjene, gnojimo vso površino pod vejam in še priljivo 1 m ali več izven kapu. Na kv. meter porabimo stoti del zgoraj omenjene količine. Vendar tu pazimo, da pride večina gnoja pod kap drevja, ker je tu največ korenin. Drugo jesen gnojenje ponovite in napravite pod kapom drevja 50–60 cm globoko in 1–2 m široke kolobarje. Med prest kolobarja premešajte umetni gnoj. Ali bi umetni duščni gnojil (čilski soliter) ne mogli nadomestiti z gnojnicami? Te porabite na 100 m² 500 litrov. Vsa ta dela opravite, predno zadne drevje zeleneti, vendar tako, da duščni gnojil v tem času dodate le polovico, ostalo količino pa sede v času, ko je drevje že v polinem zelenju.

C. S. pri R. Če bi fige pri nas nepravale in bili gospodarsko pomembne, bi jih že davno gojili

P. K. — Lj. Jecljanje in zapletanje gorice? Niti tri mesece ne hodite v našo šolo in se že oglasite! V nedeljo, 10. grudna 1933, je bil na tem mestu odgovor na vaše vprašanje pod naslovom: Govor se vam zatika; 26. decembra 1933 pa pod značko: Jecljanje obrazložitev te govorilne napake glede vzrokov in način odprave. Tam je bilo povedano razumnemu bravcu, če ne vse, pa vsaj zadost, kar treba vedeti o ravnanju v takšni zadoviji. Če ne marate ali morete imeti obzira do mene, imejte ga vsaj do velike »Slovenčeve« družine, ki ne bi prenašala prepogostino se ponavljajočih odgovorov!

K. L. — M. Pomladnega osveženja (»kur«) se vam hoče po zimskem razkošnem in mehkužnem živiljenju? Še štirinajst dni traja poletni čas; morda spravite iz sebe odvišne in škodljive snovi, ako se do velike noči držite postnih predpisov brez olajšav in sicer v tistem starodavnem duhu samozatajevanja in mrvičenja, da si pritrugujete več, kakor je v zimski ali besedilu posta dopustno. Cudovito veselo vam bo rezgetal vaš oslič ob velikonočnem blagoslovu! Ko bi se to ne zgodilo, postavite ga takoj po praznikih pod postno postavo v gori opisanem redu za tri tedne. O sv. Juriju bo pomladnega srečenja dovršeno.

R. T. — R. Smrtni sel naj bi bila vaša živilčna razkrojenost, ki se javlja v občutku strahu, vrtoglavosti, nemirnosti in bolečinam pri srca. Razven močvirskih mrzlic (bržkone tropične malarije) vas ni doletelo nič posebnega, vaše živiljenje poteka v miru. Čemu torej ta črno gledost? Bržkone ne veste kot upokojenc kaj početi. Svetujem vam nujno, da se lotite kakšnega resnega dela, ki vas zapošli miselnou in misično. Vrtnarstvo in sadjarstvo slovita po pravici kot zdravilna poklica za ljudi vaše vrste, morda tudi lov in ribljivo. Zelo vam priporočam hojo, zlasti »ribolovanje« z opazovanjem prirode, posebno živalstva in rastlinstva, ter smotrnim utrjevanjem. Tako si že letos preženete črnega krokara z živiljenjskega obzora.

F. A. — G. Glavobol, ki se vam povrača že izza mladih let? Že takrat vam je zdravnik v nosu nekaj popravil, tudi zdaj še ni v redu. — Bržkone je v nosni duplini vzrok vašemu glavobolu. Dajte si pregledati nos po katerem strokovnjaku, ki vam morda sam odpravi nakazo, ali pa vas poslije kam, kjer se to lažje izvrši. Zavoljo poklica se vam ni batiti, takšna malenost vas ne onesposobi!

Isti. Moj nasvet pred dvema letoma da vam je pomagal in sicer na daljo več sto km, ko vam iz neposredne bližine ni bilo pomagano. Vaše priznanje me veseli, v kolikor se tiče vas, ker mi dokazuje, da se ni popolnoma izumrla redka redinka — hvaležnosti; kar pa zadeva mene, me resni v klavirnu smr. Spadan namreč med tiste strele, ki redkokdaj pogode bližnjo tarčo, a če zadenejo kaj na daljavo, se jim je, kakor pravijo moji ožji rojaki, same ponuevilo.

LIVV. Skrivalcem — nji. Vaše 3 Din (v znamkah) dobi pri svršku, ki ga srečam. Vam in vsem bodi povedano: Odgovore pod gorenjem naslovom dobe stali naročniki in kupovalci našega lista (ki se izkažejo ali z naslovom ali časnikovo glavo), nadalje dijaki, trgovski in obrtni vajenci ter kmetiški pomočniki obeh spolov, ki se pošteno predstavijo.

Isti. Moj nasvet pred dvema letoma da vam je pomagal in sicer na daljo več sto km, ko vam iz neposredne bližine ni bilo pomagano. Vaše priznanje me veseli, v kolikor se tiče vas, ker mi dokazuje, da se ni popolnoma izumrla redka redinka — hvaležnosti; kar pa zadeva mene, me resni v klavirnu smr. Spadan namreč med tiste strele, ki redkokdaj pogode bližnjo tarčo, a če zadenejo kaj na daljavo, se jim je, kakor pravijo moji ožji rojaki, same ponuevilo.

Isti. Skrivalcem — nji. Vaše 3 Din (v znamkah) dobi pri svršku, ki ga srečam. Vam in vsem bodi povedano: Odgovore pod gorenjem naslovom dobe stali naročniki in kupovalci našega lista (ki se izkažejo ali z naslovom ali časnikovo glavo), nadalje dijaki, trgovski in obrtni vajenci ter kmetiški pomočniki obeh spolov, ki se pošteno predstavijo.

Isti. Moj nasvet pred dvema letoma da vam je pomagal in sicer na daljo več sto km, ko vam iz neposredne bližine ni bilo pomagano. Vaše priznanje me veseli, v kolikor se tiče vas, ker mi dokazuje, da se ni popolnoma izumrla redka redinka — hvaležnosti; kar pa zadeva mene, me resni v klavirnu smr. Spadan namreč med tiste strele, ki redkokdaj pogode bližnjo tarčo, a če zadenejo kaj na daljavo, se jim je, kakor pravijo moji ožji rojaki, same ponuevilo.

Isti. Skrivalcem — nji. Vaše 3 Din (v znamkah) dobi pri svršku, ki ga srečam. Vam in vsem bodi povedano: Odgovore pod gorenjem naslovom dobe stali naročniki in kupovalci našega lista (ki se izkažejo ali z naslovom ali časnikovo glavo), nadalje dijaki, trgovski in obrtni vajenci ter kmetiški pomočniki obeh spolov, ki se pošteno predstavijo.

Isti. Moj nasvet pred dvema letoma da vam je pomagal in sicer na daljo več sto km, ko vam iz neposredne bližine ni bilo pomagano. Vaše priznanje me veseli, v kolikor se tiče vas, ker mi dokazuje, da se ni popolnoma izumrla redka redinka — hvaležnosti; kar pa zadeva mene, me resni v klavirnu smr. Spadan namreč med tiste strele, ki redkokdaj pogode bližnjo tarčo, a če zadenejo kaj na daljavo, se jim je, kakor pravijo moji ožji rojaki, same ponuevilo.

Isti. Moj nasvet pred dvema letoma da vam je pomagal in sicer na daljo več sto km, ko vam iz neposredne bližine ni bilo pomagano. Vaše priznanje me veseli, v kolikor se tiče vas, ker mi dokazuje, da se ni popolnoma izumrla redka redinka — hvaležnosti; kar pa zadeva mene, me resni v klavirnu smr. Spadan namreč med tiste strele, ki redkokdaj pogode bližnjo tarčo, a če zadenejo kaj na daljavo, se jim je, kakor pravijo moji ožji rojaki, same ponuevilo.

Isti. Moj nasvet pred dvema letoma da vam je pomagal in sicer na daljo več sto km, ko vam iz neposredne bližine ni bilo pomagano. Vaše priznanje me veseli, v kolikor se tiče vas, ker mi dokazuje, da se ni popolnoma izumrla redka redinka — hvaležnosti; kar pa zadeva mene, me resni v klavirnu smr. Spadan namreč med tiste strele, ki redkokdaj pogode bližnjo tarčo, a če zadenejo kaj na daljavo, se jim je, kakor pravijo moji ožji rojaki, same ponuevilo.

Isti. Moj nasvet pred dvema letoma da vam je pomagal in sicer na daljo več sto km, ko vam iz neposredne bližine ni bilo pomagano. Vaše priznanje me veseli, v kolikor se tiče vas, ker mi dokazuje, da se ni popolnoma izumrla redka redinka — hvaležnosti; kar pa zadeva mene, me resni v klavirnu smr. Spadan namreč med tiste strele, ki redkokdaj pogode bližnjo tarčo, a če zadenejo kaj na daljavo, se jim je, kakor pravijo moji ožji rojaki, same ponuevilo.

Isti. Moj nasvet pred dvema letoma da vam je pomagal in sicer na daljo več sto km, ko vam iz neposredne bližine ni bilo pomagano. Vaše priznanje me veseli, v kolikor se tiče vas, ker mi dokazuje, da se ni popolnoma izumrla redka redinka — hvaležnosti; kar pa zadeva mene, me resni v klavirnu smr. Spadan namreč med tiste strele, ki redkokdaj pogode bližnjo tarčo, a če zadenejo kaj na daljavo, se jim je, kakor pravijo moji ožji rojaki, same ponuevilo.

Isti. Moj nasvet pred dvema letoma da vam je pomagal in sicer na daljo več sto km, ko vam iz neposredne bližine ni bilo pomagano. Vaše priznanje me veseli, v kolikor se tiče vas, ker mi dokazuje, da se ni popolnoma izumrla redka redinka — hvaležnosti; kar pa zadeva mene, me resni v klavirnu smr. Spadan namreč med tiste strele, ki redkokdaj pogode bližnjo tarčo, a če zadenejo kaj na daljavo, se jim je, kakor pravijo moji ožji rojaki, same ponuevilo.

Isti. Moj nasvet pred dvema letoma da vam je pomagal in sicer na daljo več sto km, ko vam iz neposredne bližine ni bilo pomagano. Vaše priznanje me veseli, v kolikor se tiče vas, ker mi dokazuje, da se ni popolnoma izumrla redka redinka — hvaležnosti; kar pa zadeva mene, me resni v klavirnu smr. Spadan namreč med tiste strele, ki redkokdaj pogode bližnjo tarčo, a če zadenejo kaj na daljavo, se jim je, kakor pravijo moji ožji rojaki, same ponuevilo.

Isti. Moj nasvet pred dvema letoma da vam je pomagal in sicer na daljo več sto km, ko vam iz neposredne bližine ni bilo pomagano. Vaše priznanje me veseli, v kolikor se tiče vas, ker mi dokazuje, da se ni popolnoma izumrla redka redinka — hvaležnosti; kar pa zadeva mene, me resni v klavirnu smr. Spadan namreč med tiste strele, ki redkokdaj pogode bližnjo tarčo, a če zadenejo kaj na daljavo, se jim je, kakor pravijo moji ožji rojaki, same ponuevilo.

Isti. Moj nasvet pred dvema letoma da vam je pomagal in sicer na daljo več sto km, ko vam iz neposredne bližine ni bilo pomagano. Vaše priznanje me veseli, v kolikor se tiče vas, ker mi dokazuje, da se ni popolnoma izumrla redka redinka — hvaležnosti; kar pa zadeva mene, me resni v klavirnu smr. Spadan namreč med tiste strele, ki redkokdaj pogode bližnjo tarčo, a če zadenejo kaj na daljavo, se jim je, kakor pravijo moji ožji rojaki, same ponuevilo.

Isti. Moj nasvet pred dvema letoma da vam je pomagal in sicer na daljo več sto km, ko vam iz neposredne bližine ni bilo pomagano. Vaše priznanje me veseli, v kolikor se tiče vas, ker mi dokazuje, da se ni popolnoma izumrla redka redinka — hvaležnosti; kar pa zadeva mene, me resni v klavirnu smr. Spadan namreč med tiste strele, ki redkokdaj pogode bližnjo tarčo, a če zadenejo kaj na daljavo, se jim je, kakor pravijo moji ožji rojaki, same ponuevilo.

Isti. Moj nasvet pred dvema letoma da vam je pomagal in sicer na daljo več sto km, ko vam iz neposredne bližine ni bilo pomagano. Vaše priznanje me veseli, v kolikor se tiče vas, ker mi dokazuje, da se ni popolnoma izumrla redka redinka — hvaležnosti; kar pa zadeva mene, me resni v klavirnu smr. Spadan namreč med tiste strele, ki redkokdaj pogode bližnjo tarčo, a če zadenejo kaj na daljavo, se jim je, kakor pravijo moji ožji rojaki, same ponuevilo.

Isti. Moj nasvet pred dvema letoma da vam je pomagal in sicer na daljo več sto km, ko vam iz neposredne bližine ni bilo pomagano. Vaše priznanje me veseli, v kolikor se tiče vas, ker mi dokazuje,

ČITATELJEM ZA NEDELJO

Vital Vodušek:

Nedeljske misli

Tihih ljudi je na svetu menda vedno manj. Preveč je ropota in nemira. Povsed: na cesti, med domovi, v pisarni, v tovarni, pri delu, pri veselju, pri zabavi. Kdo si želi tihote in miru? Morda bolnik; zdrav človek pa že ne sanja več o tem. Tako malo je onih, ki se skušajo ubehati iz dnevnega hrupa in vresenja in si ustvarjajo skrte otroke družinske sreče ali lihe samote, posvečene Bogu in ljubezni. Ljudje se tihote in mru kar boje. Pa ne vedo, da so prav zato tako bolni in nesrečni.

Vsaka nedelja je dololena kot tih postaja na nemirni poti življenja. Strašna dnevana brzina naj bi se ustavila. Človek naj bi se odpočil in naj bi bil malo sam s seboj in s svojo ljubezni, s svojo dušo in s svojim Bogom. To umiri in okrepi. Bog tako ljubeče zre na ves beg pod seboj. Človek se v Bogu odpočije.

A nedelje danes čudno praznujemo. Nič se ne ustavi. Nihče se ne umiri. Samo hrup. Samo brzina. Kakor vsak dan. Noben trenutek ni več posvečen. Danes se človek zamisli ustvari komaj še na grobu. V globoki žalosti utihne. Vsa je nekaj trenutkov. Toda smrt mora bili res čisto bližnja, drugače se ji človek že ogne. Cemur bi se ustavljal v žalosti in tiholi? Da bi pa moralis mitsli se na davno božje trpljenje? Ki je bilo že pred tisočletji? Take vernost je kar pomilovanje vredna. Moderni ljudje se ji sočutno smehlajo. Včasih pa so vendor znali praznovati tudi božjo žalost in božje trpljenje. Vsa zadnje dni pred veliko nočjo. Z današnjo nedeljo so pričeli. Žalost je tih, trpljenje je črno. Zato so dali nedelji posebno ime: tika, črna nedelja. Liturgijo jo imenuje nedelja trpljenja. Vse mora utihniti. Dva tedna nam mora bili samo križ pred očmi. Trpeči Bog. Cerkev gre do podrobnosti: danes zagnre vse slike, vse kipe, vse križe. Podobe življenja naj izginejo, da nas ne bo motila nobena zunanjost več. V velikem tednu bomo še cerkevna okna zastrili. Grob je črn. Žalost je temna. Zvonovi bodo utihnili. Še tisti mali pri doritvi. Saj vendor Bog trpi, Bog umira!

Marsikdo se ustavlja na velikih grobovih, pred Neznanim vojakom. Njim nosimo vence in

prizigamo lutki spomina. Človeka čisto prezame. Saj je res nekaj silnega. En junak gorori za tisoč. Trpel so, žrtevali se in umrli za domovino, za nas. Zdaj je vse njih trpljenje pokopano. Tisoč domov ni pričakalo več njih ljubezni. Moč se ni vrnil k ženi, ne oče k otrokom, ne brat k bratu, ne otrok k materi. »Tovarish mi stal je ob strani, da boljšega ne več nikjer.« Neznanji vojak. Velika žalost naroda, nas vseh.

Ta rana je že skeleča. Na Boga, ki je trpel, ki je bil križan, ki je izdhiral za nas, pa smo skoraj pozabili. Križ, ki še stoji v tihih krajinah, v tihih vasah, kjer se vrli življenje tako mirno kakor staro mlinško kolo, so nekstetim samo še pozaja. Lep je križ z žalostnim Jezusovim pogledom, cvetiča češnja za njim in gorski vrhovi v snegu. A to je pesem. Pesem pomiladi in gord, To premogim ni več spomenik Bogu, ki je umrl za nas. O, mnogo je še vternih ljudi. Pa so po večini tih in skoraj skriti. A tam, kjer življenje drevi in se razvija, tam, kjer padajo največnejše odločitve, tam, kjer dajejo ljudstvu petat in pišejo bodočnost narodu: tam pa ne vedo veliko o Križu in njegovi skrivnosti.

Cerkev pa vendor ne neha oznanjati žalostnih, tihih dni cvetnega in velikega tedna. Nujno, nujno je, da nas prevezame božje trpljenje, da nas premagajo božja brdkost. Koliko je umazanega, grdega, krvitnega, zlobnega, hinkovskega okrog nas! Poleg rse druge brdkosti in revščine in pomanjkanja. Do človeka, ki se zatopi v božje trpljenje, ki se uglebi v božjo smrt, pa imam zaupanje. Tisti, ki bo iskreno klesal ob božjem grobu, ki bo kakor Magdalena klical Boga, bo dober. Kam so dejali, kam so položili Gospoda? Človek, ki bo po čudočitem duhovnem očiščenju doživel praco Veliko not, bo mogel tudi drugim prinašati Vstajenje in Boga. In kaj nam je danes bolj potrebno od tegad? Pod križem bomo spoznali tudi njegovo skrivenost: da je same v njem očiščenje, samo v njem o dresenje. Končno ne morejo niti najbrezbožnejši komunisti oznanjati pot v lepo bodočnost drugače kot po postajah križevega pota.

G. Mum:

Mrtvaška karavana

Od zadnje postaje, ki smo jo bili zapustili, nas je ločila osemurna hitra ježa po brezvodni, pusti pokrajini ob robu nevarne Slane puščave v Srednji Perziji. Mesec je svetil na tisoceletja staro karavansko pot med Kermanom in Yezdom, po kateri je nekoč slavni srednjeveški potovalec, Marco Polo, hodil na Vzhod, da bi kot prvi Evropejec oznamil Zapadu pravljice. Tisoč in ene noči. Današnji Evropejec, ki jezdji po samotnih karavanskih potih Perzije proti svojemu cilju, pa komajda misli na te pripovedke z dvora velikega kana. Pač pa preklinja slabe poti, se jezi na malone večno vedro nebo in kruto, strašno puščavsko sonce ter je vesel, če slednji doseže svoj cilj.

Tako tudi midva, Anglež in jaz, ki jezdiva iz Kermana v Yezd, ker sva povabljeni na svatbo angleškega brzojavnega ravnatelja v Yezdu. Sem ter tja prihajajo mimo naju manjše karavane, ali naju srečujejo romarji v Mekko, kjer bodo po dva- do trimesčnem potovanju prejeli blagodati svetih Mohamedovih voda. Zaradi vročega sonca sva se bila opoldne ustavila v čajarni ob potu in spala do večera, da bi se okreplila za nočno ježo. Bilo je nekako proti dveh po polnoči, ko naju je čim dalje jasneje zveneče zvončekljanje iz velike dalje opozorilo, da se nahaja pred nama večja velblodska karavana, ki je bila dozdevno istotako namenjena v Yezd. Sklenila sva, da se pridruživa karavani in vzpodobila konja v hiter slok. Toda že čez četr ure se je naprej drevci Anglež ustavil. Veter nama je nosil nasproti neprijeten vonj; bolj ko sva se bližala karavani, zadušljivej je postajal. Domnevала sva, da morava priti vsaj hip mimo dveh — treh poginulih konj ali kamel, ki so se na napornem potu do smrti utrudile in naše to počasno smrť; kajti veren mohamedanec teh živali, ko postanejo nerabne, ne usmrtri, marveč jih izpreže in jih prepusti ob potu njihovi žalostni usodi. Ko pa so se nedaleč pred nama pokazali megleni obrisi mož in kamel neke karavane, ki so se odražali na tej po soli razjedeni, peščeni, nočni ravani, sva z grozo opazila, da se je pred nama počasi pomikala mrtva-

ška karavana. Ta karavana je bila po vseh pokrajinih Perzije zbirala mrtva trupla pobožnih šijitov (mohamedanska verska ločina), ki so želeli biti kopani v Kerbeli v Mezopotamiji, poleg svojega verskega junaka šaha imama Huseina. Prehodila je pol Prednje Azije in bila dva do tri mesec na potu. »Naprek, naprek!« mi je zaklical Anglež. Zatiskočajo si usta in nos z žeprnim robcem, sva jo v divjem skoku ubrala proti karavani, hoteč jo prehiteti, ker nama je veter vel nasproti. Ko sva jezdila mimo čudnega spredova, sem opazil, da celo kamele in mule, ki so nosile te grozljive tovore, korakajo s pritegnjenimi glavami. Gonjaci so hodili ob strani 20 do 30 metrov daleč od živali; za naju so se malo zmenili, ker so navajeni, da se jim ljudje izogibajo. Klici, kakor so pri drugih trgovskih karavanh v navadi, so bili redki. Mrličci so ležali v dolca preprostih leseni krstah ali pa so bili enostavno zaviti v kos platna ter privezani na hrbet živali. Močnejše živali so nosile po pet do šest, šibkeje po dve do tri trupli. Tovorne živali mrtvake karavane so uporabne največ dve do tri leta, nakar so na prodaj za vsako ceno, a jih nič ne mara, ker so zdaj za vsako drugo delo nesposobne. Podjetniki pa, ki zbirajo te mrljice in jih spravljajo v Kerbelo, zaslužijo baje veliko denarja, kajti za vsakega premožnega vernega šijita je častna zadeva, da ga po smrti pokopajo v Kerbeli.

Kmalu sva dospela na celo karavane, se pozdravila z voditeljem, starim Arabcem: »Salem aleikum, aleikum salem«, in pustila karavano za seboj. Enolično zvončekljanje je postajalo vedno šibkeje, čudovito hladni nočni zrak je zoper oživil srce in pljuča, in ko se je jelo daniti, sva dospela do majhnega karavanseraja, kjer sva do smrti utrujena legla v senco granatove jablane.

Ko sva se ob petih popoldne odpravljala na zadnjo nočno ježo, je bila mrtvaška karavana tudi že prispeila in se ustavila približno 300 metrov daleč od oaze. Voditelj je prišel s svojimi ljudmi v karavanseraj, da bi se okreplil. Pri pipi opija je pripravoval do vseh mogočih imenitnih gospodov, ki jih je bil že odpravil v Kerbelo. Na papirusu je imel zapisana imena tistih, katerih trupla je imel topot pokopati v zemlji, ki se nekoč izpremeni v večni raj človeštva...«

Toda niso vsa trupla, ki jih nosi karavana, namenjena v Kerbelo. Vmes je nekaj žensk, ki jih prenesajo v Kum, romarski kraj ob cesti Teheran-Ispahan, da jih pokopajo na tamkajšnjem ženskem pokopališču, ki je največje na svetu. Mesto Kum so proglastili za sveto, ko je na potu prek Perzije zbolela in umrila tamkaj sorodnica imama Rize, veli-

kega šijita. Poslej velja za vsako odlično Perzijanko kot največja sreča, da bi bila po smrti pokopana v bližini te svete žene. V Kum prihaja tudi veliko romaric, da bi si izprosile rodnost.

Kmalu sva zapustila starega Arabca in njegove spremiljevalce in odrinila dajje. Ko sva hotela kreniti po poti v Yezd, sva videla, da se je karavana premestila in utaborila v primerni razdalji od karavanseraja tik ob potu v Yezd, docim je bila še pred par urami taborila na nasprotni strani poplja. Ko sva o tem vprašala nekoga domaćina, nema je izjavil, da se je bil medtem izprevrzel veter in da mrljake karavane tabore vedno tako, da veter

Dr. Ch. Weidler:

Krotilec kač

se sami pri sebi igrajo z mislio, da bi utegnila katera izmed kač piciti in usmrtili katerega njihovih svojecev.

Glasba kač ne moti. Saj je ne slišijo. Bobenje in pišček imata le namen, da osredotočita misli gledalcev.

Vse kače imajo še stupene zobe. Noben Arabec ne bi dal niti počenega groša, če bi jim bili popoljeni. Pred vsako predstavo zgrabi glumač eno izmed golazni — a vedno le eno, ker ostanejo druge za prihodnje predstave — za glavo in ji vprito gledalec iztisne strup. To hoče videti vsak Arabec, da mu grozljiva nevarnost draži žive. Potlik kačjega krotilec torej ni nenevaren. Kakor mi je zatrjeval neki tunezijski zdravnik, dejansko umre večina kačjih krotilcev za kačjim pikom.

Svoje kače hrani krotilec vsako jutro s čašico mleka in enim surovim jajcem. Ponos je, da mu grozljiva nevarnost draži žive. Priklic kačjega krotilec v tem je mnogo naravnnejša in logičnejša.

Pred vsakim predvajanjem leže kače mirno in nemoteno v velikih, močnih usnjatih vrečah. Ko je bil krotilec s svojim tamburinom zborbal skupaj dovolj gledalec, seže previdno v vrečo, jemlje kače drugo za drugo ven in jih meče na žareče sonce. Žival, ki je razsrena, da so jo zmotili v njenem miru in senci, šine s prednjim delom takoj kvišku, da bi motile napadla. Vznemirjena opazi okrog sebe vse polno ljudi ter se suče in vije sem in tja. Gledaleci ždje v gostem krogu naokoli in

Francois Oswald:

Povest o tatu

Ko je prišel Philippot do poletnega dvorca svojih prijateljev Mistingov, so trije možje kvartalo na vrtu, petorica njihovih sinov je pa sedela ob strani in skušala prodreti v kvartaške skrivnosti.

Stari Misting se je takoj obrnil na prijatelja: »Ravno prav prihajaš, dragi moj Philippot. Cetrti bo pri igri.«

»Brž sedi!« mu je živahnopravilj drugi.

»Obstil se boš že po igri,« je dodat tretji.

»Z največjim veseljem,« je odgovoril Philippot.

Prav za prav bi mu bilo ljubše, če bi mu bili pokazali njegovo soko, a ni se upal vznevljiti svojih prijateljev, ki so ga vsako leto za velikonoč povabilni v svoj dvorec. Sedel je torej za kvartaško mizo, pololič poleg sebe svojo prtljago in svojo palico — elegantno palico iz dragocenega trsta.

»Kako lepo palico imaš!« je pripomnil eden izmed Mistingov.

»Cudovita!« vzklikne drugi.

»Sijajna!« potrdi tretji.

»Da, ni slaba,« odvrne Philippot, »in vrhu tega niti ne draga... Kupil sem jo predvčerjnjim v Novem Bazarju. Stane samo dvajset frankov.«

»Pa menda ne res?!« vzklikne eden.

»Nemogoče — dvajset frankov taka palica!« pravi drugi.

»Sale zatrjaš!« doda tretji.

»Kaj bi bjaljše!« Če pa pravim, da je res,« Philippot in še doda: »Ce vam je moja palica tako všeč, mi bo ljubo, če bom mogel vsakemu izmed vas ponuditi tako palico. Če tri dni se vrnem v Pariz, kamor me kličejo opravki. Ostalo mi bo par ur prostega časa, da grem v Novi Bazar...«

»In nam?« vpraša eden izmed sinov.

»Kajpak, da dobite tudi vi take palice. Tri in pet je osem. Kupil bom osem palic...«

In Philippot se veselo nasmejo.

Ko je Philippot zapustil pariški kolodvor na Montparnasse, je šel v najbližjo restavracijo, ker je bil zelo žezen. Sedel je za prazno mizo in narocil piva. Nato je začel prebirati liste. Naenkrat pogleda na uro in opazi, da ima samo še par ur časa, da nakupi, kar se je bil namenil. Brž potegne denarnico, vzame frank, ga položi na mizo in odhodi proti vratom... Ko je bil že z eno nogo zunaj, je zasljal za seboj oster klic:

»Primite ga! Tat...«

Philippot se obrne. Neki bradat gospod skoči k njemu in mu iztrga palico iz rok. Philippot ves zardi in zajecija:

»Oprostite, gospod... dovolite, da se vam opravim... Samo v slepi naglici sem se zmotil in vzel vašo palico. Vedite, da sem Philippot, bogat trgovec v vinom. Zatopil sem se bil v liste in posabil na nujen opravek. Zakasnil sem se. Pomontoma sem potem v naglici pograbil vašo palico, ki je bila blizu mene in mimo tega podobna moji

Premišljjam — vsak trenotek je dragocen. Kako moreš dopustiti, da bi otrok zgorel?

Pa če ni več živ? — so odgovarjale moje misli.

Potem je škoda tudi jopiča.

»Držite jo!« so zavpili ljudje, »inače bo skočila v ogenj in zgorela!«

Za seboj sem slišal prerivjanje in krik:

»Pustite me!... To je moj otrok!...«

»Vlecite jo! strani!«

Nisem se mogel več vzdržati, skočil sem naprej. Obdala me je žareča vročina in dim, streha je zaškrpala, kakor da bi se podiralna, iz dimnika so vršele iskre. Cutil sem, kako se mi ježijo lasje... in se ves besen umaknil.

Premišljam: ali naj za peščico človeškega pelpa samega sebe izpremenim v spako? Zraven bodo pa še rekli, da sem hotel na cenen način postati junak!

V tem je pritekla proti koči mlada dekleina. Slišal sem, kako so zaženketale šipe, a ko je vetr jepravil dim, streha na drugo stran, sem videl, kako se je nagibala skozi okno tako globoko, da so se ji videle neumne noge.

E. Amati:

Skrivnostna luč

Peterček je bil sedemleten deček, ki je stanoval z očetom in materjo v lepi hišici nad malo vasjo, ki ni stela niti tisoč duš. Tako oče kakor mati in sin so spadali v tisto vrsto ljudi, ki so v življenju točnejši in rednejši kakor najpravilnejša ura in ki bi za vse na svetu ne obrisali nosa ob levo stran robca. Od same točnosti, pazljivosti in skrbnosti ne bi se zakasnili z obedom ali večerjo, pa naj bi gorelo tudi pol vasej! A kaj se tiče pocitka — Bog ne daj, da bi bili legli kdaj pred devetimi ali malo kasneje. Točno pet minut pred devetimi je Peterčkova mati vstala, odložila nogovico na desnih vogel mize, z levega vogla pa je vzelu lejkovo in jo prizgala. Istočasno je oče ugasnil petrolejko. Točno ob devetih so oče, mati in sin zaprla za seboj vrata svojih spalnic, in točno dve minutih za tem ni bilo v Peterčkovih hiši slišati niti muhi!

Toda nekega večera, prav ko je na cerkvem stolpu odbilo deset, opazi Nejček, Peterčkov sošolec, ki je stanoval v isti ulici, kako v Petrovi sobi gori luč.

»Cudno,« se začudi Nejček, »še niko nisem bil videl luči pri njem v tem času.«

Ta nenavadni dogodek je Nejčka vznenimiril: skrb za tovarisko mu ni dala, da bi šel spati. Stal je nekaj časa pri oknu, nato pa poklical mater: »Mati, v Peterčkovih sobi se vidi luč... Devet je že proč — saj veš njihov red... Ce ni Peterček morda kaj bolan?«

Nejčkova mati je bila plemenita žena, pa je tudi njo nekaj zgrabilo za želodec.

»Moj Bog! Morebiti je kaj nalezljivega, in mi smo tako blizu!« in hiti budeti moza.

»Martin, poslušaj, Peterček, sin botra Jakoba, mora biti hudo bolan... Nejček pravi, da gori v njegovi sobi več sveče.«

»Smetana reč...« zamrma Nejčkova oče in si manje oči. »Potem treba sosedu pomagati.« Natanki se hlače in jopič in stopi čez ulico do botra Filipa ter potrka na okno.

»Hej, Filip, sin botra Jakoba mora biti bolan... Skoraj bo že enajst, a v njegovi sobi je še luč... Povej, kaj naj storimo?«

»Hm, kaj naj storimo?« se počehlja za ušesom zaspani Filip. »Treba bi bilo zbuditi občinskega zdravnika... Toda, stoji... Po tvojih besedah sošede, se je morallo kaj zgodi Peterčkovim staršem, inače bi bili šli že sami po zdravniku. Ali ne?« in odklovratno je budit ženo.

»Ubogi boter Jakob, uboga botrica Lucija! je zajavkala zvesta Filipova tovariska. »Biti mora v resnici kaj hudega, da so tako prelomili svojo nado... Tecimo po zdravniku!«

Prebujen iz najslajšega spanja se zdravnik nagle obleče in ves vznemirjen odpravi po stopnicah na cesto, kjer so ga čakali Nejček s svojim očetom in materjo ter Filip z odnosno boljšo polovico. Prišedški mimo lekarjev hiše, se je zdravnik domislil, da bi poklicani še tega, kajti lepo vas prosim, kaj pa more zdravnik brez ricinovega olja in morfija?

Lekarnar je bil modra glava in zato je, kakor hitro je prisel dol in odprl lekarno, izjavil: »Ljudje božji, optimist sem po naravi, a zdi se mi, da je tu nekaj hujega. Upajmo, da ni tako, verujmo, da gre nasprotno samo za prehodno obolelost, vendar je vedno bolje, da smo na vse pripravljeni in da mislimo tudi na dušo... Poklicamo torej tudi

župnika, ubogajte starega lekarnarja, ki je v življenju svojih odjemalcev že marsikaj izkusil.«

Zenske so skesanjo nagnile glavo in čez nekaj časa se je že tudi župniški pridružil četinci. »Ljubi moji,« je rekel dober mož, »vedno rad sprejemam tisto, kar so zamisile, rekli in odločile moje dobre ovčice... Toda... če do te ure (že po kmalu polnoči) ne boter Jakob ne botra Lucija ne mal Peterček niso prišli iz hiše, da bi šli iskat pomoč, potem se zelo bojim, in za to imam zelo tehtne razloge, da je nesreča še veliko resnja, kakor ste vi mislili. In kaj pa potem... če imamo to opraviti z zločinom?«

Družba, ki je sklonjenih glav hitro korakala, se je ustavila, kakor da bi bila vanjo udarila strela, tako da so pete sprednjih nemški stopale na prste odnosno kurje oči oñih, ki so šli zada.

Prečastiti gospod Alfonz jih je po vrsti premotril. »Torej vidite,« je rekel hudo zadovoljen z učinkom svojih besed, »na to niste pomislili! A če se je to, kar Bog obvaruje, v resnici zgodiš, ali ne bi bilo potrebno, da gredo z nami tudi župan, občinski odbor in žandarji?«

»Potrebo?« zavpijejo vsi hkrati. »Ne samo, da je potrebno, marveč je tudi naša dolžnost, da se oglastimo pri njih!«

Tako so šli torej vsi skupaj buditi župana, svetovalce in orožniškega kapetana. Ta je, kot patmeten človek, vzel s seboj dva do zob oborožena orožnika.

V tem je vest o nesreči brzela od ust do ust, od vrat do vrat:

»Ali že veste? Peterček je nekaj bolan...«

»Ali ste slišali? Mali Peterček je nevarno zbolel...«

»Ali vam niso povedali? Peterček, boter Jakob in botra Lucija so v zadnjih zdihljajih!«

»Da, poglejte župnika, ki jem nese poslednje odje...«

»In župan...«

»In vsi svetovalci z njim...«

»In kapetan... z orožniški...«

»Kakor se zdi, bo to kakšen umor...«

»A kako bodo prišli v hišo?«

Zares, kako prihi v hišo, ko so težka vrata zapahnjena, a sobica ubogega Peterčeka se nahaja v prvem nadstropju... Sklenili so, da poklicijo »prostovoljno gasilno društvo«. Ko so se zbrali gasilci in prinesli svoje najdaljše lestve, so tih prislonili k hiši, in potem so se začeli druga za drugim vzpenjati: najprej en gasilec s sekiro, potem žandar s puško, revolverjem, sablio in ostalim orožjem, zatem župan po župnik in nazadnje zdravnik in lekarnar. Pol vasi se je zbralo pod razsvetljenim oknom; vsi so vzdigovali nosove, drhteli in taho molili... Videl so, kako so zlezli skozi okno v sobo po vrsti: gasilec, oroznik, župnik, župniški, zdravnik in lekarnar. Ljudem je zastajala sapa. Nihče ni odvrnil očes v zokna. Ženice so si stiskale ušesa, da ne bi slišale strelov in krškov. Toda... po kratkem času mrzličnega pričakovanja so videli, kako se hitro vracajo po lestvi lekarnar, zdravnik, župnik, župan, žandar in nazadnje gasilci.

Kaj se je bilo torej zgodiš? Ali so že vesi mrtvi in ni pomoči? Ali pa so jih robarji siloma odvedli s seboj in ni nikogar več v hiši?

Ne, marveč je bil Peterček pozabil ugasniti svečo...

Kurenčkuva Neška ma tud beseda

Tku sem pa frž-maga, de na vem kua b rekla. No, kej tacga pa se nism duževla. Žadnč pupoune pride moj mož iz kancelarije dam, kokr punavad. Ke suknja sleče in klubuk ubes na krajderštok, se ustrop predme in me začne zjat, kokr de b me še nkol na vidu. Ke se me je enkat vorng nagledu, me začne pa še pu ksihte šlatat. Sevede, reku pa ni nubene besede.

En čas sm bla tud jest tih. Na tihem sm s pa mislela: sumrak je znoru. Pjan ni, ke se nč na gunca, ampak stoji pred mano habtaht, ket kašn gmajnar pred feldbebinam. Nazadnem m je blu pa le preveč tega špasa. Mal sm se začela pa tud bat.

»Kua t je pa dons, de s tku čudn? Sej me tku gledaš, kokr de b me mislu pužrt,« sm ga prashaša. »A sa te djal v kancelari na razpulznejne, pa se m na upaš puvedat, al kaj?«

»Kar pu pravic į puven: ti se m zdiš frdehnik.«

»Za kua se t zdim frdehnik? A se na zadnjem tku, kokr se šika za ena umužena ženska? A s na stare leta začeu tud ti nort? A m verjamete, de sa m ud same jeze stupile souze u uči.« Jest pa frdehnik, ke u celem sojem žulejn nism mela nubenga fererja, de se sčakvala za kašnem voglam. Tud nč drugzta taega m vest na učita. Zdej sm pa kar naenkat frdehnik. A ni tu en škandal? »Kar prec m puvej, za kua se t zdim frdehnik!« sm zarežala nad nim in s zavihala rukave ud šlaf-roka.

»No, no, le ne prec tku hicik. Sej se lohka tku puguvureva, brez zavihane rukavu. Veš, jest sm dons brau u časopise za kulk meljou ste babnce en sam let kozmetičnih sredstu, al žaub ponucale. Pa sm s mislu: Neška je gvišn tud tle u štih in se maže s tistem žaubam

pu ksiht, in gnat vn meče, jest morm pa tleka kuže za večerjo, za kusiu pa fržou natepatav. Zastojn ni usak dan blu luštna in mlada. Koža na ksiht ma že tku cort, kokr židan žamet. Jest sm pa že tak, ket suha hruška. Tu je use skp frdehnik, sm s mislu, in se namenu, de morm prepuone ta reč temelji preiskat. Neška, kar pu pravie puvej, kulk s lansk let za tiste krema, žauba, vode in druge take packarie gnaria v zmetala. Jest čtu na natančn vedet, če ne uva pa urala. Jest naum več tku naumen, de b dan na dan od jutra du nuči garou in garou, ti se pa lepu duma za moje žule afnala. Astn, guvor!

»Kdaj b že guvarja, če b mogla pridet u štih. Al, kdr jih ti začneš klubasat, ni ne konca ne kraja. Tu t gre tku, kokr vestorja ud jare kači in steklja použa. No, a boš zdej tih in pustu men guvori?«

»Kar začn. Že puslušam. Ampak guvor resnica. Veš, jest pr takih rečeh na zastopni nubenga špasa.«

»Jest guvarim zmeri resnica. De veš. Še gespid držau praudn se čez moja resnico-lubnast večkat gor držeja. Resnica je scer hčerka božja, ampak nahter je tua gihli na kralj.«

»Penapejd. Zastojn se še mačke ne raufaja.«

»Niti ficka, t rečem. Tle puglej!« sm mu rekla in mu pumulila ena majhna škatka pud nus. Na te škatki je blu pa prou ſebel natiskan: »Proba na mu stra b a v a c.« A zdej videš? Zdej mende nism več frdehnik, če prou mam kožko, ket židan žamet.«

»Ja, al s se s to škatka mazala pu ksihte?«

»S škatka glih ne, ampak iz tista žuba, ke je bla not u en plehnati flašč.«

»Kuku s pa vedla, za kua se nuca ta žuba. Murde je bla pa za čeule mazat, al pa ja kej drugza, Kaj pa, če b se zagiftala z no?«

»Pena čenča. Sej je blu not use na šrok in dougu in nacjunalnem jezik pupisan, za kua je dobra.«

»Pa s zastupila tist pisajne?«

»Kaj na bom. Sej znam nemšk.«

SLOVENEC, dne 18. marca 1934.

Šah

Bliža se odločilen match med Belgradom in Ljubljano za državno prvenstvo. Ljubljano čaka težka preizkušnja v tem matchu, katerega izid je negotov. Večina je celo mnenja, da ima Belgrad več izgledov. Upamo pa, da bodo igralci Ljubljane za ta match bolj pripravljeni kot so bili do sedaj in da bodo igrali z ravnotako energijo kot proti Zagrebu. Match se bo vrnil 1. aprila v Belogradu.

O Veliki noči bosta v Badenu začela match Aljehin in Bogoliubov. Oba se sedaj vneto pripravljata in nemški časopisi poročajo, da je Bogoliubov zelo optimistično razpoložen. Aljehin se mudi na Holandskem, kjer študira z dunajskim mojstrom Kmochom otvoritev.

Tudi v Ameriki bodo imeli zanimivo match. Kmalu se bosta udarila Kashdan in Marshall. V tem matchu ima kot smo že poročali, Kashdan lepše izgleda. Imel bo pa kmalu Kashdan konkurenca v mladem in izredno nadarjenem Fine-u, o katerem časopisi mnogo poročajo in tudi pričajo njegove partie. Naslednjo zelo zanimivo partie je odigral lansko leto v Newyorku.

Fine : Grossmann

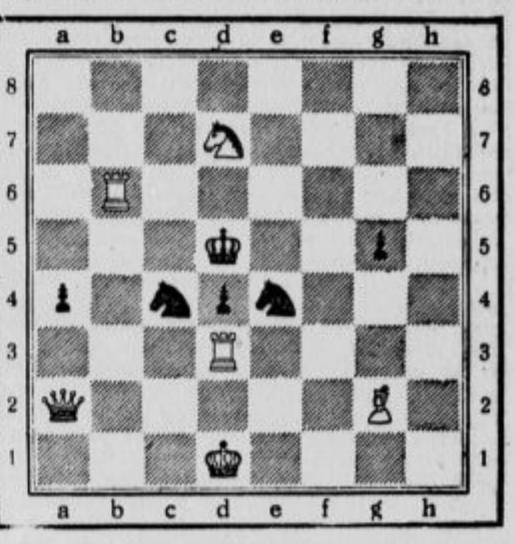
1. d2-d4, Sg8-f6; 2. c2-c4, e7-e6; 3. Sb1-c3, d7-d5; 4. Lc1-g5, Lf8-b4 (to variante je igral zelo rad Marschall, previdjeje je Sbd7 ali Le7); 5. e2-e3, c7-c6; 6. Dd1-b3 (črn mora dati lovca za skakača in ojačati beli centrum), Lb4×c3+; 7. b2×c3, Sb8-d7; 8. c4×d5, c6×d5 (črn misli na igro na liniji); 9. Lf1-d3, 0-0; 10. Sg1-e2, Dd8-a5 (beli misli izvesti potezo e4, zato bi črn moral čim hitreje razviti svojega lovca na b7 po potezi b7-b6); 11. f2-f3, b7-b6; 12. 0-0, Lc8-a5 (črn ve, da beli lovci postane lahko zelo nevarni, zato ga hiti zamenjat); 13. Db7-c2 (damna na b3 ni stala več dobro), Ld6×d3; 14. De2×d3, Tf8-c8; 15. Lg5-h4 (pripravlja e4, kar sedaj še ni slo), b6-b5 (protiigra je najboljša obramba); 16. e3-e4, Ta8-c4 (tukaj bi bilo boljše, odpreti si z b5-b4 linije na damske kri-

lu); 17. e4-e5, Sf6-e8; 18. f3-f4, g7-g5; 19. g2-g4, Da5-b6; 20. Kg1-h1, Se8-g7; 21. f4-f5! (beli energično razbije črno pozicijo in s tem ustavi napad črnega na damske krilu), e6×f5; 22. g4×f5, Sd7×e5 (na S×f5 bi bili žrtvoval kvalitet in dobil odločilen napad); 23. Dd3-h3, Se5-c6; 24. Lh4-f6, Sg7-h5; 25. f5×g6, h7×g6; 26. Se2-f4!, Sh5×f6; 27. Sf4×g6, Kg8-g7 (sicer bi odločilo T×f6); 28. Tf1-g1, f7×g6; 29. T×g6+f1+, K×g6; 30. Dh3-e6!, Sc6×d4? (črn je bil v časovni stiski in ne najde pravo nadaljevanje, beli sedaj hitro odloči); 31. Ta1-g1+, Kg6-h6; 32. De6-e3+ in bedi je črneg matiral.

Problem št. 11.

C. Mansfield.

Črn: Kd5, Sc4 e4, P: a4, d4, g5 (6 fig.)

Beli: Kd1, Da2, Td3, Tb6, Sd7, Lg2 (6 fig.)
Mat v dveh potezah.

6. februarja

Prišel sem do reke. Bilo je zelo mrzlo. Od svojega stanovanja do reke sem bil tekel. Zdaj sem se ustavil. Noč se je razprostirala. Reka se ni genila; bila je veliko jezero.

Na levi je vodilo ogrodje železniškega mostu med zvezde, se je zdelelo. Šlo je na polnoč. Pred tremi urami so bili železničarji zaprli pešpot čez most. Ponoči so vozili čez most samo vlaki. Desno od mene je stal brodnikova

Gospodarstvo**Drž. hipotečarna banka**

Objavljena je bilanca Drž. hipotekarne banke za 1933, katero prinašamo v naslednjem obenem s podatki za 1931 in 1932 v milj. Din:

Aktiva:	1930	1931	1932	1933
blagajna	94.4	55.4	64.6	186.7
blag. zapis	—	—	20.0	60.0
posojila: hipot.	2290.6	2321.7	2271.9	2256.8
komunalna	473.0	548.7	592.9	628.6
vodnini zadružam	78.2	77.6	81.9	86.6
menično hipot.	39.7	46.2	54.4	68.7
domače menice	94.8	118.6	134.6	92.7
lombardna pos.	96.9	109.1	114.5	91.1
nepremičnine	74.7	109.2	140.1	160.5
tek. rač. fin. min.	268.4	275.4	316.2	359.9
razni tek. rač.	86.2	95.8	96.1	100.2
efekti fondov	56.2	50.2	66.4	62.3
odkupljeni efekti	110.6	123.7	80.6	78.9

To so glavne postavke aktive, ki kažejo, da je lansko leto banka posvetila brigo likvidnosti in je novo pridobljena sredstva, ki jih je dobila deloma s povečanjem vlog deloma s povračili raznih dolžnikov, dala za povecanje blagajne in je nakupila za 40 milj. blagajniških zapisov in je torej Drž. hip. banka poleg Poštno hranilnice glavni odjemalec Narodne banke za te zapise. (Vseh zapisov je bilo koncem leta 1933 3414 milj. Din.)

Znatno se je povečala zadolžitev države in občin pri banki. Banka je postala skoraj edini izvor komunalnega kredita na naši državi. Stalno narašča ujetna posest nepremičnin, katere kupuje od svojih dolžnikov.

Pasiča so bila naslednja:

	1930	1931	1932	1933
samostojni fondi	78.6	121.3	151.8	170.3
razni fondi	1220.6	1005.4	865.4	883.3
kapitali jav. ust.	400.4	404.0	373.5	359.0
lastnina vloga,	528.9	615.8	724.9	870.6
založnice	67.0	92.2	117.2	139.6
predujmi v inoz.	894.6	851.1	816.7	775.7
fin. min.	70.7	142.5	137.0	137.0
lombard pri Nar. b.	49.9	36.1	177.3	87.1
tek. rač. pri Nar. b.	—	156.0	242.0	220.0
	—	—	71.3	71.3

Plenarna seja Zbornice TOI

bo v četrtek, dne 22. marca t. l. ob pol 9 dopoldne v zbornični sejni dvorani. Dnevnini red je tale: 1. Nazzaniana predsedstva. 2. Poslovno poročilo o delovanju zbornice v zadnjem tremesečju. 3. Volivni red za zbornico za TOI. 4. Računski zaključek zbornice za l. 1933. 5. Izpremljene zbornične pravile. (Povečanje članov gostinskega odseka na 10 svetnikov.) 6. Sklep o izdvojitvi pokojninskega sklada iz zbornične imovine. 7. Volitev dveh članov Upravnega odbora pokojninskega sklada. 8. Volitev članov disciplinarnega odbora. 9. Problemi tujškega prometa v dravski banovini. 10. Samostojni predlogi.

V zaščito našega oreha

Kr. banska uprava dravski banovine razglasila o omejiti sekjanja in gojivju domačega oreha:

Opožalo se je že dlje časa, da se domači oreh preveč izsekava. Orehov les je eden izmed najmenitejših in najdragocenijih, kar jih je v naših krajinah, pa tudi sad je velike vrednosti in lahko tekmuje z raznimi uvozanimi sadnimi jedrci. Kljub temu se posebno v sedanjem času plačuje orehov les po prav nizkih cenah ter se na ta način oskujejo neupočeni kmetovalci pa tudi naše narodno gospodarstvo.

Da bi se omejilo negospodarsko sekjanje oreha, je banska uprava izdala posebno naredbo (gl. Službeni list št. 111/11). Po tej naredbi je v času od 1. aprila do 15. oktobra sploh prepovedano sekjanje orehovih dreves, drugače pa se smejo sekati z dovoljenjem občinske uprave samo očividno gnila, poškodovana, močno ozebla orehova drevesa in ona, katerih plodnost je ponehala, zdrava pa le, če so zrela za sečnjo, to je, če ima deblo v višini prs več nego 160 cm v obsegu ali nad 50 cm v premeru.

Izvoz orehovega lesa v druge banovine ali v inozemstvo je dovoljen samo za po kmetijskem in šumarskem referentu žigosana debla in kadar je zagotovljena zadostna količina za domačo potrebo in ako carinski predpisi ne določajo kaj drugače.

Odrejeno je, da se lastnikom orehovih dreves ne smejo nalagati stroški za potovanja okrajnih kmetijskih in šumarskih referentov.

Banska uprava pa noče samo omejivati sekjanje in izvoza orehovih dreves, temveč hoče, da se ohraniči razmnoži v vseh krajih, kjer dobro uspeva.

Zato naredba veleva, da mora vsak zemljiški posestnik namesto posokanega orehu zasaditi vsaj dva mlada oreha. Drugače se mu sečnja ne dovoli.

V krajih, kjer oreh posebno dobro uspeva, more občine upravno oblastvo po zaslisanju zemljiškega posestnika in kmetijski strokovnjakov občinam ter posestnikom celo odrediti, da zasadite na svojih zemljiščih primerno število orehovih dreves, ki jih bo dobavila banovina po znamenih cenah. Banska uprava bo določila kraje, ki so primerni za uspešno gojitev orehovih dreves, skrbela bo za odbrano orehove seme, gojila bo v svojih drevesnicah orehove sadike ter jih bo oddajala posesnikom, občinam, šolskim vrtovom, sadarskim in vrtnarskim društvom in drugim interesantom.

Uvedli se bodo šolski dečki dnevi za saditev sadnega drevesja, zlasti orehov. Kjer šolski vrtovi ali zemljišča ne bodo zadostovala, bo občina ali prepustila v ta namen svoja zemljišča ali bo pridelala zemljiške posestnike, da dopuste šolski mladini pod vodstvom učiteljev posaditi orehova drevesa na primernih mestih.

Banska uprava pričakuje, da bo njeni prizadevanje našlo primerno umevanje pri kmetovalcih, občinah in šolskih vodstvih in da se bo skupnemu sodelovanju posrečilo, da se v bližnjem času dosežejo uspehi, ki bodo v korist posameznikov, pa tudi splošnosti.

Miljardni denarni promet pri poštah Slovenije

Ljubljana, 17. marca.

Prav poučna je statistika poštnega ravateljstva v Ljubljani za gospodarske razmere v Sloveniji. Poštni aparat, ki šteje v Sloveniji vsega 2350 uradnikov in nameščencev, je lani zmagal ogromno delo. Omenimo se samo na denarne pošiljalstve. Pregled o denarnem prometu pri pošta v Sloveniji je bil lani ogromen in napram drugim banovinam prav značilen.

Poštni denarni nakaznici je bilo lani vplačanih pri vseh uradilih 436.500, izplačanih pa je bilo 459.102. Kolike vsote so se izplačale, določi poštna statistika se ni izkazala.

reeskont	—	9.2	8.2
Batignolles	68.1	70.7	80.0
tek. razni računi	289.9	263.9	254.4

Bilančna vsota banke je narasla od 4190.4 na 4383.2 milj. Din. Naraščajo stalno samostojni fondi, zlasti pa je pomemben dvig vlog zasebnikov, o čemer smo že tolikočrat pisali. Lani je znašal dotok teh vlog 145.7 milj., leta 1932 pa samo 109.1 milj. Iz tega se vidi, kaj je pomenila kriza privatnih denarnih zavodov za Državno hipotekarno banko. Inozemska tuja sredstva banke stalno padajo, ker se odpaljujejo.

Donošenje poslovanja je bil lani naslednji (v milj. Din. v oklepajih podatki za 1932):

Obresti hipotekarnih posojil 179.6 (184.4), komunalnih posojil 53.4 (47.55), posojil vodnim zadružam 6.7 (6.3), lombardnih 9.1 (10.3), domačih menic 12.9 (15.05), tekočih računov 38.0 (30.8), kuponi odkupljenih elektov 8.1 (7.7), dohodki posestev 1.9 (2.1), razno 1.35 (1.06).

Izdati pa so bili slednji: obresti za kapitele 56.35 (52.8), obresti za fonde 46.1 (46.), obresti za inozemske posojila 52.4 (54.5), obresti za lombard in reeskont pri Narodni banki 21.5 (20.4), obresti za tek. račune 130.2 (33.1), upravni stroški (upoštevani tudi osebni izdatki) 15.1 (12.5), bančni posoli 4.9 (4.6), odpisi 27.3 (21.55), čisti dobiček pa 51.13 (59.1).

Iz tega pregleda računa dobička in izgube vidimo, da so se lani povečali upravni stroški ter so tudi narasli odpisi, ki so dosegli že vsoto 27.3 milj. dinarjev.

Cisti dobiček se razdeli sledenje: na tantieme gre 3.068 (3.545) milj., rezervni fond dobi 9.6 (11.1) milj., glav. drž. blagajna pa kot čisti dohodek od banke 38.45 (44.43) milj. Din.

Donos poslovanja Drž. hip. banki se idet iz naslednjega pregleda (v milj. Din.):

	1930	1931	1932	1933
čisti dobiček	63.0	45.9	—	—
1930	63.0	45.9	—	—
1931	68.4	51.5	—	—
1932	59.1	44.4	—	—
1933	51.1	38.5	—	—

čisti dobiček od tega državi

Čisti dobiček se razdeli sledenje: na tantieme gre 3.068 (3.545) milj., rezervni fond dobi 9.6 (11.1) milj., glav. drž. blagajna pa kot čisti dohodek od banke 38.45 (44.43) milj. Din.

Donos poslovanja Drž. hip. banki se idet iz naslednjega pregleda (v milj. Din.):

	1930	1931	1932	1933
čisti dobiček	63.0	45.9	—	—
1930	63.0	45.9	—	—
1931	68.4	51.5	—	—
1932	59.1	44.4	—	—
1933	51.1	38.5	—	—

čisti dobiček od tega državi

Čisti dobiček se razdeli sledenje: na tantieme gre 3.068 (3.545) milj., rezervni fond dobi 9.6 (11.1) milj., glav. drž. blagajna pa kot čisti dohodek od banke 38.45 (44.43) milj. Din.

Donos poslovanja Drž. hip. banki se idet iz naslednjega pregleda (v milj. Din.):

	1930	1931	1932	1933

<tbl_r cells="5"

Odgovori na vprašanje:**Kako spraviti ljudi do kruha?**

XV.

1. Določitev maksimalnih kakor minimalnih dohodkov vsakemu človeku z ozirom na stan, izobrazbo, krajevne razmere.

2. Kdor nima minimalnih dohodkov z ozirom na stan, izobrazbo, družino, ta jih uradno dobri iz izravnalne blagajne.

3. Izravnalna blagajna bi morala biti demokratična, toda ustanovljena ustanova v vsaki občini.

4. V izravnalno blagajno gredo: a) vsi dohodki vsakega občana, ki presegajo maksimalno postavko; b) redni procentualni, vsako leto določeni odstotek od vseh občanov po lastvici; čim večji dohodek, tem večja dajatev.

5. Organizacija izravnalne blagajne bi morala biti enostavna. Demokratično izvoljen odbor treh občanov naj bi vršil častno službo le eno leto. Dve povrnsti leti ne bi mogel biti nikdo izvoljen. Ta odbor bi določal minimalne in maksimalne dohodke za svoje področje in odstotek dajatev za tekoče leto.

6. Dohodke, v skupnem gospodarstvu živečih članov se steje pod skupen dohodek.

Sklicevanje, da bi se osebna iniciativa s tem onemogočila, po mojem mnenju ne drži. Onemogočili bi se neopravičeni dohodki, svet bi bil ustvarjen za vse, ne samo za izvoljene. Vsak bi imel interes, da da svojemu bližnjemu delu in zaslužek, sicer ga mora plačevati brez dela. Ta povezanost bi rodila ono skupnost, ki jo vedno in vedno podpira krščanstvo.

Uveljavljal bi se izrek: »Svet za vse bi bil dovolj bogat, ako delil bi z bratom brat.« S. Z.

XVI.

To bolno vprašanje se večno rešava in o tem so že napisali gore papirja, a mislim, da se vsakdo, ki o tem piše, boji pogledati resnici v oči. Ta problem mora brezposelna mladina sama pomagati rešiti. Samo pogumno na delo in vztrajno izdržati do cilja. Po mojem mnenju treba, da se napravijo točni seznamci vseh, kateri imajo po dve ali več služb. Nadalje napraviti seznam vseh upokojencev, ki imajo poleg lepe penzije še druge, načrte, kateri zelo dobre službe. Treba je tudi spopolnititi te

sezname z ženami vseh, kateri zadosti služijo, da bi mogli lepo prehraniti svojo družino brez potrebe žene. Žena je ustvarjena za dom, da uči našo mladino in jo vodi do dobrega.

Takšne ljudi, kateri kradajo s tem najpotrebeniši kruh drugim, je treba brezobzirno žigosati in njihova imena objaviti. V tem ne smemo poznavati sentimentalnosti in ozirov, ker tudi drugi nimajo usmiljenja do vas. Samo treba paziti, da se ne začne nerestnost in denunciantstvo z objavljanjem netočnih podatkov.

Ne smete upati v nobeno državno podporo. Protekcija, katera cvete in se je že v toliki meri razplasta, da mora človeku stremati že samo, ako na to pomisli, se mora izkorjeniti iz našega družbenega življenja. Apelirati na socialni čut je absurdno.

Krisa je svetovna, a mi imamo svojo specifično krizo, katere je ozdravljiva. Trajala bo pri vseh doleti, dokler bo razlika med cenami kmetijskih produktov in industrijskimi tako velika, kateri je sedaj. Zato treba delati na to, da pride na stanje predvojnega in pravčnega razmerja.

Dokler bo naš kmet moral dati za en klobuk 100 kilogramov pšenice, bo kriza trajala. In dokler bo moral naš kmet prodati kravo, da si kupi obleko, bo brezposelnost tu. Samo tu je jedeo zla, katero se mora izkorjeniti. V narodni skupščini je župnik statistično pokazal to zlo s številkami. Ako vzamemo ceno živilenskih in industrijskih pridelkov pred vojno s 100, vidimo, da so kmetijski pridelki padli danes na 30. medtem ko so vse industrijski proizvodi zrasli na 300. To so ogromne razlike, katere treba izmeničati. Ko bodo te razlike zavrnane, bo prenehala tudi kriza in s tem brezposelnost in beda. Na to je treba delati in na to mora biti usmerjena naša gospodarska politika.

Treba samo pogledati bilance naše industrije! Koliko davka plačajo te v razmerju s kmetom? Pa se bo videlo, kakšna krivica se godi. Tudi treba prekontrolirati vse pogodbe tujcev, delavcev in uradnikov, v tako zvani naši nacionalni industriji, ki je samo v toliko naša, da sedi v upravnem svetu kak Jugoslovjan, ki potem s svojo osebo in imenom krije in intervenira za to naše podjetje. So žalostni pojavi ali resnici. Mi

so že napisali gore papirja, a mislim, da se vsakdo, ki o tem piše, boji pogledati resnici v oči. Ta problem mora brezposelna mladina sama pomagati rešiti. Samo pogumno na delo in vztrajno izdržati do cilja. Po mojem mnenju treba, da se napravijo točni seznamci vseh, kateri imajo po dve ali več služb. Nadalje napraviti seznam vseh upokojencev, ki imajo poleg lepe penzije še druge, načrte, kateri zelo dobre službe. Treba je tudi spopolnititi te

Če si kupec za kolo, kupi le novo „PUCH“ chromirano kolo

ki ti ne rjavi in imel ga boš 10 do 20 let!

Dobiš ga le pri tvrdki

IGN. VOK - Ljubljana

Tavčarjeva ulica

ali v podružnicah v Kranju in v Novem mestu

ZAHVALA. Za premnože dokaze iskrenega sočuvstvovanja ob prerani smrti našega ljubljenega brata, gospoda

NIKOLAJA THEUERSCHUH

trgovca in posestnika

se vsem najtopleje zahvaljujemo. Prav posebno zahvalo smo pa dolžni veleč. gosp. župniku Voku in vsei ostali č. duhovščini, gospodu združniku dr. P. Pancetu, kakor tudi vsem sorodnikom, prijateljem in znancem dragega nam pokojnika za tako številno udeležbo pri pogrebu. Bog povrni vsem!

V Tržiču, dne 17. marca 1934.

ZALUJOČI OSTALL.

VELIKO IZBIRO

NOGAVIC
in
ROKAVIC
po najnižjih cenah priporoča
OSVALD DOBEIC
Ljubljana :: Pred škofijo 15
Galanterija in kratko blago
Na debelo! Na drobno!

VELIKO IZBIRO

+
Posojilnica v Vojniku javlja vsem svojim članom in poslovним prijateljem, da je 16. t. m. dopoldne, po daljši mučni bolezni, previden s tolažili sv. vere, zaspal v Gospodu njen skozi 34 let vzorni član načelstva, gospod

Prekoršek Ivan

posestnik v Višnji vasi pri Vojniku

v starosti 65 let.

Pogreb blagega pokojnika bo v nedeljo, dne 18. marca t. l. ob 2 popoldne iz hiše žalosti na pokopališču k Novi cerkvi pri Vojniku.

Vzornega člena načelstva ohranimo v trajnem spominu.

Vojnik, dne 16. marca 1934.

Naćelstvo in nadzorstvo.

HOTEL ŠTRUKELJ LJUBLJANA

Z najmodernejšim komfortom opremljene sobe od 26 dinarjev naprej.

Prvovrstna restavracija opoldanski menu 12 Din večerni menu 10 Din

Skofia Loka

Plat zvona sredi četrtečnega noči, — gasilska tromba po glavnem trgu, — rdeč odsek na cerkevnih zidovih na Hribcu, vse to je govorilo, da mora biti ogenj v bližini. Vse je slo v smeri Stare Loke. Pa se naprej je kazal pot rdeči žar. Goreo je na Terneku. Zgorelo je gospodarsko poslopje. Kako je ogenj nastal, se ne ve. Čudno pa je, da je v kratkem času bilo v loski okolici že troje požarov!

Hvalevredna je poteka da priprava predavanja za slučaj sovražnega napada s plini. Za obrambo proti strupenim plinom bo tudi danes ob pol 10 v Društvem domu izazadivo predavanje, katerega ne zamudite!

Pišece

Smrt kosi. Tužno so odjeknili zvonovi 14. t. m. po vinskih hribčkih pišečkega kota in oznanili, da je nehalo biti blago srce gospe Terezije Vimpolšek-Gerec-Ivanjšek. Bila je rojena 1878. leta v Artičah na Ivanjskem domu, odkoder jo je pozneje odpeljal kot gospodinjo za dolgo vrsto let na svoj dom v Pišecu št. 77 g. Franc Gerec, trgovec in posestnik. Ker jima Bog ni dal otrok, so jima bili otroci revni in potrebitni. Odprti srce, odprti roke, otiral bratovske solze! To je bilo vodilo blage gospe. Bila pa je tudi dobrotnica naše župne cerkve in dekliske Marijine družbe ter vsega dobrega. Grenko kapljo na potu njenega življenja ji je vila v kupo smrtil, ko ji je pred leti ugrabil dragega soproga. Ker je bilo brezme trgovine in posestva pretežko za njene rame, si je pred 6. leti izbrala za spremjevalca na potu življenja g. Franca Vimpolška iz Brežic. V grob smo položili dobro in blago gospo ob obilni udeležbi ljudstva. Pogreba se je udeležila tudi Marijina družba z zastavo. Ob grobu pa se je od rajne poslovil č. g. župnik, a pevci so ji zapeli ganljivo žalostinko. Spavaj mirno blaga duša, preostalim naše iskreno sožalje!

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadružna z neomejeno zavezo v novi lastni palači

sprejema hranične vloge in jih obrestuje najbolje.

Denar je pri njej naložen popolnoma varno, ker jamči zanj poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem.

ZAHVALA. Za vsa pismena in ustrena sožalja ob smrti našega nepozabnega soproga, očeta, starega očeta, brata, tista itd., gospoda

MIHAELA LAHA

veleposestnika gradu Malavas

se tem potom vsem najiskreneje zahvaljujemo. Posebno zahvalo smo pa dolžni našim dragim bivšim sodom iz Nasovč, Komendske fare, ki so se v tako obilnem številu udeležili pogreba ter vsem onim, ki so spremili dragega nam rajnika na njegovem zadnjem poti. Vsem naša topla zahvala in Bog plačaj!

Malavas-Dobrnič, Ljubljana, Maribor, dne 18. marca 1934.

ZALUJOČI OSTALL.

Mnogo jih je,

ki žele dobiti v svoj kraj konzumno zadružno in postati njeni člani in odjemalci.

ožela vodo iz pramenov in smuknila nazaj v grmovje.

Trenotek — in prikazala se je v modrem krilicu in črni jopici, v vsei tisti opravi, v kateri je bila na veliki četrtek zbudila negravo čudenje gospoda Schlittemanna; lase si je postila razpletene, da bi se posušili na poti domov in na njenem temenu se je kot ljubeč okras vil dehteti venec vijolic. Stopila je na breg, privila krilce tesno ob kolenu in se nagnila naprej; resno si je ogledala svojo podobo v vodi, potem se je nekoliko nasmehnila — pa je takoj spet zmajala z glavo in vzdihnila: »Tako zala ko Cenca pa se vedno nisen.«

Počasi je stopala po Peščeni dragi vkreber in iskala poti. V zabajajočem solncu so se ji posušili lasje in se razpostili. Ko je prišla na stezo in je pogledala po dragi, ji je zastala noga. Mar ne sedi tamle, ob vznosu skale, pater Dežert? Vendar druga pot ni vodila v kočam — moralna je mimo njega. Toda čemu le je ji bilo tako lesno pred tem menihom? Nič mu ni storila žalega in ni vzroka, da bi se ga bala. Res ji je Hajmo svetoval: »Pojdi čremenu *s poti! — a sedaj ni imela iti kod drugod.

Mirno je šla dalje. Ko se je spustila v neko jamasto globel, ji je pater izginil izpred oči.

Pater Dežert se ni oprijel dekleta. Streljal je — kakor je rekla Gitka gospodu Henriku — spet na znotraj. Sedel je na nizkem kamnu in naslanjal glavo na roko, uprosto na bližnjo skelo. Toplo mu je sijalo zahajajoče solnce v bledi obraz in okoli tenkih ustnic se mu je utrinjal sanjav smehljaj. Drage, davno prešle podobe so se mu prepeljale pred dušo. Bila je pomlad in boječe je začelo na drevju poganjati liste. Med drevjem so se oglašali lovski psi, rogovci so peli in obmevali so nagli udarci kopit. »Heja, ga že imajo! In vsem na čelu dirja Dietwald na penečem se konju in že odprena jer-

men, s katerim je privezano kratko kopje, »pero, narabilo na njegovo roko. Na majhni jasi so psi medveda zgrabili, ko klošči mu visijo na ušesih. Dietwald se počene s konja, ostro zabode — medved je dobil svoj »ulov« in se stegnil mrtev pod pse. In potem domov skozi gozd med smehom in kramljanjem. S stolpnih zobcov njegovega gradu plapola bela zastava, znane radosno vest. Požene konja, zdaj je na dvorišču, v dolgih skokih pušča stopnice za sabo — pri vratih ženskih sob stopijo preden dekle in mu prineso nasproti deklete, ki mu ga je daroval Bog, v tem ko je on lovil medveda. Ah, Gospod, kak črvček! Se obrazka nima! Samo oči! In gleda z njimi svet okoli sebe, kamor ga je zaneslo, tako zvedavo, tako začuden! Kamoj da si upa dotakniti se neznatne stvarce, ker se boji, da se mu ne bi razdroblila v rokah. Pa je bil njegov dečko že iz trščega lesa: Kričal je ko mlad jastreb, brcal z nožicami, bil z malima rokama okoli sebe, da je stiskati in poljubovati.

»Dietwald! Ah, kako medlo je zvenel ta glas. Izročil je deklete deklem in stopil po prstih v temno izbo, kjer se je iz kota odražala bela poseljnjina. Stopi bližje, njegove oči se še ne znajdejo dobro, vendar majhna, mehka roka seže po njegovi. »Judita!« zašepeče v blaženem veselju in obsepa drhtljivo ročico z vročimi poljubi. Ko se ozre kvišku, se mu smehlja nasproti mlada žena;

od slabosti ne more dvigniti glave, počiva na čremem vzglavlju — vendar ne, saj so le razpuščeni lasje, ki so obkrožili njena lica kakor črna svila.

Sama more močali in on se sme goroviti z njo; toda ob njeni postelji sme sedeti in njeni roki objemati s svojo dlanjo in sanjačo spet uživati vse veselje, ki ga je bil deležen s to premilu ženo. Zagledal jo je bil prvkrat, ko je s kraljem Ludovikom stopil v posauski škofijski

dvorec; pri turnirju je zlahka metal svoje naprotinike na peseck; lepe oči, ki so gledale nanj z vseh oken, ga niso motile; saj mu je gorelo srce samo v veselju za bojno igro; toda ko mu je gospa Irmgarda, škofova sestra, izročila turnirsko pohvalo, je videl ob ponosni ženi sedeti deklete, skoro še otroka, z nežno oblikovanim obrazkom, globokih tajnostenih oči, čelo in lica gosto obrobileno z črnih kodrov. Srečala sta se z očmi, lahno je zardela in povesila trepalnice. »No, gospod grof, kaj se obotavljate?« se je našmejila gospa Irmgarda. »Zaslužili ste pohvalo!« Dietwald je pripognil koleno in si je dal položiti vence okoli čela. Toda, ko je odstopil, je pominjal škofijeno višnjeno duhovniku. »Kdo je ta ljubki otrok?« »Gospo Irmgarde hčerkja Judita, njen oče je gospod

Velika noč je pred vrat!

Vabimo Vas,
da si ogledate
naše NOVOSTI
krasne obleke in plašče

Trgovski dom. Maribor
Aleksandrova cesta 25

**Novo otvorjena
konfekcija
za dame in deklice**
Sv. Petra c. 8

Prvovrstna izbrana vina

Itealk 32 in 33
lasten pridelok
se ceno proda.

JOS. FLICK, Fram pri Mariboru.

Za spomlad so došli novi damski klobuki
M. JAHN, modistinja
Maribor - Stolna ulica 2

Prenavila, popravlja in opleša stare hitre in pocene

*Zemljo lahko predelite v zlato,
ako sejete že več kot 60 let preizkušena
Mauthnerjeva semena*

Obrnite se na tvekko
Mauthner Edmund jug. a.d.
za proizvodnjo i trgovinu semena, Novi Sad
ali na našega najbližnjega komisjonarja

**Stanovanjska oprema
KAROL PREIS**
Maribor, Gosposka 36
palača banovinske hranilnice

*
Preproge, linoleji, zavese, blago za zaveso
blago za pohištvo, odeje, prevleke za postelje,
posteljno perje in gosje perje, tapetništvo
želesno pohištvo in iz medi.
Reducirane cene. Cenik se pošilja brezplačno

Tudivnaši podružnici

Ljubljana, Miklošičeva cesta 5 (paviljon)
lahko plačate naročnino za "Slovenc", "Domoljub" in "Bogoljub", naročate inserate in dobite
razne informacije — Poslovne ure od pol 8 zutra
do pol 1 popoldne in od 2 do 6 popoldne

Bluze, otroške plašče

ter vse vrste oblek od nojnenež do naj-
finje izdelave v modnih pastelnih barvah
dobite pri znani tordki

DELHAR & VELEČ

sedaj tudi Šelenburgova ulica štev. 6
poleg Glavne pošte. Iztotam se sprejemajo vsa
druga naročila

Inserirajte v „Slovencu“!

„FITONIN“

zdravilo za
stare zapuščene rane
na nogah (ulcus cruris).
Po naših zdravnih in
zdravstvenih institucijah
je dokazano, da
zanesljivo in sigurno
za celci tudi na sta-
reje kronične rane.
Steklenica 20 Din v le-
karnah. Po poštnem po-
vetju 2 steklenici 50 Din

Poučno knjižico št. 15 pošte brezplačno
>Fitone dr. z o. z. Zagreb i. 78.
Reg. pod Sp. br. 1281 od 28. VII. 1933

RADIO**ZA VSAK ŽEP**

Ne
zamučite
prilike!

RADIO STARKEL, MARIBOR

Trg Svobode 6

**Gorenjski
SEMENSKI KROMPIR „ROŽNIK“**

najrodomitnejš in popoloma zdrav dobavlja
KMETIJSKA OKRAJNA ZADRUGA KRAJ.

VELIKA ZALOGA

klavirjev, glasovirjev in pianinov
svetovnoznanih znamk Ehrbar,
Stingl, Förstner itd.

T. BÄUERLE
Maribor, Gosposka ulica 56

Izvršuje vsakovrstna popravila,
uglašuje in tudi posojuje.

Se priporoča!

Pozor!**Pohištvo vsakovrstno
in kuhinisko opremo**

P od priproste do najfinje domače ročne
izdelave si nabavite po zelo ugodnih
cenah vsled inventurne odpodaje radi
pomanjkanja prostorov pri

prodiktivni zadružni mizarskih
moistrov r. z. z o. z.
Maribor, Aleksandrova cesta 28

Brezobvezni ogled, prepričajte se!

SALDA-KONTE
STRACE - JOURNALE
SOJSKE ZVEZKE - MAPE
ODJEMALNE KNJIŽICE
RISALNE BLOKE
ITD.

NUDI PO IZREDNO UGOĐENIH CENAH

KNJIGOVEZNICA
JUGOSLOVANSKE TISKARNE
PREJ

K. T. D.
V LJUBLJANI
KOPITARJEVA ULICA 6
IL NADSTROPJE

**NAJBOLJŠI ČEVELJ
SEDANJOSTI!****ORIGINAL
GOODYEAR WELT**

ČEVLJI SE IZDELUJEJO NA AMERIKANSKIH STROJIH IN JE IZDELAVA
V VSEH DRŽAVAH PATENTIRANA IN ZAKONITO ZAŠČITENA!

POMNI! V JUGOSLAVIJI SME IZDELOVATI PRISTNE
GOODYEAR ČEVLJE SAMO
PRVA DOMAČA TVORNICA ČEVLJEV

Peko

PREDNOST TEGA ČEVLJA:

VSE SIVANO, BREZ ŽEBLIČKOV, ZATO JE ČEVELJ
LAHEK
ELASTIČEN
HIGIJENSKI
TRPEŽEN

ŽE SAMA IZDELAVA ZAHTEVA PRVOVRSTNO USNJE IN SOLIDNI PO
MOŽNI MATERIJAL.

ORIGINALNI GOODYEAR ČEVELJ JE VISOKOKAKOVOSTNI IZDELEK!
KDOR HOČE RES VARČEVATI, KUPUJE LE KVALITETNO BLAGO!
NE DAJTE SE VARATI OD MANJVREDNIH POSNETKOV IN NADO-
MESTKOV TER IZRECNO

PRI NAKUPU PAZITE NA NAŠ TOVARNIŠKI ŽIG

V VSEH NAŠIH PRODAJALNAH ŠIROM DRŽAVE
DOBITE VEDNO BOGATO IZBIRO ORIGINALNIH
GOODYEAR IN OSTALIH VRST ČEVLJEV V NAJ-
OKUSNEJŠIH VZORCIH ZADNJE MODE!

**POZOR! OGROMNO ZNIŽANJE CEN
DO VELIKE NOČI!
IZRABITE IZREDNO PRILIKO!**

ZA SPOMLAD!

Obleke, površnike, modne potrebsčine,
vseh vrst manufakturo in perilo iz last-
ne tovarne »Triglav« si nabavite
po konkurenčnih cenah v trgovinah

JOS. OLUP - LJUBLJANA

Trgovski prostori: Stari trg 2 — Pod Trane 1 — Kolodvorska ulica 8

Obleke in perilo izvršuje tudi po
meri v najnovnejših fazah in naj-
nizjih cenah. Cest duhovščini pripo-
ram po prvovrstno blago za talarje.

Črni kruh iz rži je zelo tečen, ostane 8–10
dniv na, vecji vročini popolnoma svež in zdrav

Kmetsko posestvo
v kočevskem okraju za
rejo 16-20 glav živine, z
lepim sadonosnikom, ro-
dovitno zemlja, gozdovi
itd., se proda tudi za knji-
žice solidnega zavoda. —
Ponudbe pod šifro »G. M.
3008«. (p)

Poceni naprodaj
zaradi smrtnega slučaja:
Enonadstropna hiša z go-
spodarskim poslopjem, ca.
22 johov posestva in go-
zda ob glavnih cesti pri
Rajhenburgu in enodružinska
hišica z gozdom parcelo
in malim posestvom v Rajhenburgu. In-
formacije daje M. Pre-
sker, Rajhenburg. (p)

Kupim hišico
s sadnim vrтом, v bližini
kolidovra. Lastnik lahko
stanovanje obdrži. Ponu-
de s ceno na upr. »Slov.«
pod »Solnčna lega« 2947.

Posestvo
z njivami, gozdi, senožeti,
prodam. — Simon Kunčič,
Bohinjska Bela 27. Cena
po dogovoru. (p)

Posestvo
najraje na Dolenjskem —
vzamem v najem. Naslov
v upravi »Slovenca« pod
št. 2950. (p)

Hišico
dvostanovanjsko, prodam.
Naslov v upravi »Slov.«
pod št. 2942. (p)

Enonadstropna hiša
z vrtom, ob Zaloški cesti,
se proda. Ponudbe z na-
vedbo naslova na upravo
»Slov.« pod »Prevzem hi-
šotek« št. 2927. (p)

Posestvo
v Kozarjih — naprodaj. —
Stanko Zdešar, Kozarje
št. 39 pri Viču. (p)

Denar

najboljše naložite, če ku-
pite novo hišo, masivno
zgrajeno, več stanovanij,
tak tista, donos 8%. —
Informacije daje: Rustia,
Celje, Dečkov trg. (p)

Hišo
z velikim vrtom prodam
do 1. aprila blizu postaje
Starca cerkev. Cena pri-
merjena. Pestl Ivan, Starca
cerkev pri Kočevju. (p)

Parcele
prodam. Naslov: Sv. Pe-
tra cesta št. 46. (p)

Parcelo (2 ha)
(gozd in niva) - ugodno
proda Drnovšek, Zlebe-
Medvode. (p)

Poslovni prostori
lepi, se oddajo. Poizve se
v trgovini Erjavec, Wol-
fova ulica 12. (p)

V Celju
v bližini sv. Jožeta - se
proda enodružinska vila s
6 sobami. — Ponudbe na
podružnico »Sl.« v Celju
pod šifro »Solnčna lega« 2975.

Razno

Abonente

na dobro hrano — obed
z juho, mesom in 2 pri-
kuhi 6 Din, mesna večer-
ja 5 Din; pri celodnevnem
abonentu s kruhom 10.—
Din. Gostilna »Pri Kame-
niti mizi«, Zg. Šiška. (r)

Radi opustitve
trgovine oddam koncesijo
z mešanim blagom. Po-
nudbe na upravo »Slov.«
pod »Ljubljanska okolica
— Koncesija« št. 3063. (r)

Radijski naročniki!

Naročajte se na tednik
»Radio Ljubljana«
ki je neodvisno glasilo
poslušalcev naše postaje.
»Radio Ljubljana« se že
pet let bori le za napredek
našega radiofonije! Da
se pri naročilu izognete
v zamjenavi, Vas pro-
sim, da posebno pazite
na naš točni naslov, ki je:
Uprava tehnika: »Radio
Ljubljana«, Ljubljana, Mi-
klošičeva cesta 7. (r)

Zaganje

bukovo in jelovo, tovor-
jeno na vagon, se želi
stalno oddajati. Vpraša-
nia na upravo »Slovenca«
pod št. 2783.

Model

za cementne cevi, dobro
ohranjen, notranji premer
1 m, za vodnjake, kupi
Vanovšek Franc, p. Mi-
slinje. (k)

Med

dobre kakovosti, kupim
večjo količino. Ponudbe
na upravo »Slovenca«
pod »Pristen« št. 2959. (k)

Bukov gozd

kupim. Ponudbe na upr.
»Slov.« pod »Gotovina«
št. 3079. (k)

Radio

Radio aparat
z gramofonom moderen,
nov, prodam. — V račun
vzamem knjižico Ljub-
ljanske Kreditne banke.
Ponudbe pod »Priključek«
št. 2957 na upravo »Slo-
venca«. (k)

Philips

radio
je priznano najboljši!

Dobite ga
na male obroke pri:

MATIJA VAHTAR,
Philips-zastopstvo
Novo mesto.

Pohištvo

moderno (orehove kore-
nine), iz trdega in meh-
kega lesa ter kuhinjske
oprave, dobito po zni-
žnih cenah pri Andlovič,
Komenskega ulica 34. (s)

Novo spalnico

orehovo, pleskano, poce-
ni prodam. Rihar Jože,
mizar, Zlebe 18, p. Med-
vode. (s)

Kupimo

Lepe bukove hlove
kupi takoj parna žaga
Martince, Škofljica. Pla-
čilo takoj. (k)

Srebrne krone

staro zlato in srebro ku-
puje RAFINERIJA DRA-
GIB KOVIN - Ljubljana,
Ilirska, ulica 36, vhod z
Vidovdanske ceste pri
gostilni Možina

Stare tračnice

poljske železnice (Feld-
bahnschinen) — kupim.
Naslov v upravi »Slov.«
pod št. 2964. (k)

Vsakovrstno

zlatu kupuje
po najvišjih cenah
ČERNE, tuvelir, Ljubljana,
Wolfova ulica št. 3.

Kupim

močno stiskalnico (Spin-
gel ali Exenderpresso) v
dobrem stanju in po
zmeri ceni Požar Franc,
Dravlje 66. (k)

Zlatu, srebro,

platini kupuje
po najvišjih
dnevnih cenah
Mariborska Alinnerija
zlata, Orožnova ul. 8.

Kupim

voz dobre vrste zemlje.
Ing. Štebi, Aleksandrova
št. 4. (k)

Štedilnik

dobro ohranjen - kupim.
Ambrožič, Celovška cesta
št. 247. (k)

Razpisane so sledete nagrade:

I.

nagrada Din 1000.—

II. nagrada Din 500.—

III. nagrada Din 250.—

IV. nagrada Din 250.—

Osnutki morajo poslati z gesлом opredeljene osnute do 20. aprila
t. l. opoldne Upravi »Mariborskega tedna«, Maribor, Aleksandrova cesta
št. 35. Istočasno morajo poslati točen naslov v zapečateni kuverti, na katere je navedeno geslo osnute.

Razsodičke tvorje: gg. dr. Franjo Lipold, predsednik M. T. in na-
čelnik mesta Maribora, Henrik Saboty, industrialec, Maribor, ing. arh. Joža Jelenec, Maribor, Jos. L. Loos, ravnatelj tujsko prom. zveze,
ing. arh. Saša Dev, Maribor.

Vsi nagrajeni osnutili preidejo v last »Mariborskog tedna«; osnutek
ocenjen s prvo nagrado, bo izvršen. Nenagrjeni in neodkupljene osnute
lahko dvignejo natečajnik med 1. in 15. majem 1934, sicer zapadejo v last
»Mariborskog tedna«. Vsi osnutili bodo razstavljeni tudi širšemu ocenitvu.

Maribor, dne 15. marca 1934.

»SLOVENEC«, dne 18. marca 1934.

Koncertne citre

dobre, kupim. Event. tudi
note. Ponudbe na upravo
»Slov.« pod »Citre« 2951.

Auto-motor

Poltovorni avto
skoraj nov, po nizki ceni
naprodaj. Naslov v upr.
»Slov.« pod št. 3058. (f)

Osebni avto

izpod 1000 kg, plačano
takso, v brezhibnem stanju,
naprodaj. Podmilščakova
ul. 4-1. (k)

Bukov gozd

dobre kakovosti, kupim
večjo količino. Ponudbe
na upravo »Slovenca«
pod »Pristen« št. 2959. (k)

Med

dobre kakovosti, kupim
večjo količino. Ponudbe
na upravo »Slovenca«
pod »Pristen« št. 2959. (k)

Bukov gozd

dobre kakovosti, kupim
večjo količino. Ponudbe
na upravo »Slovenca«
pod »Pristen« št. 2959. (k)

Valilna jajca

črnih orpington kokoši
naprodaj. Tyrševa c. 8,
Ljubljana. (k)

Mlekarja

na prometnem kraju v
centru Ljubljane, zaradi
bolezni naprodaj. Naslov v
upravi »Slovenca« pri

Motorno kolo Terrot

350 cm³, prodam za 3000
Din. Jernej Jeraj, Zapoge,
Smednik. (k)

Motor »F. N.«

350 cm³, »Pigout« 250 m³,

ter »Vanderer« s Sax mo-

torjem, prodam. Prvega

cena 3500 Din, drugega

4000 Din, tretjega 2500 D.

Naslov v upr. »Slov.« pod
št. 2874.

Dva Puch motorja

model 1933, 6 HP, 250

cm³, zelo ugodno prodam.

Eden nov, drugi vozen

2000 km; zadnji ohranjen

kakor nov — Puch, za-

stopnik Erjavec, Stična. (k)

Tovorni avto

Chevrolet, eno in pol to-
ne, v dobrem stanju, pro-
dam. Naslov v upr. »Slov.«
pod št. 3085. (k)

Priložnostni nakup!

Odprt potniški avto, v
brezhibnem stanju, z no-
vo pnevmatiko — poceni
naprodaj. Ralph Lippitt,
grad Turnis pri Ptaju. (f)

Auto Kabriolet

štirisedenčna limuzina, sve-

tovne znamke, tovarniško

nov, poraba 10 litrov na

100 km, prodam po zelo

ugodni ceni event. tudi

proti hranilnim knjižicam.

Ponudbe na upravo »Slo-
venca« pod »Stediljiv« št.

3109. (f)

Prodamo

Hranilne knjižice

in prepise prvočasnih tu-

kajšnjih denarnih zavo-

dov, iemljemo do prekli-

ca zopet v račun. A. & E.

Kaberne, Ljubljana. (f

Vel. 19-22 Vrsta 5860-00
Za Vaše malčke. Lahek čeveljček iz mehkega boksa v raznih barvnih kombinacijah. Vel. 23-26 Din 49'-.

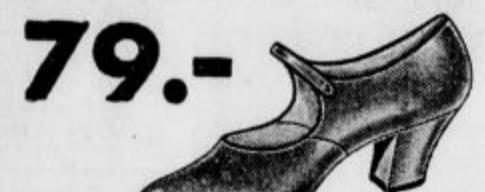
Vel. 19-26 Vrsta 5851-28
Okusno okrašen lakast čeveljček za Vaše najdražje. Isti model iz rjavega boksa.

Vel. 27-34 Vrsta 3222-02
Močan polčevelj za šolsko mladino z okrašenim jezikom. Gumiasti podplati jamči za doigrajnost. Vel. 35-38. Din 69'-.

Vel. 27-34 Vrsta 5842-47
Lepi in okusno kombinirani čeveljčki iz laka ali rjavega boksa.

Vrsta 1645-05
Enostaven to a okusen čeveljček iz črnega ali rjavega boksa z visoko ali nizko peto. Lakast Din 99'-.

Za lepe sočne dni baržunast čeveljček kombiniran z lakovom. Brez kombinacije iz lastina ali baržuna Din 49'-.

Vrsta 9805-07
Vedno moderen in vedno eleganten enostaven čeveljček iz pravorstnega laka. Isti z nizko peto.

Vrsta 5605-91
Pomladni čeveljček iz rjavega boksa s kombinacijo kačjega usnja. Isti model tudi v laku.

Vrsta 5875-40
Elegantni lakasti ali ševro čeveljčki z okusno kombinacijo kačjega usnja.

Vrsta 5805-63
Eleganten čeveljček za pomlad. Lakast ali iz ševra z jasno okusnim okrasom.

Velikonočno veselje

Za praznik veselja se olepšajte z novo obutvijo. Sedaj Vam lahko strokovnjaško in vestno postrežemo. Ne čakajte do zadnjih dni, izberite si obutev, dokler imamo veliko izbiro.

Rata

Vrsta 45612-27
Na praktičnejši in najcenejši čevelj za vsako igro in za vsak sport. Za mal denar bo Vaša deca obvarovana raznih poškodb.

Vrsta 3162-00
Za dečke, ki nikdar ne mirujejo, evo dobrih visokih čeveljev iz močnega mastnega usnja, s trpežnim gumijastim podplatom. Vel. 35-38 Din 59'-.

Vrsta 3945-05
Praktičen in udoben čevelj za gospodinje. Iz dobrega telečjega boksa s prožnim gumijastim podplatom.

Vrsta 875-76
Krasne opanke, okusno kombinirane v raznih barvah. Zračne in udohne.

Vrsta 2945-11
Čevelj za vsako priliko iz črnega ali rjavega boksa z usnjenim podplatom in peto. Za nedeljo in praznik iz laka Din 99'-.

Vrsta 4625-55
Za izlete potrebujete take čevelje udobne oblike in široki pet. Iz prima telečjega boksa, črne ali rjave.

Vrsta 2345-13
Okusen čeveljček za izprehod iz semiša z usnjenim kombinacijo. V črni ali rjavi barvi.

Vrsta 1805-60
Novi pomladni model. Iz laka z okrasom iz kuščarjeve kože. Iz rjavega ševra Din 129'-.

Vrsta 1845-32
Udoben čeveljček iz laka ali rjavega boksa z okrasom iz kačje kože.

Vrsta 1375-88
Za pomladanske izprehode. Eleganten čevelj iz semiša kombiniran z usnjem. Črn ali rjav.

Vrsta 2927-71
Lahek čevelj, izdelan v obliki sandal s kromovim podplatom. Za tople dni nanadomestljiv.

Vrsta 1137-27
Za solnčne dni evo elegantnih čeveljev iz platna, kombinirani z lakom ali rjavim usnjem.

Vrsta 1937-22
Iz močnega boksa z elastičnim gumijastim podplatom. Za vsakdanjo uporabo. Rjavi ali črni.

Vrsta 1637-21
Eleganten polčevelj iz najfinije telečjega boksa v črni ali rjav barvi z usnjenim podplatom. Lakast Din 149'-.

Vrsta 1637-26
Pomladanska moda. Okusno okrašen polčevelj iz telečjega boksa, črn ali rjav. Posebno primerno k sportni obleki.

Vrsta 1237-27
Čevelji elegantnega gospoda za izprehod. Lakasti kombinirani s semišem ali mat-loksom.

Vrsta 0167-00
Za delo in šrapac so najboljši čevelji iz mastnega kravjega usnja z neraztrgljivim gumijastim podplatom. Ženski Din 69'-.

Negujte svojo obutev z našo kremo.
Škatlja stane Din 4'-.

Vrsta 1977-22
Visok čevelj iz močnega boksa z gumijastim podplatom, elegantne polšiljaste oblike. Z usnjenim podplatom Din 129'-.